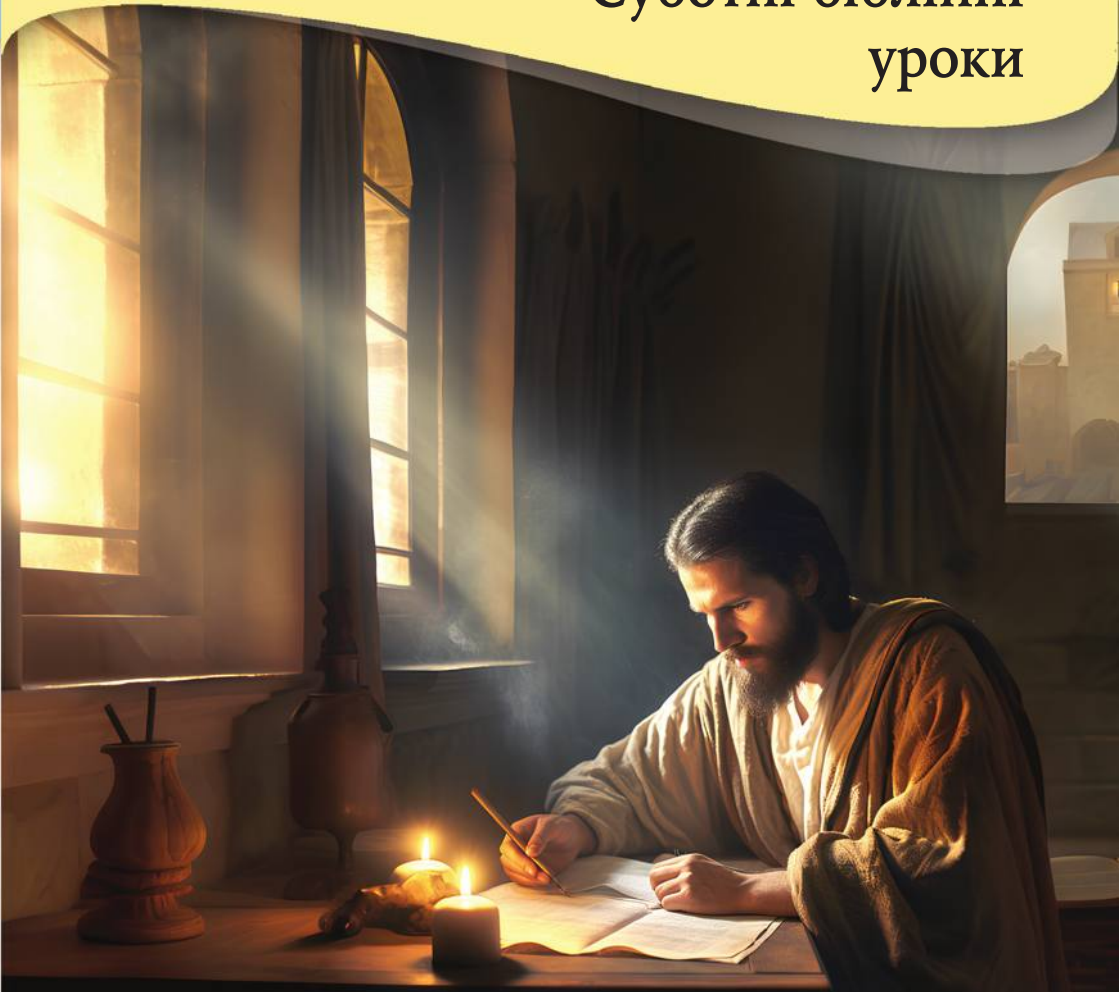

Суботні біблійні уроки

Роздуми над *Посланням Якова*

Том 100, №4
Жовтень – грудень 2024 року

Суботні біблійні уроки

Роздуми над *Посланням Якова*

*Жовтень – грудень
2024 року*

Зміст

1.	<i>Божя звістка, передана через Якова</i>	7
2.	<i>Мудрість для подолання проблем</i>	13
3.	<i>Долаючи спокусу</i>	19
4.	<i>Застосовуючи віру на практиці</i>	25
5.	<i>Долаючи упередження</i>	32
6.	<i>Віра в дії</i>	38
7.	<i>Звершуючи молитву, перед тим як відкрити вуста</i>	44
8.	<i>Вибираючи, про що думати</i>	50
9.	<i>Лазідна мудрість</i>	56
10.	<i>Долаючи проблеми нашої поведінки</i>	63
11.	<i>Дивлячись більш смиренно на життя</i>	69
12.	<i>Прагнучи до Неба</i>	75
13.	<i>Перемагаючи вірою</i>	81

Уроки суботньої школи – спеціальна програма вивчення, яка базується винятково на Біблії й Дусі Пророцтва без додаткових коментарів. Цитати, по можливості, наведені короткі, щоб дати пряму і зрозумілу відповідь. У деяких випадках у цитатах розміщені додаткові слова в дужках [...], щоб підтвердити ясність контексту. У всіх примітках вказані сторінки оригіналу. Рекомендується додаткове дослідження даного матеріалу. Цей посібник уроків суботньої школи на 4 квартал 2024 року базується на сучасному перекладі Біблії з давньоєврейської та давньогрецької мов.

Уроки суботньої школи видаються щоквартально Відділом суботньої школи Генеральної Конференції Адвентистів Сьомого Дня Реформаційного Руху. Авторське право © 2024. Друкуються й поширюються Видавничою Асоціацією «Вісник Реформації», 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, США. **Телефон:** (540) 366-9400 * США і Канада 1-888-712-1234 * **Факс:** (540)366-2814 * **Інтернет:** <http://www.sdarm.org> * **Електронна пошта:** info@sdarm.org

Літературний відділ Української Унії:
58018 м. Чернівці-18, вул. Головна 283А
Телефон/факс: +38(096)411 33 64; +38(066)811 44 64
Інтернет: <http://www.sdarm.com.ua>
Електронна пошта: sdarm_LO@gmail.com
You Tube: SDARM UA

Передмова

Послання Якова є дуже прямолінійним. Якими ж необхідними для нас сьогодні є звістки, що містяться в ньому! Отже, протягом наступних трьох місяців учні суботньої школи з усього світу вивчатимуть «Роздуми над *Посланням Якова*». Життєво важливі аспекти про вплив язика (до добра чи зла), про послух Богові через віру, про силу молитви та приклад Іллі – ось лише кілька ключових тем. Чому все це є вельми актуальним сьогодні?

«Гріх нашого часу – неповага до чітких Божих постанов. Сила впливу, що веде нас у неправильному напрямку, є дуже великою». – *Свідчення для церкви*. – Т.3. – С.483.

«Нехай ніхто не обманює себе тим, що можна досягти святості і водночас свідомо порушувати хоча б одну з Божих вимог. Свідомий гріх розділяє душу з Богом та примушує замовкнути голос Святого Духа, Котрий викриває. «Гріх є беззаконням». І «Кожний, хто чинить гріх, чинить і беззаконня, бо гріх є беззаконням. І ви знаєте, що Він з'явився, аби взяти [наші] гріхи, а в Ньому гріха немає. Кожний, хто в Ньому перебуває, не грішить. Кожний, хто грішить, не бачив Його і не пізнав Його» (1 Івана 3:4, 6)». – *Велика боротьба*. – С.472.

«Сьогодні не менш необхідний голос суворого докору, адже тяжкі гріхи розділили людей з Богом. Невір'я стало дуже модним. «Не хочемо, щоби цей панував над нами!», – заявляють тисячі людей (Від Луки 19:14). У більшості випадків виголошені улесливі проповіді не справляють необхідного враження; це означає, що сурма не видає належного звуку. Серця людей не пронизуються ясними, гострими істинами Божого Слова.

Існує чимало уявних християн, котрі, якби були відвертими, то сказали б: навіщо говорити так прямо? Вони також могли б запитати, для чого Івану Хрестителю було потрібно казати фарисеям: "Роде гадючий, хто навчив вас утікати від майбутнього гніву?" (Від Луки 3:7). Для чого йому було потрібно викликати гнів Іродіади, докоряючи Іродові за беззаконне співжиття з дружиною брата? Предтеча Христа за свою відвертість поплатився життям. Хіба він не міг уникнути того, що викликало незадоволення людей, які жили в гріхах?

Так міркують мужі, які мали б бути вірними хоронителями Божого Закону, але в яких на зміну вірності приходять пристосовництво, а тому гріх залишається без осуду. Коли ж знову в церкві залунає голос праведного докору?» – *Пророки і царі*. – С.140, 141.

«Для кожного сина та доньки Адама передбачено все необхідне, щоб вони самостійно отримували пізнання Божественної волі, удосконалювали християнський характер та очищалися Істиною». – *Свідчення для церкви*. – Т.2. – С.644.

Ми насправді потребуємо Божої допомоги і нам дане надійне запевнення в тому, що «на будь-яку щиру, вимовлену з вірою молитву за якусь справу, ми отримаємо відповідь. Звичайно, вона не завжди буде такою, на яку ми розраховували, але вона обов'язково буде дана. Можливо, вона буде не такою, якою ми її собі уявляли, проте вона завжди прийде в той час, коли ми найбільше її потребуватимемо». – *Там саме*. – Т.3. – С.209. Амінь!

Відділ Суботньої школи Генеральної Конференції

5 жовтня 2024 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ДОМУ МОЛИТВИ В РЕДІНГУ, ПЕНСІЛЬВАНІЯ, США

Східне поле Сполучених Штатів Америки розділене на вісім географічних регіонів, що складаються з таких штатів, як Пенсільванія, Нью-Йорк, Коннектикут, Род-Айленд, Массачусетс, Мен, Вермонт, Нью-Гемпшир. У даний час робота в Пенсільванії швидко розвивається.

За приблизними підрахунками, понад 53% жителів цього штату дотримуються релігійних поглядів – це методисти, лютерани, баптисти, п'ятидесятники та інші, а 28,3% – католики. У ранні колоніальні часи Пенсільванія була місцем притулку для пілігримів, які шукали релігійної свободи, рятуючись від переслідувань у Європі. Про це свідчить велика кількість традиційно віруючих амішів, які продовжують жити великими фермерськими громадами по всьому округу Ланкастер, носять простий одяг і пересуваються на конях і візках.

Протягом багатьох років кілька членів Церкви АСДРР жили в Пенсільванії, і саме тут проходили місіонерську підготовку. Але нинішнє відродження інтересу до Істини для теперішнього часу розпочалося у 2016 році в місті Редінг після того, як двоє членів переїхали сюди з Нью-Йорка. Група розширилася і почала збиратися щосуботи, проводячи служіння влітку в парку, а взимку – в будинку сестри. Після кількох місяців навчання багато людей прийняли хрещення і приєдналися до лав нашої церкви.

Населення Редінгу становить понад 95 000 осіб, і це місто є центром виробництва електронних деталей, медичних приладів, енергоакumuлюючих технологій та багато іншого. Зараз наша громада є найбільшою у Східному полі США. Є багато нових душ, котрі готуються долучитися до Божого народу. Наразі ми проводимо богослужіння в орендованому приміщенні та хотіли б утвердитися в цьому регіоні, щоб поширити місіонерську діяльність. «Скрізь, де з'являється група віруючих, треба будувати дім молитви... У багатьох місцях, де звістку було проповідано і душі прийняли її, служителі перебувають у скрутних обставинах і мало що можуть зробити для придбання чи будівництва молитовного будинку. Часто подібні обставини ускладнюють розширення роботи». – *Євангелізм. – С.376.*

Тому ми звертаємося до наших братів, сестер і приятелів з усього світу з проханням допомогти нам побудувати Дім молитви в районі Редінгу, щоб ще більше душ могло долучитися до церкви. Ми вельми вдячні вам за вашу щедрість, і Господь у Свою чергу благословить вас.

***Ваші брати та сестри зі Східного поля
Сполучених Штатів Америки***

Божа звістка, передана через Якова

«Яків, раб Бога й Господа Ісуса Христа, – дванадцятьом племенам, які в розсіянні: Вітаю!» (Якова 1:1).

«Немає жодної людини, жодної нації, які були б досконалі в усіх своїй звичках та думках. Кожен повинен вчитися одне в одного. Ось чому Бог бажає, щоб люди різних національностей збиралися разом, аби бути єдиним цілим у судженнях та намірах. Тоді проявиться єдність, яка є у Христі». – Свідощтва для церкви. – Т.9. – С.180, 181.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідощтва для церкви. – Т.9. – С.190-203.

Неділя

29 вересня

1. УЧНІ ХРИСТА

а. Які три особи на ім'я Яків були пов'язані з Христом? На кого з них ми зазвичай звертаємо увагу? Від Матвія 10:2, 3: «²Ось імена дванадцятьох апостолів: перший – Симон, прозваний Петром, і Андрій, його брат; Яків Зеведеїв та Іван, його брат; ³Пилип і Вартоломій; Хома і митник Матвій; Яків Алфеїв і Тадей»; **Від Матвія 13:55:** «Хіба Він не син теслі? Хіба не Його мати зветься Марією, а брати Його – Яків, Йосип, Симон і Юда?».

б. Назвіть кілька особливих моментів спілкування з Ісусом, які пережив Яків, брат Івана. Від Луки 8:51-55: «⁵¹Прийшовши в дім, Він нікому не дозволив з Ним увійти, тільки Петрові, Іванові, Якову та батькові й матері дитини. ⁵²Всі плакали й голосили над нею. Він же сказав: Не плачте, вона не померла, але спить! ⁵³Та вони почали глузувати з Нього, бо знали, що вона померла. ⁵⁴А Він, [вигнавши усіх і] взявши її за руку, сказав: Дівчино, встань! ⁵⁵І повернувся до неї дух, і вона вмиє воскресла. І звелів [Ісус] дати їй їсти»; **Від Матвія 17:1, 2:** «¹Через шість днів Ісус бере Петра, Якова та його брата Івана і виводить їх самих на високу гору. ²І Він преобразився перед ними: обличчя Його засяяло, немов сонце, одяг став білий, немов світло»; **Від Марка 14:32-34:** «³²І прийшли вони до місця, що зветься Гетсиманія;

Він каже Своїм учням: Посидьте тут, поки Я помолюся. ³³Він узяв із Собою Петра, Якова та Івана і почав сумувати й тривожитися, ³⁴та казати їм: Смертельним смутком охоплена душа Моя, – залишайтеся тут і пильнуйте!».

«Іван, син Зеведеїв, був одним з перших учнів, які пішли за Ісусом. Він та його брат Яків належали до тих, хто першими покинули все, щоб служити Йому. Не вагаючись, вони залишили свої домівки і друзів, аби бути з Господом, допомагати Йому і спілкуватися з Ним. Вони бачили Його на самоті і на численних публічних зібраннях. Він заспокоював їх у страху, визволяв з небезпек, полегшував їхні страждання, потішав у горі та, сповнений терпеливості й доброти, навчав їх, поки серця учнів не з'єдналися з Його серцем. У запалі своєї любові вони бажали бути якомога ближче до Нього і в Його Царстві». – *Бажання віків*. – С.548.

«Недалеко від входу до саду Ісус залишив учнів, за винятком трьох, і попросив, щоб вони молилися за себе і за Нього. З Петром, Яковом та Іваном Він попрямував до усамітненого, затишного місця в саду. Ці три учні були найближчими друзями Христа... І тепер Христос бажав, щоб у тій великій боротьбі, яка чекала на Нього, вони знову були поруч. Ці учні не раз пробували з Ним цілі ночі в цьому затишному куточку саду». – *Там саме*. – С.686.

Понеділок

30 вересня

2. ПИТИ З ЧАШІ

а. Опишіть, яку мету спочатку мали Яків, син Зеведея, та його брат Іван. Від Марка 10:35-38: «³⁵Підійшли до Нього Яків та Іван – Зеведеєві сини, і сказали Йому: Учителю, хочемо, щоб Ти нам зробив те, про що попросимо Тебе. ³⁶Він сказав їм: А що ви хочете, щоб Я зробив для вас? ³⁷Вони ж сказали Йому: Зроби нам так, щоб ми – один праворуч Тебе, а інший ліворуч – сиділи в славі Твоїй. ³⁸Ісус же сказав їм: Ви не знаєте, чого просите. Чи можете ви пити ту чашу, котру Я п'ю, і хреститися хрещенням, котрим Я хрещуся?».

«При найменшій нагоді Іван завжди займав місце поруч зі Спасителем, а Яків також прагнув честі бути близько до Нього.

Їхня мати була послідовницею Христа і часто добровільно слугувала Йому своїм майном. Материнські любов і честолюбство породжували в ній бажання бачити своїх синів на найпочесніших місцях у новому Царстві. І вона порадила їм просити про це Ісуса.

Разом з ними вона прийшла благати Ісуса, щоб Він виконав бажання їхнього серця.

«*Чого бажаєш?*» – запитав Ісус.

Мати відповіла: «Звели, щоби двоє моїх синів сіли – один праворуч Тебе, а другий – ліворуч у Твоєму Царстві» (Від Матвія 20:21).

Ісус поставився до них ласкаво, не докоряв за егоїстичне бажання підвестися над своїми братами. Він читав їхні серця і знав глибину прихильності до Нього. Їхня любов не була проявом лише людського почуття, хоч і була заплямована людським егоїзмом, – вона випливала із джерела Його любові, яка спасає. Христос не бажав докорити їм, а тільки поглибити й очистити їхні почуття. Він сказав: «*Чи можете пити ту чашу, котру Я п'ю, і хреститися хрещенням, котрим Я хрещуся?*». Вони пригадали таємничі слова про випробування і страждання, однак упевнено відповіли: «*Можемо!*». Вони вважали найвищою честю засвідчити свою вірність, розділивши з Господом усе, що випаде на Його долю.

«*Чи можете пити ту чашу, котру Я п'ю, і хреститися хрещенням, котрим Я хрещуся?*», – сказав Ісус. Замість престолу Його очікували хрест і два розбійники – праворуч і ліворуч від Нього». – *Бажання віків. – С.548, 549.*

б. Що сталося з Яковом та його братом Іваном після вознесіння Господа, як і пророкував Христос? Дії 12:1, 2: «¹На той час цар Ірод простягнув руки, щоби декому з Церкви заподіяти зло. ²Він убив мечем Якова, брата Івана»; **Об'явлення 1:9:** «Я, Іван, ваш брат і спільник у скорботі, в царюванні та в терпінні Ісуса [Христа], був на острові, що звється Патмос, за Слово Боже і за свідчення Ісуса [Христа]».

«Яків та Іван мали розділити страждання зі своїм Господом: один із братів першим буде вбитий мечем, а другому доведеться більше за всіх важко працювати, терпіти зневагу та гоніння». – *Там саме. – С.549.*

Вівторок

1 жовтня

3. ХТО НАПИСАВ ПОСЛАННЯ?

а. Як Натхнення описує Якова, сина Алфєєвого (не Зеведєєвого, брата Івана), який був одним із дванадцяти?

Від Марка 15:40: «Були і жінки, які здалека дивилися: між ними – Марія Магдалина, Марія – мати Якова молодшого та Йосії і Соломія».

«Левій Матвій, митник, був покликаний залишити посаду митника і слуги Риму. Завзятий Симон був безкомпромісним противником імператорської влади. А також був Петро – емоційний, самовпевнений, із гарячим серцем, та його брат Андрій. Юда Іскаріот був вишуканим, здібним та скупим. Пилип і Хома, котрі сумнівалися у всьому, були

вірними і щирими. Яків молодший і Юда Яковів, менш видатні серед інших, але мужі сильні, які мають як переваги, так і недоліки. Натанайл був по-дитячому щирим і довірливим, а честолюбні сини Зеведеєві відрізнялися велелюбністю». – *Виховання*. – С.85, 86.

6. Чому автором *Послання Якова* (його називають апостолом через те, що він знав Господа особисто) ймовірноше був зведений брат Христа? Яким чином те, як він себе описує, свідчить про те, що його характер був перетворений під впливом Господа?

Якова 1:1 (перша частина): «Яків, раб Бога й Господа Ісуса Христа...».

«Брати Ісуса не розуміли Його, оскільки Він був не такий, як вони. Він намагався полегшити кожне зауважене Ним страждання і завжди робив це з успіхом. У Нього не було багато грошей, щоб давати їх іншим, однак Він часто ділився Своєю скромною трапезою з тими, хто, на Його думку, був більш нужденним за Нього Самого. Брати Ісуса відчували, що Його вплив зводиться нанівець їхній вплив, бо коли вони грубо розмовляли з бідними, деградованими душами, з якими їм доводилося стикатися, Христос розшукував їх і говорив їм слова підбадьорення. Якщо, перебуваючи в сімейному колі, Він не міг зробити більшого, тоді спокійно і по можливості таємно давав нещасним людям, яким намагався допомогти, чашу холодної води, а потім Своєю їжу». – *Цей день із Богом*. – С.59.

в. Як Павло виявив свою повагу до Якова, брата Ісуса?

До галатів 1:17-19: «¹⁷І не пішов у Єрусалим до тих, які переді мною були апостолами, але я пішов у Аравію і знову повернувся в Дамаск. ¹⁸Потім, після трьох років, пішов я в Єрусалим, щоби побачити Кифу, і перебув у нього п'ятнадцять днів. ¹⁹Когось іншого з апостолів я не бачив, крім Якова, брата Господнього»; *Дії 21:18:* «А наступного дня пішов Павло з нами до Якова; посходилися і всі старші».

Середа

2 жовтня

4. РОЗ'ЯСНЕННЯ ДЕЯКИХ ПИТАНЬ

а. Що свідчить про те, що Яків, брат Христа, був впливовою людиною на важливому соборі ранньої церкви? *Дії 15:5, 6, 13, 19, 20:* «⁵Та піднялися деякі з партії фарисеїв, які повірили, і говорили, що їм треба обрізатись і наказати, аби вони зберігали закон Мойсея. ⁶Тож зібралися апостоли та старші, щоб розглянути цю справу... ¹³Коли вони закінчили, Яків у відповідь сказав: Мужі-брати, послухайте мене... ¹⁹Тому я вважаю, що не треба завдавати турбот тим язичникам, які навертаються до Бога, ²⁰але застерегти їх, щоби стримувалися від ідолських жертв, розпусту, задушеного і крові».

«Тепер Яків як голова мав оголосити рішення собору. Воно полягало в тому, що церемоніальний обряд обрізання не повинен нав'язуватися або навіть бути рекомендований язичникам. Яків намагався переконати братів, що для язичників навернення до Бога означало величезну зміну в їхньому житті. Тому необхідно виявляти велику обережність, щоб не турбувати їх другорядними питаннями, здатними викликати збентеження і сумнів та позбавити бажання іти за Христом». – *Дії апостолів*. – С.195.

б. Яке загальноприйняте, але помилкове твердження спростовується видатною роллю Якова на цьому важливому соборі?

Від Матвія 16:18: «І Я тобі кажу, що ти є Петро; і на цій скелі Я збудую Свою Церкву, і брами аду не переможуть її».

«Яків, який головував на соборі, виніс остаточне рішення: *"Тому я вважаю, що не треба завдавати турбот тим язичникам, які навертаються до Бога"*.

Це покляло край дискусіям. Тут ми бачимо спростування вчення римсько-католицької церкви про те, що Петро був головою церкви. Претензії тих, хто подібно до пап стверджує, що є наступниками Петра, не мають жодних біблійних підстав. Ніщо в житті цього апостола не дає підстав уважати, що він, як намісник Всевишнього, займав становище, вище за своїх братів. Якби такі самозвані наступники Петра наслідували його приклад, то задовольнялися б становищем нарівні зі своїми братами». – *Там саме*. – С.194, 195.

«Спаситель не доручив справи Євангелії винятково Петрові. Трохи пізніше, повторюючи сказані Петрові слова, Він застосував їх до церкви, і по суті вони стосувалися дванадцятьох учнів як представників усіх віруючих. Якби Ісус наділив одного з учнів особливою, більшою, ніж інших, владою, то вони не змагалися б так часто за те, хто з них буде більшим. Вони підкорилися би бажанню свого Вчителя і вшановували б того, кого Він обрав». – *Бажання віків*. – С.414.

Четвер

3 жовтня

5. БОЖИЙ ІЗРАЇЛЬ

а. Кому написано це Послання і яким чином воно стосується всіх, хто приймає Ісуса як Господа? Якова 1:1 (друга частина): «...дванадцятьом племенам, які в розсіянні: Вітаю!»; **До галатів 3:27-29:** «²⁷Оскільки ви, які в Христа хрестилися, в Христа зодягнулися. ²⁸Немає юдея, ні грека; немає ані раба, ані вільного; немає чоловічого роду, ні жіночого, бо в Ісусі Христі ви всі – одно. ²⁹А якщо ви Христові, то ви є нащадками Авраама і, згідно з обітницею, – спадкоємці».

«До Божого Ізраїлю прилучаться чимало людей, котрі не належать до тілесних нащадків Авраама». – *Пророки і царі*. – С.367.

«Життя Христа започаткувало релігію, в якій немає кастових відмінностей, де юдеї та язичники, вільні та раби, – всі об'єднані разом у дусі братньої любові, де всі однаково рівні перед Богом». – *Свідощтва для церкви*. – Т.9. – С.191.

«Християнство міцно єднає пана і раба, царя і підданого, служителя Євангелії та грішника, котрі знайшли у Христі очищення від гріха». – *Дії апостолів*. – С.460.

б. Яке ім'я в пророцтві дане духовному Ізраїлю останнього часу?

Як описується їхній досвід безпосередньо перед поверненням Христа? Об'явлення 7:4: «І почув я число відмічених – сто сорок чотири тисячі позначених печаттю – від усіх племен синів Ізраїля».

«Незабаром ми почули Божий голос, наче шум великої води, який сповіщав нам день і час Приходу Ісуса. Живі святі, числом 144000, знали і розуміли цей голос, тоді як нечестиві думали, що це грім і землетрус...

Усі 144000 були позначені печаттю та знаходилися в досконалій єдності одне з одним. На їхніх чолах сяяли слова: «Бог», «Новий Єрусалим» і красувалася зірка, на якій було написане нове Ім'я Ісуса. Нечестиві розлютилися через те, що ми святі й щасливі, вони поривалися накласти на нас руки і заточити нас у в'язницю, але ми простягали вперед долоні в ім'я Господнє, і нечестиві безпорадно падали на землю. У цей момент зборище сатани зрозуміло, що Бог полюбив нас, котрі омивали одне одному ноги і вітали братів святим поцілунком, і вони вклонилися нам, впавши до наших ніг». – *Свідощтва для церкви*. – Т.1. – С.59.

П'ятниця

4 жовтня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як Яків, син Зеведеїв, став більш схожим на Христа?
2. Як Яків, зведений брат Ісуса, став більш схожим на Христа?
3. На підставі яких свідчень зі Святого Письма можна стверджувати, що Петро не був головним серед апостолів?
4. Як Павло пояснює єдність та рівність усіх християн?
5. Як представлено остаточну перемогу Божого духовного Ізраїлю?

Мудрість для подолання проблем

«Якщо комусь із вас бракує мудрості, нехай просить у Бога, Який дає всім щедро і не докоряє, тож буде йому дано» (Якова 1:5).

«Немає жодної потреби вирушати на край світу в пошуках мудрості, адже Бог поруч. Успіх досягається не завдяки здібностям, якими ви володієте тепер або матимете колись. Він досягається завдяки тому, що може зробити для вас Господь... Він палко бажає дати вам розуміння як дочасного, так і духовного. Він може розширити інтелект, дати тактовність та уміння. Докладіть ваші здібності до роботи, просіть у Бога мудрості, – і дасться вам». – *Наочні уроки Христа*. – С.146.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.1. – С.120, 121; Т.2. – С.232-235.

Неділя

6 жовтня

1. БЛАГАЮЧИ ПРО МУДРІСТЬ

а. Чому в житті ми насправді потребуємо чогось більшого, аніж людська мудрість? Яким чином ми можемо отримати таку мудрість? Якова 1:5: «Якщо комусь із вас бракує мудрості, нехай просить у Бога, Який дає всім щедро і не докоряє, тож буде йому дано».

«Нам слід набагато менше покладатися на те, що може зробити людина, і набагато більше на те, що може зробити Бог для кожної віруючої душі. Він палко бажає, щоб ви осягнули Його вірою. Він палко бажає, щоб ви очікували від Нього великого». – *Наочні уроки Христа*. – С.146.

«Саме лише слухання проповідей із суботи в суботу, читання й перечитування Біблії або пояснення її вірш за віршем не принесуть користі ані нам, ані слухачам, якщо ми не запроваджуємо біблійні істини у свій досвід. Розуміння, воля, уподобання повинні перебувати під контролем Божого Слова. Тоді, завдяки дії Святого Духа, настанови Слова стануть принципами життя.

Прохаючи Господа про допомогу, вшануйте Свого Спасителя вірою в те, що ви справді отримуватимете Його благословення. Уся сила, уся мудрість перебувають у нашому розпорядженні. Нам потрібно тільки просити». – *Служіння цілення*. – С.514.

2. ЗМІЦНЕНІ ДОВІРОЮ

а. Яку користь ми отримаємо, якщо вважатимемо, що Божа мудрість набагато перевершує нашу власну, навіть у звичайних життєвих справах? *Притчі Соломона 3:3-8*: «³Милосердя та істина нехай не залишають тебе, – обв'яжи ними свою шию, напиши їх на таблиці свого серця. ⁴Тоді знайдеш милість і доброзичливість в очах Бога та людей. ⁵Усім своїм серцем довірся Господеві, – і не покладайся на власний розум. ⁶Пам'ятай про Нього на всіх своїх дорогах, – і Він вирівняє твої стежки. ⁷Не вважай себе за мудрого, – бійся Господа й ухилийся від зла. ⁸Це сприятиме здоров'ю твого тіла й лікуватиме твої кістки».

«"Якщо комусь із вас бракує мудрості, нехай просить у Бога, Який дає всім щедро і не докоряє, тож буде йому дано" (Якова 1:5). Така обітниця є ціннішою за золото і срібло. Якщо ви з упокореним серцем шукаєте Божого керівництва у будь-якому нещасті або труднощах, то Його Слово запевняє, що вам буде дана милостива відповідь. А Його Слово ніколи не підведе. Небо і земля можуть минути, але Його Слово ніколи не мине. Покладайтеся на Господа, і ви ніколи не будете осоромлені. «Краще покладатися на Господа, ніж надіятися на людину! Краще шукати притулку в Господа, ніж надіятися на можновладців!» (Псалом 118:8, 9).

Яке б становище ми не займали в житті, якою б справою не займалися, ми повинні завжди залишатися скромними та смиренними, щоб постійно усвідомлювати потребу в допомозі. Нам слід беззастережно покладатися на вчення Божого Слова, у всьому визнавати Його Провидіння і незмінно перебувати в молитві. Варто тільки вам, дорогі брати, покластися на свій розум в різних життєвих ситуаціях, і ви пожнете скорботу та розчарування. Надійтеся на Господа всім своїм серцем, і Він скерує ваші кроки до мудрості та надійно забезпечить ваші інтереси як у цьому, так і у майбутньому світі. Вам потрібне світло й пізнання. Ви радитиметеся або з Богом, або з власним серцем; ви або ходитимете в іскрах вогню, запаленого вами, або збиратимете для себе промені Божественного світла від Сонця Праведності». – *Свідощтва для церкви. – Т.5. – С.427.*

б. Чому нам потрібно навчитися не покладатися в усьому на інших людей? *Єремії 17:5-8*: «⁵Так говорить Господь: Проклята людина, яка покладається на іншу людину та вважає тіло своєю опорою, а серцем відвертається від Господа! ⁶Він буде, як ялівець у пустелі, – не відчує, коли приходить щось добре, а живе собі в засушливій місцевості, – десь у пустелі, в солончаках безлюдних. ⁷Проте благо-

словенна людина, яка [цілковито] покладається на Господа, і надією якої є Господь. ⁸Він уподібниться до дерева, посаженого над водою, яке сягає своїм корінням потоку, – йому не страшна спека, яка може надійти, і листя його завжди зеленіє, – навіть у рік посухи воно не перестає плодоносити».

«Коли прийдуть труднощі і випробування, не шукайте допомоги в людей. Цілковито довіртеся Богові. Звичка розповідати про наші труднощі іншим тільки послаблює нас, та й іншим не додає сил. Це накладає на них тягар наших духовних немочей, від якого вони не можуть звільнитися. Ми сподіваємося одержати силу в обмеженій людині, яка помиляється, у той час як нам її готовий дати безмежний Бог, Котрий не помиляється». – *Наочні уроки Христа*. – С.146.

Вівторок

8 жовтня

3. РОЗВИТОК БІЛЬШОЇ ВПЕВНЕНОСТІ

а. Яку умову ми повинні виконати, перш ніж Господь відповість на наше прохання? Якова 1:6 (перша частина): «Та нехай просить з вірою, без жодного сумніву...»; **Від Марка 11:24:** «Тому Я кажу вам: Все, про що молитесь і просите, – вірте, що одержите, і сповниться вам».

Поясніть один приклад щодо того, як ми можемо прийняти рішення стати сильнішими в цьому. 1 до коринтян 6:3-5: «³Чи не знаєте, що ми будемо судити ангелів, а не тільки життєві справи? ⁴А ви, маючи життєві судові справи, настановляєте суддями тих, хто нічого не значить у Церкві? ⁵На сором вам це кажу. Хіба між вами немає жодного розумного, який міг би розсудити поміж своїми братами?».

«Мало хто усвідомлює, яка відповідальність лягає на кількох служителів, котрі несуть на собі тягар цієї справи. Брати часто відволікають цих служителів від роботи, коли просять вирішити їхні дрібні проблеми або залагодити церковні конфлікти, які вони могли б усунути самі. *"Якщо комусь із вас бракує мудрості, нехай просить у Бога, Який дає всім щедро і не докоряє, тож буде йому дано. Та нехай просить з вірою, без жодного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, котру підіймають та женуть вітри"* (Якова 1:5, 6). Така людина повинна бути ревною і наполегливою. Якщо той, хто просить, виявить нерішучість і буде постійно сумніватися, чи справді Господь виконає Свою обіцянку, він нічого не отримає.

Багато членів церкви сподіваються, що служителі принесуть їм світло від Бога, вважаючи, що це легший шлях, ніж особисте звернення до Нього. Такі люди втрачають дуже багато. Якби вони щодня йшли за

Христом і зробили Його своїм Провідником і Наставником, то отримали б чітке знання Його волі та, таким чином, набули б цінного досвіду. Через відсутність цього досвіду брати, які сповідують істину, ходять в іскрах чужого вогню; вони не знайомі з Божим Духом, не знають Його волі, а тому їх так легко похитнути у вірі. Вони непостійні, бо сподіваються, що інші здобудуть за них досвід, якого їм бракує». – *Свідощтва для церкви*. – Т.2. – С.643, 644.

б. З чим порівнюється християнин, віра якого похитнулася?

Якова 1:6 (остання частина): «...Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, котру підіймають та женуть вітри»; **Буття 49:4 (перша частина):** «Ти стрімкий, наче вода, але не верховодитимеш!...».

Яким чином ми можемо уникнути цього?

«Віра більшості християн похитнеться, якщо вони постійно нехтуватимуть спільними зібраннями для молитовного спілкування та взаємної настанови». – *Там саме*. – Т.4. – С.106.

«Прийміть слово Христа як надійну гарантію. Хіба Він не запросив вас прийти до Нього? Ніколи не дозволяйте собі говорити безнадійно й розчаровано, інакше багато втратите. Сумний вираз обличчя, скарги на труднощі і переживання свідчать про нестійку, ослаблену віру. Говоріть, дійте так, ніби ваша віра нездоланна». – *Наочні уроки Христа*. – С.146, 147.

Середа

9 жовтня

4. УНИКАЮЧИ ДВОЕДУШНОСТІ

а. Що нам потрібно зробити, щоб наша молитва про мудрість була почута? Від Луки 18:1: «Він розповів їм притчу, що треба завжди молитися і не занепадати духом»; **Якова 1:6, 7:** «⁶Та нехай просить з вірою, без жодного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, котру підіймають та женуть вітри. ⁷Така людина хай не думає, що отримає щось від Господа».

«Молитва про мудрість не повинна бути бездумною, і про це прохання не слід забувати після завершення молитви. Ця молитва виражає сильне і щире бажання серця, вона походить від щирого усвідомлення своєї нездатності визначити волю Бога.

Якщо ви не отримуєте миттєвої відповіді на свою молитву, не втомлюйтеся і будьте постійними у своєму очікуванні. Не допускайте жодних вагань, але тримайтеся за обітницю: *"Вірний Той, Хто покликав вас; Він і здійснить!"* (1 до солунян 5:24). Подібно до нещасної вдови, будьте наполегливими у своєму проханні, залишайтеся твердими і непохитними у своєму намірі. Чи є ця мета для вас важливою та значущою?

Звісно, так. Тому не вагайтеся, адже ваша віра може бути випробувана. Якщо ви прагнете чогось цінного, то варто докладати найенергійніших і найсерйозніших зусиль. Ви маєте обітницю, тому пильуйте і моліться. Будьте непохитними, і на молитву буде дана відповідь; хіба ж не Бог обіцяв вам допомогу? Якщо цей дар буде вам чогось коштувати, ви, отримавши його, ще більше його цінуватимете. Вам ясно сказано: якщо ви сумніваєтеся, то не сподівайтесь отримати щось від Господа. Святе Письмо застерігає вас, щоб ви не втомлювалися у своєму очікуванні, але твердо поклалися на обітницю. Якщо ви проситимете, Він дасть вам щедро і не докорить вам за це.

Тут чимало людей припускаються помилки, відступаючи від своїх початкових намірів, і їхня віра слабшає. Цим пояснюється, чому ці люди нічого не отримують від Господа, Котрий є нашим Джерелом сили. Нікому немає потреби ходити в темряві та спотикатися, подібно до сліпого, бо Господь дає світло, якщо люди приймають його на умовах Господа і не обирають свій шлях самі. Він бажає, щоб усі старанно виконували повсякденні обов'язки». – *Свідощтва для церкви*. – Т.2. – С.130, 131.

б. Чому ми повинні уникати двоєдушності? Якова 1:8: «Адже двоєдушний чоловік непостійний на всіх своїх шляхах»; **Псалом 86:11:** «Вкажи мені, Господи, дорогу Свою, щоб я ходив у Твоїй правді. Учини моє серце таким, аби воно мало страх перед Твоїм Іменем».

Багато людей, називаючи себе християнами, несуть на собі відбиток світу, і їхня прихильність не спрямована до Бога. Вони є двоєдушними й намагаються одночасно служити і Богові, і мамоні... Вони намагаються служити двом панам, і тому, щоб вони не робили, їм бракує визначеності, на них не можна покластися...

Яка користь говорити приємні речі, нарікати на дії сатани, і водночас бути механізмом здійснення всіх його підступів? Це є двоєдушність». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.7. – С.938.

Четвер

10 жовтня

5. ЗГАДУЮЧИ ЯКОВА

а. Як Ісус показує, наскільки наполегливо нам слід просити про силу для виконання Божої волі? Від Матвія 11:12: «Від днів Івана Хрестителя і дотепер Царство Небесне здобувається силою, і ті, хто застосує силу, здобувають його».

«"Царство Небесне здобувається силою, і ті, хто застосовує силу, здобувають його". Це зусилля охоплює все серце. Бути двоєдушним означає бути нестійким. Для роботи приготування необхідні рішучість, самозречення та самовіддані зусилля. Розум та совість можуть бути єдиними, але якщо воля не буде приведена в дію, ми зазнаємо невдачі. Повинні бути задіяні всі здібності та почуття. Палка та щира молитва має зайняти місце млявості та байдужості. Лише завдяки щирим, рішучим зусиллям і вірі в заслуги Христа ми можемо перемогти і здобути Царство Небесне. Часу для роботи у нас мало. Христос скоро прийде вдруге». – *Біблійний коментар АСД [коментарі Е.Г. Уайт]*. – Т.1. – С.1096.

«Завдяки великій Істині, яку ми мали привілей отримати, ми повинні, і ми могли б силою Святого Духа стати живими каналами світла. Ми наблизилися б тоді до престолу милості і, побачивши веселку обітниць, схилилися б у покорі серця і шукали б Царства Небесного, докладаючи духовних зусиль, які принесли б свою нагороду. Ми здобули б його силою, як це зробив колись Яків. У такому разі наша звістка стала б силою Божою на спасіння. Наші молитви були б серйозними, сповненими усвідомлення найбільшої потреби, і ми не були б відкинуті. Істина виражалася б життям, характером і вустами, до яких доторкнулося розпалене вугілля з Божого жертовника.

Коли щось подібне відбудеться в нашому житті, ми звільнимся від нашого бідного, жалюгідного «я», яке так дбайливо плекали. Ми звільнимо наші серця від руйнівної сили егоїзму, і наповнимся хвалою і вдячністю Богові. Ми прославимо милостивого Господа Бога, Котрий звеличив Христа. І Він явить через нас Свою силу, зробивши нас гострими серпами на полі жнив. Бог закликає Свій народ явити світові Його характер». – *Відображаючи Христа*. – С.217.

П'ятниця

11 жовтня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Опишіть кілька важливих ключів для отримання більшої мудрості з Небес.
2. Що відбувається, коли ми задовольняємося тим, що покладемося на людські знання?
3. Як я можу сприяти тому, щоб звільнити служителів від вирішення конфліктів і щоб вони могли зосередитися на наверненні нових душ?
4. У яких сферах життя я можу бути більш двоєдушним, ніж мені здається?
5. Поясніть силу та актуальність боротьби Якова для останніх днів.

Долаючи спокусу

«Блаженний муж, який подолає спокусу, бо коли буде випробуваний, то одержить вінець життя, що його [Господь] обіцяв тим, хто любить Його» (Якова 1:12).

«Говоріть та дійте згідно з вашими молитвами. Випробування ж або доведе щирість вашої віри, або покаже, що ваші молитви – лише форма». – *Наочні уроки Христа*. – С.146.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідectва для церкви. – Т.3. – С.477-492.

Неділя

13 жовтня

1. ЧИННИК ДУХОВНОГО ЗРОСТАННЯ

а. Розкрийте секрет того, як слова, написані в Якова 1:2 можуть здійснитися в нас. *Якова 1:2*: «Брати мої, майте велику радість, коли попадаєте в різні випробування»; *Неемії 8:10*: «Далі вони сказали людям: Йдіть, їжте ситні страви, пийте солодке і поділіться частиною з тими, в кого нічого немає, адже [це] святий день нашого Господа! І не сумуйте, тому що в Господній радості – ваша сила!».

«Усі випробування, які сприймаються як засоби виховання, принесуть радість. Усе духовне життя буде піднесеним, надихаючим, облагородженим, запашним на добрі слова і справи. Ворог отримує задоволення, вбачаючи душі пригніченими, понурими, засмученими і зі сльозами; він хоче справити таке враження, щоб воно негативно вплинуло на нашу віру. Але Бог бажає, щоб розум не опускався до такого низького рівня. Він бажає, щоб кожна душа здобула перемогу, заручившись силою Випкупителя». – *Свідectва для церкви*. – Т.6. – С.365, 366.

б. Чому Бог дозволяє випробуванням спіткати нас?

Якова 1:3: «Знаючи, що випробування вашої віри розвиває терпеливість»; *До римлян 5:3*: «І не лише нею, а й хвалимося, коли страждаємо, знаючи, що страждання виробляє терпеливість».

«Якщо ми долаємо випробування й перемагаємо спокуси сатани, то це означає, що ми витримали випробування нашої віри, яка є ціннішою за золото, і зміцнюємо та готуємо себе для подолання наступного випробування. Але якщо ми падаємо і поступаємося спокусам сатани, то слабшаємо і залишаємося без нагороди за випробування і не готуємося

як слід до майбутнього. Таким чином, ми ставатимемо все слабшими й слабшими, аж поки сатана не вловить нас у свої тенета і не підкорить своїй волі. Ми повинні вдягнутися у повну Божу зброю і завжди бути готовими до зіткнення з силами темряви». – *Ранні твори.* – С.46.

Понеділок

14 жовтня

2. РЕЗУЛЬТАТИ КРАЩІ, НІЖ МИ МОГЛИ СОБІ УЯВИТИ

а. Поясніть переваги прояву терпіння. Якова 1:4: «А терпеливість нехай має досконалу дію, щоб ви були досконалі та бездоганні й щоб нічого вам не бракувало»; **Від Луки 21:19:** «У вашій терпеливості збудете ваші душі».

«Але Бог надто мудрий і добрий, щоб завжди відповідати на наші молитви саме тоді і саме так, як ми цього бажаємо. Він зробить для нас більше і краще, ніж виконання всіх наших бажань. Оскільки ми можемо довіряти Його мудрості й любові, то не повинні просити Його поступитися нашій волі, натомість маємо намагатися зрозуміти Його намір та здійснити його. Наші бажання й інтереси повинні розчинитися в Його волі. Досвіди, які випробовують віру, служать для нашого добра. Вони показують, чи наша віра правдива й щира, заснована тільки на Божому Слові, чи вона залежить від обставин і є хиткою й мінливою. Віра зміцнюється, якщо її виявляють у практичному житті. Ми повинні дати можливість терпінню звершувати свою досконалу роботу, пам'ятаючи, що Святе Письмо містить дорогоцінні обітниця для тих, котрі покладаються на Господа». – *Служіння зцілення.* – С.231.

б. Як і чому Яків показує нам ширшу картину, ніж просто світський погляд на владу та процвітання у цьому розтлінному світі?

Якова 1:9-11: «⁹Тож нехай покірний брат хвалиться своїм високим [становищем], ¹⁰а багатий – своїм пониженням, бо промине, як цвіт рослин: ¹¹зійшло сонце, припекло, висушило траву – і їхній цвіт осипався, і краса їхнього вигляду зникла, отак і багатий на своїх дорогах зів'яне».

«У наш час, перед великою заключною кризою, як і перед потопом, люди захоплені розвагами та прагненням до чуттєвих задовольень. Занурені у видиме і минуле, вони втратили з поля зору невидиме і вічне. Заради тимчасових та тлінних речей вони жертвують нетлінними багатствами. Їм потрібно духовно відродити свій розум і розширити кругозір. Вони потребують пробудження від летаргічного сну, що огортає світ.

На прикладі історій злету та падіння націй, описаних на сторінках Святого Письма, їм варто дізнатися, наскільки скороминущими є розкіш і світська слава. Вавилон з усією своєю могутністю та величчю, яких світ

з того часу не бачив, що здавався людям тих днів таким міцним і невразливим, безповоротно зник! Він перестав існувати, як "польова квітка". Так гине все, що не має у своїй основі Бога. Лише те, що пов'язане з Його волею і відображає Його характер, може мати продовження. Його принципи – це єдине, що є непохитним у цьому світі». – *Виховання*. – С.183.

«Світські скарби швидкоплинні. Лише за допомогою Христа ми можемо отримати вічне багатство». // *Рев'ю енд Геральд, 19 грудня 1901 року*.

Вікторок

15 жовтня

3. У ЗАПАЛІ БИТВИ

а. Зіткнувшись зі спокусою, що ми з молитвою повинні зробити і чому? Якова 1:12: «Блаженний муж, який подолає спокусу, бо коли буде випробуваний, то одержить вінець життя, що його [Господь] обіцяв тим, хто любить Його».

«Позбудьтеся будь-якої манірності та лицемірства. Будьте щирими та справжніми у спілкуванні. Будьте правдиві в кожній думці, кожному слові, кожному вчинку і "в покорі вважайте одне одного більшим за себе" (До филип'ян 2:3). Завжди пам'ятайте найголовніше: треба постійно пильнувати і молитися, щоб підтримувати свою моральність на високому рівні. Допоки ви споглядаєте Христа, ви в безпеці, але в той момент, коли ви починаєте думати про свої жертви і труднощі, починаєте співчувати собі та потурати собі, ви перестаєте довіряти Богові і наражаєтеся на велику небезпеку». – *Свідощтва для церкви*. – Т.4. – С.522.

«Нам слід неухильно просуватися вперед, ніколи не втрачаючи мужності чи надії в добрій справі, які б труднощі та випробування не зустрічалися нам на шляху, і яка б моральна темрява не оточувала нас. Терпіння, віра та любов до виконання обов'язку – ось уроки, які ми повинні засвоїти. Підкоряти своє "я" і дивитися на Ісуса – ось у чому полягає наша щоденна робота. Господь ніколи не залишить людину, яка сподівається на Нього і шукає Його допомоги. Вінець життя буде покладений лише на чоло переможця». – *Там саме*. – Т.5. – С.70, 71.

б. Чому неправильно говорити, що Бог посилав випробування та спокуси? Якова 1:13: «Ніхто зі спокушуваних хай не каже, що Бог його спокушує, адже Бог не спокушується злом, і Сам не спокушав нікого».

«Не применшуйте своєї вини, не шукайте вибачення за гріх! Ми повинні бачити власний гріх таким, яким його бачить Бог, а це справа нелегка. Лише Голгофа здатна відкрити нам жахливе значення гріха...

Спокуса – це принада гріха, і походить вона не від Бога, а від сатани та лукавства нашого серця. «Бог не спокушується злом, і Сам не спокушає нікого».

Сатана намагається ввести нас у спокусу, щоб перед ангелами і людьми відкрилося зло нашого характеру, і щоб мати на нас претензії, як на свою власність... Ворог сам вводить нас у гріх, а потім звинувачує нас перед цілим Всесвітом як негідних Божої любові». – *Блаженства, промовлені на горі.* – С.116, 117.

в. Як Господь захищає нас, коли обвинувач критикує наш запламований характер? Захарії 3:1-4: «¹Після цього Він мені показав первосвященника Ісуса, котрий стояв перед Господнім ангелом, а також сатану, що стояв праворуч і його оскаржував. ²Тоді [ангел] Господній промовив до сатани: Нехай заборонить тобі Господь, сатано! Забороняє тобі Господь, Котрий обрав Єрусалим! Хіба цей чоловік не головешка, вихоплена з вогню? ³Ісус ще був одягнений у брудну одягу в якій стояв перед ангелом, ⁴котрий заговорив і сказав тим, що стояли поруч з Ним, такі слова: Зніміть з нього забруднений одяг! А Ісусу сказав: Дивись, Я зняв з тебе твою провину, аби зодягнути тебе в коштовні шати»; *1 Івана 1:9-2:1:* «⁹Якщо ж визнаємо свої гріхи, то Він вірний і праведний, щоб простити нам гріхи й очистити нас від усякої неправедності. ¹⁰А коли скажемо, що ми не згрішили, то робимо Його неправдомовним, і Його слово в нас не перебуває. ¹Дітоньки мої, пишу вам це, щоб ви не грішили. А коли хто згрішить, то маємо Заступника перед Отцем, Ісуса Христа, Праведника».

Середа

16 жовтня

4. БОЖА СИЛА В НАШІЙ НЕМОЧІ

а. Поясніть фразу «не введи нас у спокусу» в молитві «Отче наш».

Від Матвія 6:13 (перша частина): «І не введи нас у спокусу, але визволи нас від лукавого...»; *Исаї 30:21:* «І якби ти ухилився вправо, чи вліво, то твої вуха почують позаду себе голос, який говоритиме: Ось дорога, – йди нею!».

«[Бог] дозволяє нам зустрічатися з перешкодами, переслідуваннями і труднощами, не для того, щоб вони служили для нас прокляттям, а для нашого благословення. Кожна спокуса, кожне випробування, які ми мужньо подолали, збагачують наш досвід і сприяють формуванню характеру. Душа, яка опирається спокусі завдяки силі Божій, демонструє перед небом і землею дієвість благодаті Христа.

Ми не повинні лякатися випробувань, якими б гіркими вони не були, а молитися, щоб Бог перешкодив нам йти слідом за гріховними нахи-

лами наших сердець. Коли ми молимося молитвою, яку дав Христос, то віддаємося в Божі руки та просимо Його провадити нас надійним шляхом. Неможливо широко молитися цією молитвою і водночас свідомо прямувати власним шляхом. Ми чекатимемо на Його керівництво та прислухатимемося до Його слів.

Небезпечно зволікати або зважувати переваги, котрі ми одержимо, якщо піддаємося спокусам сатани. Гріх приносить нещастя й ганьбу для кожної душі, яка потурає йому, він засліплює, обдурює і вабить нас облесливими обіцянками. Якщо ми відважимося ступити на територію сатани, то втратимо здатність захиститися від нього. Наскільки це можливо, зачинайте перед спокусами будь-який доступ до вашої душі.

Слова з молитви "*не введи нас у спокусу*" є водночас і обітницею». – *Блаженства, промовлені на горі.* – С.117, 118.

б. Який заклик і запевнення дає нам Бог щодо спокус?

Якова 1:14-16: «¹⁴Кожний випробовується власною пожадливістю, яка затягує і вловлює. ¹⁵Пожадливість дає зачаток і породжує гріх, а вчинений гріх породжує смерть. ¹⁶Не піддавайтесь обманові, любі мої брати!»; **1 до коринтян 10:13:** «Вам випало лише людське випробування. Та вірний Бог не допустить, щоб ви випробовувалися понад міру, але при випробуванні дасть і вихід, аби ви могли його витримати».

«Що таке спокуса? – Це засіб, за допомогою якого перевіряються і випробовуються ті, котрі називають себе Божими дітьми. Ми читаємо, що Бог спокушав Авраама, що Він спокушав Ізраїлевих синів. Це означає, що Він допускав виникнення таких обставин, які могли б випробувати їхню віру і спонукати їх шукати у Нього допомоги. Бог і тепер допускає спокуси в житті Свого народу, щоб Його діти усвідомили, що Він є їхнім помічником. Якщо вони звертаються до Нього у той час, коли зазнають спокуси, Він дає їм сили протистояти їй». – *У Небесних оселях.* – С.251.

Четвер

17 жовтня

5. ВИПРОБУВАННЯ В ПЕРСПЕКТИВІ

а. Що ми завжди повинні обирати, щоб перебувати в Христі і таким чином уникнути спокус? Від Луки 4:8: «А Ісус у відповідь сказав йому: [Іди геть від Мене, сатано!] Написано: Господу, Богові своєму, поклонятимешся і Йому одному служитимеш!»;

До филип'яни 1:21: «Адже для мене життя – це Христос, а смерть – це надбання».

«Спокусник не в змозі примусити нас чинити зло. Він не має влади над нашим розумом, поки ми самі не здамося в його полон. Перш ніж

сатана зможе заявити свою владу над нами, ми маємо спочатку самі підкорити йому свою волю і перестати вірити в Христа. Однак будь-яке гріховне бажання, яке ми виношуємо в собі, зміцнює його позицію. Кожна риса нашого характеру, що не відповідає Божественному мірилу, – це відчинені двері, через котрі він може проникати, щоб спокушувати і губити нас. Кожне наше падіння або поразка дає йому привід ганьбити Христа». – *Бажання віків*. – С.125.

6. Що має мотивувати нас прагнути перемоги у Христі?

До филип'ян 4:13: «Усе можу в Тому, Хто мене зміцнює, – [в Ісусі Христі]»; *Об'явлення 2:10 (остання частина)*: «...Будь вірний аж до смерті, і Я дам тобі вінець життя»; *Об'явлення 3:21*: «Переможцеві дозволю сісти зі Мною на Моєму престолі, – як і Я, перемігши, сів з Моїм Отцем на Його престолі».

«Хто сповнений Духом Христа, той перебуватиме в Ньому. Удар, спрямований на християнина, впаде на Спасителя, Котрий оточує його Своєю присутністю. Усе, що б з ним не траплялося, приходить через Христа. Йому не потрібно противитися злomu, бо Христос – його Захист. Ніщо не може торкнутися його, якщо Господь не дозволить, і усе, що є допущене тим, "які люблять Бога, котрі покликані за Його постановою, все сприяє до добра" (До римлян 8:28)». – *Блаженства, промовлені на горі*. – С.71.

«Вінець життя буде покладений лише на чоло переможця. Доки триває життя людини, у неї є важлива та урочиста робота для Бога». – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.71.

П'ятниця

18 жовтня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Що мені слід згадати наступного разу, коли мене спіткатиме важке випробування?
2. Що я маю усвідомити про те, як Бог відповідає на молитви?
3. Звідки приходять випробування та спокуси, і чому?
4. Що відбувається, коли ми чинимо опір спокусі?
5. Яким чином я можу цілковито перебувати у Христі?

Застосовуючи віру на практиці

«Будьте виконавцями Слова, а не лише слухачами, які обманюють самих себе» (Якова 1:22).

«[Людина] обрана, щоб бути слухняною кожному слову, що виходить з Божих уст, тобто бути не лише слухачем, але й виконавцем Слова». – *Свідчення для проповідників*. – С.454.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.2. – С.24-26, 50-55, 164, 165.

Неділя

20 жовтня

1. ДОСКОНАЛИЙ ДАЯТЕЛЬ

а. У чому виявляється безмежна благодать Бога до нас?

Якова 1:17: «Все добре, що [нам] дане, і кожний досконалий дар походить згори, сходить від Отця світла, в Якого немає зміни, ні тіні переміни».

«Любов Христа до Його дітей є настільки ж ніжною, наскільки і сильною. Вона сильніша за смерть, тому що Він помер для того, щоб дати нам спасіння і таємничим, незбагненим чином з'єднати нас із Собою навіки. Його любов настільки сильна, що Він використовує всі Свої сили і все Небесне воїнство для того, щоб дарувати благо Своєму народові. У ній немає ні зміни, ні тіні переміни, вона вчора, сьогодні й навіки – та сама. Незважаючи на багатівкове існування гріха, який намагається протидіяти цій любові та перешкодити її проникненню на нашу землю, її потоки продовжують обігрівати серця тих, за кого помер Христос.

Бог любить Своїх безгрішних ангелів, які служать Йому і виконують усі Його Заповіді, але Він не дає їм Своєї благодаті, оскільки вони не згрішили, а отже, вони не потребують її. Благодать – це Божа милість, яку Він виявляє до грішних людей. Ми не шукали її; вона була надіслана, щоб знайти нас. Бог з радістю дає благодать усім, хто прагне отримати її, не тому, що ми заслуговуємо на неї, а тому, що ми її недостойні. Наша потреба засвідчує, що ми отримуємо цей дар». – *Свідчення для проповідників*. – С.519.

б. Як і з якою метою Бог відроджує нас? Якова 1:18: «Він забажав і породив нас Словом істини, щоб ми стали наче початком Його творіння»; **1 Петра 1:23:** «Бо відроджені ви не з тлінного насіння, а з нетлінного, – живим Божим Словом, що перебуває [вічно]»; **1 Петра 2:9:** «А ви – рід вибраний, царське священство, святий народ, придбаний, аби звіщати чесноти Того, Хто вас покликав із темряви до дивного Його світла».

Понеділок

21 жовтня

2. ОХОЛОДЖЕННЯ ГАРЯЧКУВАТОСТІ

а. Живучи у світі гніву, як і чому ми повинні відрізнятись?

Якова 1:19: «Знайте, мої улюблені брати: кожна людина нехай буде швидкою до слухання, стримана в словах, повільна на гнів».

«Візьміть собі за правило не говорити одне одному жодного слова осуду, але якнайчастіше заохочуйте і хваліть одне одного.

Дехто вважає свою нестриманість чеснотою і нахвалює звичку відверто висловлювати невдоволення і неприязнь, що накопичилися в серці. Вони виплескують назовні всю злість потоком гнівних тирад і критики. Чим більше вони говорять, тим більше розлючуються, а сатана стоїть поруч і допомагає їм у справі, яка його цілком влаштовує. Лайливі слова дратують того, на чю адресу вони висловлюються, і людина відповідає тим самим, провокуючи свого співрозмовника на ще більш жорсткі й неприємні слова, внаслідок чого через дріб'язковий привід розгоряється ціла пожежа. Ви обидва вважаєте, що вас спіткали всі біди, які тільки можливі, і що ваше життя є вкрай нещасливим. Рішуче почніть контролювати свої думки, слова та вчинки. Якщо хтось із вас відчує, що в ньому наростає обурення, візьміть собі за правило відразу йти у свою кімнату і в покорі молитися Богові». – *Свідощтва для церкви.* – Т.4. – С.243.

б. Чому запальний характер викликає невдоволення Бога та як його вилікувати? Якова 1:20: «Адже людський гнів не здійснює Божої справедливості». ---

«Деякі люди є запальними і якщо вони втрачають контроль над словом чи духом, коли їх провокують, то вони настільки ж п'яніють від гніву, як п'яний – від алкоголю. Вони не виявляють розсудливості, їх важко переконати. Вони втрачають здоровий глузд, і сатана в цей час цілком опановує їх. Кожен прояв гніву послаблює нервову систему та моральні сили, і що далі, то важче стає стримувати свої спалахи гніву.

Такі люди мають єдиний засіб проти дратівливості і гнівливості – це самовладання за будь-яких обставин. Спроба уникнути спокуси, здатної розлютити, на певний час може мати успіх, але сатана знає, де знайти ці бідні душі, і буде атакувати їхні слабкі місця знову й знову. Вони не знайдуть спокою доти, доки всі їхні думки зосереджені на собі... Але для них є надія. Життя, сповнене боротьби і тривоги, необхідно поєднати з Христом, і тоді наше "я" не буде більше претендувати на верховенство... Їм необхідно упокоритися і відверто визнати: "Я вчинив неправильно. Ти пробачиш мене? Бо Господь сказав: *"Сонце хай не заходить у вашому гніві"*. Це єдиний надійний шлях до перемоги». – *Сини та доньки Бога.* – С.142.

Вівторок

22 жовтня

3. ВИСОКО ЦІНУЮЧИ СВІТЛО

а. Поясніть, у чому полягає Божий заклик стосовно кожного з нас.

Якова 1:21: «Тому, відкинувши всяку нечистоту і рештки злоби, з лагідністю прийміть посяiane Слово, що може спасти ваші душі».

«О, як не бояться ті, котрі мають світло Істини, дане їм Небом, накликати на себе гнів і Божі суди, чинячи беззаконня і непотребство, які осуджуються Його Словом? Як вони можуть бути настільки засліплені сатаною, що не бояться відкрито ображати Бога і оскверняти свої душі свідомим гріхом? Апостол Павло говорить: *"Ми стали видовищем для світу, для ангелів і людей" (1 до коринтян 4:9)*. Чи запитають ці грішники на Сіоні (з вашого дозволу я назву їх лицемірами): *"Яким чином я є видовищем для світу, для ангелів і людей?"* Дайте собі відповідь: *"Через відкидання світла, можливостей і Божої милості, через здійснення непристойних вчинків, що розтлівають і оскверняють душу"*». – *Свідोцтва для проповідників.* – С.447.

б. Як Боже Слово безпосередньо пов'язане з нашим спасінням, особливо в останні дні? 2 до Тимофія 3:15: «І ти змолоду знаєш Святе Писання, яке може тебе зробити мудрим для спасіння через віру в Ісуса Христа»; **1 до коринтян 15:1, 2:** «Звіщаю вам, брати, Євангелію, яку я вам сповістив, яку ви прийняли, в якій стоїте і ²якою спасаєтеся, коли дотримуєте слово таким, яким я вам його сповістив; якщо ж ні, – ви повірили надаремно».

«Нам обіцяна справжня робота Святого Духа над людськими серцями, яка здійснюється через Боже Слово. Христос сказав, що Його Слово – це дух і життя...

Сатана буде діяти найвитонченішим чином, зодягаючи людські домисли в ангельські шати. Але світло Слова сяє серед моральної темряви, і

жодні чудеса ніколи не зможуть затьмарити Біблію. Істину треба вивчати, її треба шукати, як прихований скарб. Чудові одкровення не будуть дані окремо від Божого Слова або замість нього. Тримайтеся Слова, прийміть записане Слово, яке зробить людей мудрими на спасіння». – *Вибрані вісті*. – Кн.2. – С.100.

«Тим, хто приймає Істину, потрібно прагнути краще розуміти Святе Письмо і на особистому досвіді пізнавати Живого Спасителя. Вони повинні розвивати розум і тренувати пам'ять. Будь-які інтелектуальні лінощі є гріхом, а духовна летаргія – смертю». – *Свідощтва для церкви*. – Т.4. – С.399.

«Коли ми приймаємо слова настанови, які дав Ісус, тоді Він оселяється в нашому серці, керуючи нашими думками, планами та вчинками. Ми переймаємося настановами видатного Вчителя, Котрого колись знав світ». – *Вісті для молоді*. – С.160.

Середа

23 жовтня

4. ДЗЕРКАЛО БОЖОГО ЗАКОНУ

а. Чому для нас так важливо досліджувати свої серця? Якова 1:22-24:

«²²Будьте виконавцями Слова, а не лише слухачами, які обманюють самих себе. ²³Бо коли хто є слухачем Слова, а не виконавцем, той подібний до людини, яка розглядає природні риси свого обличчя в дзеркалі: ²⁴тож побачив себе, відійшов і тут же забув, який він».

«Багато людей отримують аплодисменти за чесноти, яких вони насправді не мають. Той, Котрий досліджує серця, зважає їхні спонукання, і часто вчинки, яким аплодують люди, записуються Ним як ті, що походять з егоїзму і підлого лицемірства. Усі вчинки нашого життя, як прекрасні та гідні похвали, так і ті, що заслуговують на осуд, Той, Хто досліджує серця, судить відповідно до спонукань, що їх викликали.

Багато хто не вважає за потрібне поглянути на себе в дзеркало, яке відкриває недоліки характеру, але навіть якщо ті, котрі роблять помилки і нещирі вчинки, не помічають і не усвідомлюють своїх пороків і гріхів, то їхні недоліки та гріхи стануть очевидними для людей, котрі їх оточують. Огидний гріх егоїзму властивий величезною мірою навіть деяким із тих, хто стверджує, що є відданим Божій справі. Якби вони порівняли свої характери з Його вимогами, особливо з найбільшим мірилом – святим Божим Законом, то при серйозному чесному дослідженні переконалися б у тому, що вони вкрай потребують виправлення. Але дехто не хоче вдивлятися настільки глибоко, щоб побачити гріховність свого серця. Вони мають безліч усіляких недоліків, проте вони продовжують добровільно перебувати у незнанні щодо своєї провини». – *Служителі Євангелії*. – С.275, 276.

б. Поясніть красу істинної свободи, яка здобувається завдяки творчій силі, що дарується внаслідок покірності Христу та Його волі.

Якова 1:25: «А хто дивиться на досконалий закон свободи і перебуває [в ньому], той не слухач-забудько, а виконавець діла; він буде блаженний у своїх діях»; **Від Івана 8:32:** «І пізнаєте істину, а істина вас вільними зробить!».

«У роботі викуплення немає примусу. Не застосовується тут і зовнішня сила. Під впливом Божого Духа людина вільна вибирати, кому служити. Зміна, яка відбувається внаслідок підкорення душі Христові, є проявом свободи в найвищому розумінні слова. Відмова від гріха – це справа самої душі. Звичайно, ми не можемо самі звільнитися з-під влади сатани, але якщо бажаємо бути вільними від гріха, розуміючи свою велику потребу і благаючи про силу згори, тоді зусилля нашої душі зливаються з Божественною силою Святого Духа і ми, виконуючи власну волю, фактично виконуємо Божу волю.

Однак свобода людини можлива лише за однієї умови: людина має стати єдиною з Христом. *"Істина вас вільними зробить!"*, і тією Істиною є Христос. Гріх може перемогти лише через ослаблення розуму і знищення свободи душі. Підкорення Богові – це відновлення істинної слави і гідності людини. Божественний Закон, якому ми підкоряємося, – це *"Закон свободи"* (Якова 2:12) – *Бажання віків.* – С.466.

Четвер

24 жовтня

5. ІСТИННА РЕЛІГІЯ

а. Назвіть важливий аспект християнства, якого часто бракує.

Якова 1:26: «Коли хто думає, що він [між вами] побожний, але не приборкує свого язика, той лише обманює своє серце: його побожність – примарна».

«Завдяки допомозі Христа ми зможемо навчитися приборкувати свій язик. Як жорстоко не випробовували б Христа щодо гнівних і незважених висловлювань, Він жодного разу не згрішив Своїми вустами. З терплячим спокоєм Він зустрічав глузування, уїдливі докори та знуцання Своїх колег у теслярській справі. Замість різкої відповіді Він починав співати один із прекрасних псалмів Давида, а Його колеги, навіть не усвідомлюючи ще, що відбувається, починали й самі підспівувати Йому. Наскільки б змінився наш світ, якби сьогодні люди наслідували приклад Христа у виборі слів». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт].* – Т.7. – С.936.

б. У чому проявляється тиха, безкорислива і негласна дія істинної релігії? Якова 1:27: «Чиста й непорочна побожність перед Богом і Отцем – це відвідувати сиріт і вдів у їхньому горі, зберігати себе чистим від світу».

«Стати трудівником, невпинно і терпляче творити добро, докладаючи до цього самовідданих зусиль, – ось славна справа, на яку Небо дивиться схвально. Добросовісна праця є більш прийнятною для Бога, ніж найревніше і найсвятіше, на думку людей, поклоніння Йому. Справжнє поклоніння Богові полягає у співпраці з Христом. Молитви, настанови та розмови є недорогими плодами, за які люди часто тримаються; але плоди, які проявляються у добрих справах, в турботі про нужденних, сиріт і вдів, – це справжні плоди, які природно виростають на доброму дереві». – *Свідectва для церкви. – Т.2. – С.24.*

П'ятниця

25 жовтня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чому ми можемо довірити своє життя вічному Богові Небес?
2. Що повинні робити ті, хто часом втрачає самовладання?
3. Чому так важливо самостійно досліджувати Боже Слово?
4. Поясніть, що таке істинна свобода.
5. Яким чином я можу більшою мірою виявляти істинну релігію, яка йде від щирого серця?

Субота, 2 листопада 2024 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ЛІТЕРАТУРНОГО ВІДДІЛУ ГЕНЕРАЛЬНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Існує відома приказка: «Крапля чорнила може змусити замислитися мільйони людей». Друковані матеріали мають більшу вагомість, ніж просто вимовлені слова, в основному завдяки своїй незмінності. Письмові матеріали ми можемо читати у своєму власному темпі, а також повертатися назад та глибше обмірковувати інформацію, яку прагнемо збагнути. Це допомагає, коли ми намагаємося засвоїти глибокі духовні теми.

Так було протягом усієї історії людства: «Перо Лютера було наділене силою, і його праці, поширившись всюди, сколихнули світ. Ті самі засоби, тільки в сто разів потужніші, є доступними і нам. Біблії та публікації різними мовами, в яких викладена істина для теперішнього часу, знаходяться у нас під рукою і можуть бути швидко розповсюджені по всьому світу». – *Свідectва для церкви*. – Т.6. – С.403.

«Значною мірою за допомогою наших видавництв повинна бути здійснена робота того Іншого Ангела, котрий сходить з неба з великою владою і своєю славою освітить усю землю». – *Там саме*. – Т.7. – С.140.

У 1849 році Джеймс Уайт надрукував невелике видання під назвою «Справжня Істина». «Маленький стос паперів був покладений на підлогу. Потім брати і сестри зібралися навколо них і зі сльозами на очах благали Бога благословити цей маленький аркуш для розповсюдження. Потім папери були складені, загорнуті та адресовані, і Джеймс Уайт відніс їх за вісім миль до поштового відділення в Міддлтауні». – *Ранні твори*. – С.25.

Ці дії були вжиті у відповідь на звістку: «Ви повинні почати друкувати невелику газету та розсилати її людям. Нехай спочатку вона буде невеликою; але в міру того як люди читатимуть, вони надсилатимуть вам кошти, за які ви зможете друкувати, і це матиме успіх із самого початку». – *Там саме*. – С.24.

Що відбувається, якщо вартість доставки стрімко зростає, а обмеження на митниці призводять до ще дорожчих форм розповсюдження? Ціна передплати не покриває нові витрати. Тому ми повинні покладатися на щедрість одновірців, щоб виконати пророцтво, сказане тому ранньому видавцю: «У міру того як люди читатимуть, вони надсилатимуть вам кошти».

Ми молимося про те, щоб ці пожертвування першої суботи для Літературного відділу ГК торкнулися вашого серця і спонукали вас пожертвувати більше коштів для душ по всьому світові, яким необхідне пізнання Істини для теперішнього часу за допомогою друкованих сторінок. Дякуємо вам!

Ваші брати з Літературного відділу Генеральної Конференції

Долаючи упередження

«Бо не зважає Бог на обличчя» (До римлян 2:11).

«Бог не визнає жодних соціальних відмінностей. Для Нього не існує жодних каст та рангів. У Його очах кожен є просто або хорошою, або поганою людиною. У день великого судного дня ні становище, ні чин, ні багатство не зможуть вплинути на наше виправдання. Всевидящий Бог судитиме людей згідно з тим, наскільки вони є чистими, благородними, чи мають любов до Христа». – *Поради щодо управління ресурсами.* – С.162.

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідectва для церкви. – Т.3. – С.304-309, 320-329.

Неділя

27 жовтня

1. ПРОБЛЕМА СТАВЛЕННЯ

а. Опишіть поширену світську схильність, в якій ми можемо бути винними, можливо, навіть не усвідомлюючи цього.

Якова 2:1-4: «¹Брати мої, не зважайте на особу, майте віру в нашого Господа слави – Ісуса Христа! ²Адже коли до вашого зібрання ввійде чоловік із золотим перснем, у блискучих шатах, та ввійде бідний у вбогому одязі, ³а ви поглянете на того, хто в шатах блискучих, і скажете: Ти сядь отут зручно, а бідному скажете: Ти стань отам або сядь [тут] на моєму підніжку, – ⁴то хіба не вчинили ви поділ між собою, хіба не стали суддями з лихими задумами?».

«До бідних слід ставитися з такою ж увагою та інтересом, як і до багатих. Звичай приділяти багатим особливі знаки уваги і зневажати та нехтувати бідними – це злочин в очах Бога. Люди, котрі оточені всіма життєвими благами та зручностями, або ті, кому світ потурає і кому всі лесять, тому що вони багаті, не відчують такої потреби у співчутті та ніжній увазі, як ті, хто все життя бореться з бідністю». – *Свідectва для церкви.* – Т.4. – С.551.

«Хоч Христос був багатий у Небесних оселях, але Він став убогим заради нас, аби ми збагатилися Його зубожінням. Ісус вшанував бідних, розділивши з ними їхнє принижене становище. З історії Його життя ми повинні навчитися, як ставитися до бідних». – *Там саме.* – С.550.

б. Що ми повинні розуміти про тих, котрі, можливо, не мають світських благ, але багаті вірою? Якова 2:5: «Слухайте, любі брати мої: хіба не обрав Бог бідних світу [як] багатих вірою і спадкоємців Царства, яке пообіцяв тим, хто любить Його?».

Понеділок

28 жовтня

2. ПРОНИКЛИВІСТЬ І СПРАВЕДЛИВІСТЬ

а. Поясніть збалансований підхід, якого навчав Ісус щодо допомоги бідним. Від Марка 14:3-9: «³Коли був Він у Витанії в домі Симона про- каженого і сидів за столом, прийшла жінка, яка мала алебастрову посудину чистого дорогоцінного нардового мира. Надбивши алебастрову посудину, вона вилила [миро] на Його голову.⁴Деякі обурювалися між собою [і говорили]: Навіщо така трата мира? ⁵Це миро можна продати більше ніж за триста динаріїв і роздати бідним! Тож докоряли її. ⁶А Ісус сказав: Облиште її. Навіщо завдаєте їй болю? Вона добре діло зробила Мені! ⁷Ви завжди маєте бідних біля себе і будь-коли можете робити їм добро; Мене ж не завжди ви маєте. ⁸Що вона могла – те й зробила: задалегідь намастила Мое тіло перед похороном. ⁹Запевняю вас: де тільки буде проповідуватися [ця] Євангелія в усьому світі, – те, що вона зробила, буде сказано в її пам'яті!».

«Деякі брати і сестри доводять обов'язок благодійності до крайнощів і справді завдають шкоди нужденним, роблячи для них занадто багато. Бідні не завжди докладають необхідних зусиль, щоб вибратися з бідності. Хоча не можна нехтувати ними та прирікати їх на страждання, проте бідних необхідно вчити, як допомогти самим собі.

Не можна завдавати шкоди інтересам Божої справи під приводом милосердя до бідних. Одного разу Христос дав Своїм учням важливий урок з цього приводу. Коли Марія вилила дороге миро на голову Ісуса, сріблोलюбний Юда заступився за бідних і почав нарікати на таку необ- ґрунтовану, на його думку, витрату коштів. Але Ісус виправдав вчинок Марії, сказавши: *"Навіщо завдаєте їй болю? Вона добре діло зробила Мені!"*. *"Де тільки буде проповідуватися [ця] Євангелія в усьому світі, – те, що вона зробила, буде сказано в її пам'яті!"* (Від Марка 14:6, 9). Це вчить нас наступного: найкраще, що у нас є, ми повинні присвячу- вати Христу, тому що цим ми шануємо Його. Якби ми усю свою увагу приділяли полегшенню страждань бідних, Божа справа залишилася б у цілковитій зневазі. Якщо Божі управителі виконуватимуть свій обов'язок, не постраждає ні те, ні інше, але Божа справа завжди повинна бути на першому місці». – *Свідectва для церкви*. – Т.4. – С.550, 551.

б. Яке ставлення повинно було бути в тих, хто вершив правосуддя в стародавньому Ізраїлі? *Левіти 19:15*: «Не чиніть несправедливості на суді: не потурай бідному, але й не захоплюйся особою вельможі. Суди свого ближнього справедливо»; ***Второзаконня 1:17*:** «На суді будьте неупередженими, вислуховуйте [однаково], як малого, так і великого, не бійтесь [жодної] людської особи, адже суд – [діло] Боже. Якщо якась справа буде для вас надто складною, передайте мені, і я її вислухаю»; ***Второзаконня 10:17*:** «Адже Господь, ваш Бог, є Богом богів і Владикою владик. Він – Бог великий, потужний і страшний, Котрий не зважає на особу і не бере подарунків».

в. Як сьогодні всім керівникам церкви слід навчитися застосовувати цей принцип? *1 Петра 1:17*: «І коли Отцем називаєте Того, Хто нелицемірно судить кожного за вчинок, у страху проводьте час вашого життя»; ***До колосян 3:25*:** «А хто кривдить, той одержить за свою кривду, без огляду на особу».

«Люди, котрі надають знаки уваги та поваги одному чи двом підлеглим і захочують їх за рахунок інших, не повинні жодного дня займати відповідальну посаду в канцелярії. Для Бога є образливою така неосвячена упередженість, коли всіляко ублажають і звеличують одних і нехтують іншими, найбільш сумлінними і богобоязливими співробітниками, які в Божих очах мають більшу цінність. Нам слід цінувати те, що цінує Бог, а Він красу лагідного і мовчазного духу цінує більше за зовнішню красу, прикраси, багатства чи світські почесті». – *Там саме*. – Т.3. – С.24.

Віторок

29 жовтня

3. ФОРМУВАННЯ КРАЩИХ ЗВИЧОК

а. Як Яків осуджує пристрасть так званих віруючих до матеріальних цінностей? Чому це є таким серйозним питанням?

***Якова 2:6, 7*:** «⁶А ви зневажили бідного. Хіба не багаті гнітять вас, і хіба не вони тягнуть вас на суди? ⁷Хіба не вони ганьблять добре ім'я, яким вас названо?».

«Бог перед ангелами й людьми визнав вас Своїми дітьми; моліться ж про те, щоб через вас не знеславлялося «добре ім'я, яким вас названо?» (*Якова 2:7*). Бог посилає вас у світ як Своїх представників. Кожним вчинком свого життя ви повинні відкривати святість Божого Імені. Передусім ви мусите виробити в собі Його характер. Ви не можете святити Його Ім'я, якщо власним життям і характером не відкриваєте світові Його характер і життя. А це можливо лише тоді, коли ми приймемо благодать і праведність Христа». – *Блаженства, промовлені на горі*. – С.107.

б. Лише яким чином ми можемо успішно та правильно представляти Христа? До римлян 2:11: «Бо не зважає Бог на обличчя»;
Притчі Соломона 23:7: «Бо він такий, як його думки. Їж і пий, – каже він тобі, – але серце його не з тобою».

«Старанно вивчайте боголюдський характер Христа і постійно запитуйте: "Що зробив би Ісус, якби був на моєму місці?" Це має бути мірилом нашого обов'язку. Не відвідуйте без потреби товариство тих, хто своїми хитрощами може послабити ваш намір поводитися правильно або заплямувати вашу совість. Перебуваючи серед незнайомих людей, на вулиці, у вагонах чи автомобілях, удома не робіть нічого, що має хоча б найменшу видимість зла. Щодня робіть те, що б покращило, прикрасило й ушляхетнило життя, викуплене Христом ціною Його Власної Крові.

У своїх учинках завжди керуйтеся принципом і ніколи – імпульсом. Угамовуйте природну імпульсивність своєї натури лагідністю та м'яккістю. Не потурайте легковажності й глузуванню. Нехай вульгарні жарти ніколи не вимовляють ваші уста. Навіть думкам не потрібно давати волю. Їх необхідно стримувати та підпорядковувати на послух Христові. Нехай вони зосереджуються на святому. Тоді завдяки благодаті Христа вони будуть чистими і правдивими.

Ми маємо потребу в постійному відчутті облагороджувальної сили чистих думок. Єдиною безпекою для кожної душі є правильне мислення...

Виховуйте в собі звичку говорити про інших добре. Зупиняйтеся на добрих якостях тих, із ким спілкуєтеся, та якомога менше помічайте їхні помилки і вади». – *Служіння зіцлення*. – С.491, 492.

Середа

30 жовтня

4. ВІДРІЗНЯЮЧИСЬ ЦАРСЬКОЮ ПОВЕДІНКОЮ

а. Що Святе Письмо підкреслює як дійсно важливе для нашої християнської віри і чому? Якова 2:8: «Отже, коли ви виконаєте царський закон згідно з написаним: Люби свого ближнього, як самого себе, – добре робите».

«Чимало релігійних вчителів твердять, що Христос Своєю смертю скасував Закон, а тому люди вільні від його вимог. Декотрі називають Закон обтяжливим ярмом і протиставляють рабству Закону свободу, яку дає Євангелія.

Але не таким було ставлення пророків і апостолів до святого Божого Закону. Давид сказав: *"Я відчуватиму вільний простір, бо шукав і віднайшов Твої Заповіді"* (Псалом 119:45). Апостол Яків, котрий писав після смерті Христа, назвав Десятислів'я "царським законом", "доскона-

лим законом свободи" (*Якова 2:8; 1:25*). А апостол Іван через півстоліття після розп'яття Ісуса проголосив благословення на тих, "хто випере свій одяг, щоб мати право на дерево життя і увійти брамами до міста" (*Об'явлення 22:14*)». – Велика боротьба. – С.466.

«Коли людина підкоряється Христові, свідомістю починає управляти закон – царський закон, який проголошує свободу кожному в'язневі. Ставши одне з Христом, людина робиться вільною. Підкорення волі Христа означає відновлення досконалої природи людини.

Послух Богові – це свобода від рабства гріха, звільнення від людських пристрастей і спонукань. Людина може отримати перемогу над собою і своїми нахилами, над «началами... владами», над «світовими правителями темряви» та «піднебесними духами злоби» (*До ефесян 6:12*)». – Служіння зцілення. – С.131.

б. Як прояв упередженості та/або необ'єктивності псує наше свідчення про Христа? *Якова 2:9*: «Коли ж зважаєте на особу, то чините гріх: Закон звинувачує вас як порушників».

«Ми можемо називати себе послідовниками Христа, можемо говорити, що віримо в істини Божого Слова, однак це не принесе жодної користі нашим ближнім, якщо не впроваджуємо вірування в наше щоденне життя. Визнання віри може бути високим, як небо, проте воно не спасе ані нас, ані наших ближніх, якщо не станемо справжніми християнами. Хороший приклад зробить для світу більше добра, ніж усі наші визнання». – Наочні уроки Христа. – С.383.

Четвер

31 жовтня

5. МУДРА НАСТАНОВА З МИЛІСТЮ

а. Про що ми повинні пам'ятати, дотримуючись Божого морального Закону у своєму житті, а також передаючи цю Істину наступному поколінню? *Еклезіаста 11:9*: «Радій, юначе, своїм молодим віком, і нехай твоє серце зазнає приємних почуттів за днів твоєї молодості, – ходи за велінням свого серця і захопленням твоїх очей, але завжди пам'ятай: за все, що робитимеш, тобі доведеться звітуватись на Божому суді»; *Еклезіаста 12:13, 14*: «¹³Тож вислухай підсумок усього сказаного: Бійся Бога, і дотримуйся Його Заповідей, бо саме у цьому сутність [справжньої] людини. ¹⁴Адже Бог приведе на суд кожную справу, і навіть утаємничену, – добра вона, чи злочинна»; *Якова 2:10-13*: «¹⁰Адже хто весь Закон виконує, а згрішить в одному, той став винним у всьому, ¹¹бо Хто сказав: Не чини перелюбу, – Той і сказав: Не вбивай! Коли ж не чиниш перелюбу, а вбиваєш, ти став

порушником Закону. ¹²Так говоріть і так робіть, як ті, хто має бути суджений Законом свободи. ¹³Тому що суд без милосердя на того, хто не чинив милосердя. Милосердя ставиться вище суду».

«Молодим людям властива любов до свободи. Вони прагнуть свободи, проте їм слід зрозуміти, що насолоджуватися цим безцінним благословенням можна лише у послуху Божому Запові. Його Закон є гарантом справжньої свободи. Він не допускає того, що принижує і поневолює, і таким чином тим, котрі його дотримуються, він дає захист від сили зла.

Псалмоспівець говорить: *"Я відчуватиму вільний простір, бо шукав і віднайшов Твої Заповіді". "Адже Твої свідчення приносять мені задоволення, – вони – мої радники" (Псалом 119:45, 24).*

У спробах виправити зло нам слід остерігатися схильності до пошуку помилок або осудження. Постійний осуд відштовхує, але не виправляє. Для багатьох особливо вразливих людей атмосфера безжальної критики є фатальною. Квіти не розцвітають під подихом згубного вітру...

Зауваження досягають мети тоді, коли людина сама приходить до розуміння своєї провини та хоче виправитися. Вкажіть їй на джерело прощення і сили. Намагайтеся зберегти її почуття власної гідності та вселити бадьорість і надію.

Робота вихователя є найдостойнішою, але й найважчою. Вона вимагає глибокої чуйності, знання психології, а також народженої згори віри і терпіння, бажання працювати, сподіватися і чекати. Ця робота гідна найвищої поваги». – *Виховання. – С.291, 292.*

П'ятниця

1 листопада

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. У той час як я сам можу не мати великого матеріального достатку, що мені слід усвідомлювати про інших, які мають ще менше?
2. Наскільки легко в нашу свідомість вкрадається прихована упередженість чи несправедливе ставлення до деяких людей?
3. Як наш спосіб мислення впливає на наше ставлення до людей?
4. Чому Божий Закон називається законом свободи?
5. Опишіть ставлення, яке ми повинні виявляти, наставляючи людей, котрі мають неправильні погляди.

Віра в дії

«О, марна людино! Чи ж не хочеш зрозуміти, що віра без діл не дає плоду?» (Якова 2:20).

«Хоча добрі діла не спасуть жодну душу, але й без добрих діл жодна душа не може бути спасенна». – *Віра і діла*. – С.111.

Додаткові матеріали для вивчення:

Ранні твори. – С.226-228, 269-273.

Неділя

3 листопада

1. ВІРА Й ПРИКЛАД

а. Чому нам вкрай важливо жити в повній гармонії з вірою, яку ми сповідуємо? 1 до коринтян 4:9: «Але я вважаю, що Бог поставив нас, апостолів, останніми, наче приречених на смерть, адже ми стали видовищем для світу, для ангелів і для людей»; **1 Івана 5:3:** «Бо це любов до Бога – дотримуватися Його заповідей! А Його заповіді не тяжкі»; **Якова 2:14:** «Яка користь, брати мої, коли хтось каже, що віру має, а діл не має? Чи віра може його спасти?».

«Нехай ніхто не обманює себе тим, що можна досягти святості і водночас свідомо порушувати хоча б одну з Божих вимог. Свідомий гріх розділяє душу з Богом та примушує замовкнути голос Святого Духа, Котрий викриває». – *Велика боротьба*. – С.472.

«Кожна людина своїм життям свідчить світові, чи вірна вона тій вірі, яку сповідує, чи ні. Своєю поведінкою ти принижуєш і применшуєш Божий Закон в очах своїх світських друзів і кажеш їм: "Ви можете дотримуватися Заповідей, а можете й порушувати їх. Я вірю, що Божий Закон у якомусь сенсі є обов'язковим для всіх людей, але врешті-решт Господь не є надто прискіпливим і не вимагає суворого дотримання Своїх приписів, тому Він не карає суворо тих, хто час від часу порушує їх".

Багато хто виправдовує себе за порушення суботи, посилаючись на твій приклад. Вони стверджують, що якщо така хороша людина, яка вірить, що сьомий день – це субота, однак може займатися своїми земними справами в цей день, коли цього вимагають обставини, то, звичайно ж, Бог і їх не осудить, якщо вони чинитимуть так само. Багато душ зустрінуться з тобою на суді і виправдовуватимуть свій непослух Божому Законові твоїм впливом і прикладом. Хоча цими аргументами вони не зможуть виправдати свій гріх, сам факт матиме для тебе серйозні наслідки». – *Свідectва для церкви*. – Т.4. – С.250.

2. НЕБО І ЗЕМЛЯ СПОСТЕРІГАЮТЬ

а. Який приклад наводить Яків, щоб проілюструвати лицемірство порожніх розмов без діл? Якова 2:15-17: «¹⁵Коли брат або сестра будуть голі й позбавлені щоденної їжі, ¹⁶а хтось із вас їм скаже: Ідїть з миром, грїйтеся та їжте, але не дасть їм потрібного для тіла, яка з [цього] користь? ¹⁷Так і віра, коли не має діл, сама по собі є мертвою».

«Найкрасномовніша проповідь, яку можна сказати про закон Десяти Заповідей, – це *виконувати їх* у повсякденному житті. Послух необхідно зробити своїм особистим обов'язком. Нехтування цим обов'язком є явним гріхом. Бог вимагає від нас, щоб ми не тільки самі прагнули неба, але й вважали своїм обов'язком вказувати на цей шлях іншим і своєю безкорисливою любов'ю та турботою вести до Христа тих, хто потрапляє у сферу нашого впливу. Повна відсутність принципів у житті багатьох так званих християн викликає тривогу. Їхнє нехтування Божим Законом розчаровує всіх, хто визнає його священні вимоги, і відвертає від Істини тих, хто в іншому випадку прийняв би її». – *Свідчення для церкви*. – Т.4. – С.58. [Курсив автора].

б. Що насправді означає щира віра у Христа? Якова 2:18: «Але хтось скаже: Ти маєш віру, а я маю діла; покажи мені свою віру без діл, а я покажу тобі [свою] віру зі своїх діл»; **Від Матвія 6:24:** «Ніхто не може служити двом панам, оскільки, або одного зненавидить, а другого любитиме, або одного триматиметься, а іншим знехтує. Не можете служити Богові й мамоні».

«Бог сказав Свою заповідь і сподівається, що людина виконає її. Він не питає, зручно це людям чи ні. Господь життя і слави не рахувався зі Своїми зручностями чи задоволеннями, коли залишив Своє високе становище і став Страждальцем, Котрий зазнав болю, та прийняв ганьбу і смерть заради позбавлення людини від наслідків її непослуху. Ісус помер не для того, щоб спасти людину в її гріхах, а щоб спасти її від її гріхів. Людині слід залишити хибні шляхи, наслідувати приклад Христа, взяти Його хрест і йти за Ним, зрікаючись свого «я» і підкоряючись Богові будь-якою ціною...

Якщо ми вірні Богові й служимо Йому, у нашій свідомості навіть не виникне питання, чи виконувати Його заповіді, чи керуватися своїми земними інтересами. Якщо віруючі в Істину не дотримуються своїх переконань у ці порівняно мирні дні, то де вони шукатимуть підтримку та підкріплення, коли почнеться головне випробування і буде видано указ проти всіх тих, хто не поклоняється образу звіра і не приймає його знак

на чоло чи на свою руку? Цей серйозний час не за горами. Замість того щоб ставати слабкими і нерішучими, Божі діти повинні накопичувати силу і мужність для часу скорботи». – Там саме. – С.250, 251. [Курсив автора].

Вівторок

5 листопада

3. НАВЧАЮЧИСЬ У АВРААМА

а. Про який небезпечний духовний стан нас серйозно застерігає апостол? Якова 2:19: «Чи віриш ти, що один Бог? Добре робиш! Але й біси вірять і тремтять».

«Багато людей визнають, що Ісус Христос є Спасителем світу, але в той же час тримаються далеко від Нього і не розкаюються у своїх гріхах, не приймають Ісуса як свого особистого Спасителя. Їхня віра будується на доводах розуму та висновках на користь Істини; але ця Істина не утвердилася в їхньому серці, щоб освятити душу і змінити їхній характер». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.389, 390.

«Ви можете вірити всій Істині, проте якщо її принципи не знаходять втілення у вашому житті, вас не спасе лише зовнішнє сповідання. Сатана вірить і тремтить. Він діє. Він знає, що йому небагато залишилося часу, і він зійшов з великою силою, щоб творити злі справи згідно зі своєю вірою. А ті, котрі називають себе Божими дітьми, не підтверджують свою віру ділами. Вони вірять у те, що часу обмаль, проте так сильно тримаються за блага цього світу, ніби світ ще тисячу років залишатиметься в такому ж стані». – *Свідчення для церкви*. – Т.2. – С.161.

б. Як нас може мотивувати приклад Авраама?

До римлян 4:1-3: «¹Що, скажемо, здобув Авраам, наш прабатько за тілом? ²Якщо Авраам оправдався ділами, то він має похвалу, але не перед Богом. ³Бо що каже Писання? Повірів Авраам Богові, і це зараховано йому за праведність!»; *Якова 2:20-22:* «²⁰О, марна людино! Чи ж не хочеш зрозуміти, що віра без діл не дає плоду? ²¹Наш батько Авраам хіба не з діл оправдався, коли приніс свого сина Ісаака на жертovníк? ²²Хіба не бачиш, що віра діяла разом з його ділами, і віра стала досконалою через діла?».

«Авраам повірив Богові. Звідки ми знаємо, що він повірив? Його діла свідчили про характер його віри, і віра була зарахована йому за праведність.

У наші дні ми потребуємо віри Авраама, щоб освітити темряву, яка нас оточує, темряву, яка закриває лагідне сонячне світло Божої любові та яка перешкоджає духовному зростанню... Кожен виконаний обов'язок, кожна жертва, принесена в Ім'я Ісуса, приносять надзвичайно велику

нагороду. Вже під час виконання обов'язку ми почуємо Божий голос і отримаємо Його благословення». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.7. – С.936.

«Люди оправдуються вірою, але вирок і нагороду вони отримують відповідно до своїх діл». // *Ознаки часу, 20 листопада 1884 року*.

«Праведність Христа – це правильні вчинки та добрі діла, здійснені з чистих і безкорисливих спонукань». – *Свідощтва для церкви*. – Т.3. – С.528.

«Дотримання Божих Заповідей вимагає від нас добрих вчинків, самозречення, самопожертви та відданості інтересам інших людей. Наші добрі діла не спасуть нас, але ми, звичайно ж, не зможемо спастися без добрих діл. Виконавши все, на що здатні, ми повинні говорити: ми лише виконали свій обов'язок, і, у кращому разі, ми – раби, котрі нічого не варті, недостойні навіть найменшої Божої прихильності. Тільки Христос може і повинен бути нашою праведністю та вінцем радості». – *Там саме*. – С.526.

Середа

6 листопада

4. СЛОВА ПІДБАДЬОРЕННЯ

а. Поясніть, як спосіб життя Авраама повинен відображатися у нашому власному житті як людей, котрі вірять у Христа.

Буття 26:5: «Тому що Авраам послухав Мого голосу і дотримувався Моїх велінь і Заповідей, Моїх постанов і законів»; *Якова 2:23, 24*: «²³І здійснилося Писання, що каже: Повірів Авраам Богові, і це зараховано йому за праведність, і був названий Божим другом!²⁴Хіба не бачите, що людина оправдується ділами, а не самою вірою».

«Добрі діла – це плоди віри. Коли Бог діє у серці людини, а вона підкоряє свою волю Богові та співпрацює з Ним, то вона втілює в житті те, що Бог Духом Своїм Святим творить у серці; саме тоді між намірами серця та практичним життям виникає гармонія. Кожен гріх необхідно відкинути як гидоту, що розп'яла Господа життя і слави, і віруюча людина повинна стати на шлях духовного зростання, звершуючи діла Христові. Саме через постійне підпорядкування своєї волі та постійний послух ми можемо отримати благословення виправдання.

Виправдані вірою люди повинні мати твердий намір іти шляхом Господнім. Першою ознакою того, що людина не виправдана вірою, є її діла, що не відповідають її сповіданню. Яків говорить: *"Чи бачиш, що віра сприяла ділам його, і віра досягла досконалості?"* (*Якова 2:22*).

Віра, яка не творить добрих діл, не оправдовує душу». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.397.

б. Чому всі, котрі сьогодні несуть звістку спасіння язичникам, можуть бути підбадьорені тим, що блудниця Рахав згадується як жінка, яку Бог виправдав? Якова 2:25: «Так само й блудниця Рахав хіба не з діл оправдалася, прийнявши розвідників і вивівши [їх] іншою дорогою?»; **До свреїв 11:31:** «Вірою повія Рахав, прийнявши з миром розвідників, не загинула з невірними».

«У нечестивому Єрихоні жінка-язичниця засвідчила: *"Тому що Господь, ваш Бог, є Богом на небесах вгорі й на землі внизу!"* (Ісуса Навина 2:11). Пізнання Єгови принесло їй спасіння... Її навернення не було винятковим проявом Божої милості до ідолопоклонників, які визнали Його Божественний авторитет». – *Пророки і царі*. – С.369.

«Усі, хто, подібно до Рахав-хананеянки та Рут-моавітянки, відцураються ідолопоклонства і служитимуть істинному Богові, повинні з'єднатися з Його вибраним народом». – *Наочні уроки Христа*. – С.290.

«У наших містах необхідно здійснити величезну роботу, і всі поля дозріли до жнив. До нас будуть звертатися звідусіль, бо душі, котрі каються, як у християнських, так і в язичницьких країнах піднесуть свої голоси про допомогу. Не повинно бути навіть найменшого звеличення себе; ваша єдина безпека – надія на Бога». // *Бюлетень Генеральної Конференції, 1 квітня 1895 року*.

Четвер

7 листопада

5. КЛЮЧІ ДО ПЕРЕМОГИ

а. Поясніть, яким чином ми можемо здобути перемогу у Христі.

Якова 2:26: «Адже як тіло без духа мертве, так і віра без діл – мертва»; **2 Петра 1:3, 4:** «³Усе те, що [потрібне] для життя і побожності, подарувала нам Його Божа сила – пізнанням Того, Хто покликав нас власною славою і чеснотою. ⁴Через них даровані нам дорогоцінні та великі обітниці, щоби через них ви стали учасниками Божественної природи, уникнувши морального розтління, яке [є] у світі».

«Дуже важливо мати віру в Ісуса і вірити, що через Нього ви спасенні; однак є небезпека зайняти позицію, яку займають люди, котрі стверджують: «Я спасений». Багато хто говорив: «Звершуйте добрі діла – і житимете»; але без Христа ніхто не може звершувати добрих справ. Багато людей в наші дні говорять: «Віруйте, тільки віруйте – і живіть». Віра і діла йдуть пліч-о-пліч, вони є взаємопов'язані. Господь вимагає нині від людини не менше, ніж Він вимагав від Адама в раю до гріхопадіння, – досконалого послуху та непорочної праведності. Вимоги Бога за завітом благодаті є такими ж широкими, як і вимоги, які Він висунув у раю, – гармонія з Його Законом, який є святим, праведним і

добрим... Нехай ніхто не впадає в таку присмну тілесному серцю оману, ніби Бог прийме нас за нашу щирість, якою б не була наша віра чи яким би недосконалим не було наше життя. Бог вимагає від Своїх дітей досконалого послуху.

Для того щоб виконати вимоги Закону, наша віра повинна міцно триматися за праведність Христа, прийнявши її як власну праведність. З'єднавшись із Христом, прийнявши Його праведність вірою, ми отримуємо здатність творити Божі діла, бути співробітниками з Христом. Якщо ви бажаєте плисти в потоці зла і не бажаєте співпрацювати з Небесними силами у боротьбі з гріхом у вашій сім'ї та в церкві заради перемоги вічної праведності, значить у вас немає віри. Віра діє любов'ю та очищає душу. Через віру Святий Дух діє в серці, щоб створити в ньому святість; але цього не станеться, якщо людина не співпрацюватиме з Христом... Щоб мати праведність Христову, нам потрібно щодня змінюватися під впливом Духа і долучатися до Божественної природи». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.373, 374.

П'ятниця

8 листопада

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Заявляючи про дотримання Божого Закону, що я повинен усвідомлювати про свій вплив?
2. Якими є вимоги Неба до віруючих християн?
3. Чому Авраама часто називають батьком віруючих?
4. Хто з моїх знайомих міг би повернутися подібно до Рахав?
5. Яким чином я можу здобути переможний християнський досвід?

Звершуючи молитву, перед тим як відкрити вуста

«Підскажіть мені, і я замовкну, скажіть, у чому моя помилка!» (Йова 6:24).

«"Коли ж хто не грішить словом, – то досконалий чоловік, здатний приборкати й усе тіло" (Якова 3:2). Світло, яке освітлює наш шлях, і Істина, що відкривається нашому сумлінню, або осудять і занаястять душу, або освятять і змінять її. Час випробування закінчиться надто скоро, тому ми не можемо задовольнитися поверхневими змінами». – *Свідощтва для церкви. – Т.1. – С.308.*

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідощтва для церкви. – Т.2. – С.50-55, 314-318; Т.5. – С.55-59, 175-177.

Неділя

10 листопада

1. УПОКОРЕННЯ НАШОГО «Я»

а. Про що слід пам'ятати тим, хто завжди прагне домінувати над іншими? Якова 3:1: «Брати мої, хай не буде багато таких, які стають вчителями, знаючи, що приймемо більший осуд»; **Від Марка 9:35:** «Сівши, Він покликав дванадцятьох і каже їм: Якщо хто хоче бути першим, нехай буде між усіма найменший і всім слугою».

«На кожному людину Бог покладає відповідальність за той вплив, який вона справляє, незалежно від того, торкається він лише її однієї або й інших людей також». – *Поради батькам, вчителям та студентам. – С.102.*

«Безумовно, люди є егоцентричними та самовпевненими. Але егоїзм зникає з життя тих, хто засвоює уроки, які Христос бажає їм дати. Вони стають учасниками Божественної природи, і Христос живе в них. Вони сприймають всіх людей як братів, котрі мають схожі прагнення, здібності, спокуси і випробування, які прагнуть співчуття і потребують допомоги.

Ми ніколи не повинні принижувати ближнього. Коли ми бачимо, що були допущені помилки, ми повинні зробити все можливе, щоб допомогти тим, хто помилився, розповідаючи їм про свій власний досвід, – про те, як терпіння та спілкування, доброта і чуйність наших товаришів по роботі надавали нам мужності та надії, коли ми припускалися серйозних помилок». // *Ознаки часу, 11 травня 1904 року.*

2. НАВЧАЮЧИСЬ КРАЩОГО СТАВЛЕННЯ

а. Які різкі докори дані тим, хто суворо ставиться до інших, і при цьому відмовляється визнати власні помилки?

Еклезіаста 7:20: «Адже немає на світі настільки праведної людини, котра чинила би лише добре і не грішила»; *Якова 3:2 (перша частина):* «Адже всі ми багато грішимо...».

«Чи звернете ви, нарешті, увагу на свої власні недоліки? Чи зодягнетесь ви, нарешті, у повну зброю праведності? Чи спостерігатимете ви за своїми словами і своєю поведінкою так само пильно і критично, як ви чините стосовно інших, для того щоб не знеславити Бога і не спотворити Його істину? Якщо ви почнете так чинити, ваша здатність розпізнавати духовне сильно зросте. Істина живого Божого Слова буде подібна до полум'я вогню, що горить усередині нас, і в ясному світлі цього вогню світ побачить Месію...

Невже ніхто з тих, котрі зробили себе наглядачами, не здатні бачити, до чого ведуть їхні спроби захопити необмежену владу в Божому домі? Де їхня духовна проникливість? Чому вони помічають скалку в оці брата, а у своєму навіть колоди не відчувають?». – *Свідощтва для проповідників. – С.295, 296.*

б. Що свідчить про те, що людина досягла рівня моральної досконалості? Яким лише чином можна цього досягти? Якова 3:2: «Адже всі ми багато грішимо. Коли ж хто не грішить словом, – то досконалий чоловік, здатний приборкати й усе тіло»; *1 до коринтян 13:5 (друга частина):* «...не спалахує гнівом, не задумує лихого».

«Там, де непокірний язик знаходить місце для своєї підступної роботи, радість Господня не може перебувати.

Нехай підозрілі люди, котрі думають та говорять зле про своїх братів, пам'ятають, що вони виконують роботу диявола. Нехай кожен член церкви зі щирою рішучістю та молитвою про допомогу працює над зціленням хворого органа – язика. Нехай кожен відчує, що його обов'язок та привілей – без зауважень ставитися до дрібних розбіжностей та помилок. Не перебільшуйте дрібних помилок, допущених кимось, а думайте про те хороше, що є в цій людині. Щоразу, коли про ці помилки думають і говорять, вони стають ще більшими. З кротової гірки виростає гора. Наслідком цього будуть неприязнь та недовіра». // *Записи Австрало-Азіатської Уніонної конференції, 15 квітня 1903 року.*

«Укладіть із Богом завіт про те, що ви стежитимете за своїми словами. "Коли ж хто не грішить словом, – то досконалий чоловік, здатний

приборкати й усе тіло" (Якова 3:2). Пам'ятайте, що мстиві слова ніколи не дадуть людині відчуття того, що вона здобула перемогу. Нехай Сам Христос говорить через вас. Не втрачайте благословення, яке полягає в тому, щоб не мислити зла». – Свідощтва для церкви. – Т.7. – С.243.

Вікторок

12 листопада

3. УСЕ ПОЧИНАЄТЬСЯ З КОРЕНЯ

а. Опишіть неправильний напрямок, у якому ми рухаємося, коли приховуємо образ. Поясніть єдиний спосіб уникнути цього.

До євреїв 12:15: «Пильнуйте, щоб ніхто не був позбавлений Божої благодаті, аби хто не наробив прикрошів, коли випустить гіркий корінь, та щоб ним багато хто не опоганився»; *Якова 3:3-5:* «³Ось і коням вкладаємо вуздечку в рот, щоб нам корилися, і керуємо всім їхнім тілом. ⁴Ось і кораблі, хоч які великі та гнані бурхливими вітрами, але керуються малим стерном, куди [лише] хоче стерновий. ⁵Так само і язик: хоч і малий орган, а дуже хвалиться. Ось який невеликий вогонь, а спалює такий великий ліс!».

«Ти виношувала в собі обурення проти чоловіка і тих, хто ображав тебе, але не розуміла власних помилок, коли погіршувала стан справ своєю неправильною поведінкою. Ти плекала в серці образу на тих, хто був несправедливим з тобою, і виплескувала почуття в гнівних докорах та критичних зауваженнях. Це приносило твоєму серцю миттєве полегшення, але в душі залишало глибокі рубці. Язик – невеликий орган, але ти неправильно ним користувалася, внаслідок чого він став вогнем, що пожирає.

Усе вищезгадане перешкоджало твоєму духовному зростанню. Але Бог бачить, як тобі важко бути терплячою та прощати людей, і Він знає, як співчувати та допомагати. Він вимагає, щоб ти змінила своє життя та усунула недоліки. Він бажає Своєю благодаттю упокорити твій упертий, непоступливий дух. Ти маєш шукати допомоги у Бога, бо тобі потрібні мир і спокій замість душевної бурі та протистояння. Релігія Христа покладає на тебе відповідальність поводитися менш імпульсивно і більше слухатися голосу освяченого розуму і здорового глузду». – *Свідощтва для церкви – Т.4. – С.139.*

б. Що ми повинні усвідомлювати щодо слів, які ми вимовляємо?

Якова 3:6: «І язик – це вогонь, світ неправди. Язик [так] поставлений між нашими органами, що опоганює все тіло і підпалює круг життя, а його самого запалює геєна».

«Твої слова розкажуть, а твої діла покажуть, де знаходиться твій скарб». – *Там саме. – Т.1. – С.698, 699.*

«Сестра Ф. діє імпульсивно, критикує і безпідставно прискіпується до своїх братів та сестер. Така поведінка призведе до непорозумінь у будь-якій церкві». – *Там саме*. – Т.2. – С.51.

«Нехай люди, які із задоволенням розповсюджують брехню та наклепи про слуг Христових, пам'ятають, що Бог бачить їхні вчинки. Їхній наклеп опоганює не бездушні посудини, а характер тих, кого Христос викупив Своєю Кров'ю. Рука, Котра накреслила знаки на стінах палацу Валтасара, веде точний запис усіх утисків та кожного несправедливого вчинку, скоєного проти Божих дітей». – *Там саме*. – Т.5. – С.244, 245.

Середа

13 листопада

4. НАВІТЬ ЯКЩО ЦЕ ВИЯВИТЬСЯ ФАКТОМ...

а. Які серйозні заклики стосуються небезпечної тенденції, поширеної в наші дні? Псалом 15:1-3: «¹Господи, хто може перебувати в оселі Твоїй, хто може проживати на Твоїй святій горі? ²Той, хто живе бездоганно і чинить справедливо, хто говорить правду від щирого серця; ³хто не обмовляє [інших] своїм язиком, не робить зла своєму ближньому і не ганьбить інших людей»; **1 до коринтян 13:6:** «Не радіє з несправедливості, а радіє з істини».

«Про язик, який знаходить задоволення в сіянні чвар, про балакучий язик, який шепоче: "Скажи мені, а я передам далі", апостол Яків говорить, що він запалюється від геєни. На всі боки від нього розлітаються палаючі іскри. Чи турбує переносника пліток те, що він ганьбить безневинного? Він не припинить свою злу справу, навіть якщо руйнує надію і підриває мужність у людях, котрі вже йдуть на дно під тягарем сумнівів. Він дбає лише про те, щоб задовольнити свою пристрасть до пліток. Навіть люди, які називають себе християнами, заплющують очі на все, що є чистим, чесним, благородним і прекрасним, але трепетно збирають усе погане і неприємне, щоб потім розповісти про це світові.

Ви самі відчинили двері, щоб сатана міг увійти. Ви виділили йому почесне місце на своїх слідчих чи інквізиторських зборах. Але ви не виявили жодної поваги до чеснот характеру, сформованих за роки вірності Богові. Заздрісні, мстиві та злі язики розфарбували всі вчинки та мотиви, згідно своєї уяви. Вони називають чорне білим, а біле – чорним. Деякі з тих, кому докоряли за їхні висловлювання, сказали: «Це правда». Але навіть якщо ви правильно представили факти, чи виправдовує це вашу поведінку? Ні, ще раз ні. Якби Бог зібрав усі звинувачення, які можна було б справедливо висунути проти вас, і сплів би з них батіг, щоб карати вас, то ваші рани були б набагато глибшими, ніж ті, які ви завдали братові ----- . Навіть факти, можна викласти таким чином, щоб створити хибне враження. Ви не маєте права збирати будь-які доноси

проти цього брата і використовувати їх для очорнення його репутації, прагнучи переконати всіх, ніби він не приносить жодної користі. Якби Господь виявив до вас той самий дух, який ви виявили стосовно свого брата, ви були б знищені без жодної милості. Чи відчуваєте ви докори сумління? Боюся, що ні. Не настав ще час, щоб ці сатанинські чари втратили свою силу. Навіть якби брат ---- був винний у всьому тому, в чому ви його звинуватили, хоча я знаю, що це не так, то і тоді ваша поведінка була б невинуватою.

Коли ми без заперечення вислуховуємо докори на нашого брата, то тим самим приєднуємося до цієї ганьби... [*Псалом 15:1-3* цитується]». – *Свідощтва для церкви.* – Т.5. – С.57, 58.

б. 3 семи гріхів, що названі гидотою в очах Господа, скільки стосується наших слів? *Притчі Соломона 6:16-19*: «¹⁶Ось шість [речей], які ненавидить Господь, – навіть сім, що огидні для Його душі: ¹⁷зарозумілий погляд очей; оманливий язик; руки, що проливають невинну кров; ¹⁸серце, що виношує злі плани; ноги, що поспішають на злочин, і ¹⁹фальшивий свідок, який свідчить неправду та сіє чвари між братами!».

Четвер

14 листопада

5. ЗБРОЯ, ЯКА РАНИТЬ

а. Як і чому ми повинні уникати надто поширеної звички пліткувати? *Йова 6:24*: «Підкажіть мені, і я замовкну, скажіть, у чому моя помилка!»; ***Притчі Соломона 11:13*:** «Хто ходить обмовником, той зраджує таємниці, але гідний довір'я приховує секрет»; ***Притчі Соломона 26:20-22*:** «²⁰Коли закінчуються дрова, вогонь гасне, так само коли нема наклепника, сварка припиняється. ²¹Вугілля для жару і дерево для вогню, а сварлива людина – для розпалювання сварки. ²²Слова наклепника, як рани, які проникають до глибини нутра (переклад з англ.)».

«Безлічі пліток можна було б запобігти, якби кожна людина пам'ятала, що люди, котрі охоче розповідають їй про чужі недоліки і промахи, так само будуть при будь-якій нагоді всім розповідати і про її промахи. Ми повинні намагатися думати про всіх людей добре, особливо про наших братів, якщо обставини не змусять нас думати інакше. Нам не слід поспішно підхоплювати погані чутки і приймати їх на віру. Чутки часто є наслідком заздрості чи непорозуміння, або ж вони можуть бути результатом перебільшення чи часткового розкриття фактів. Варто лише один раз дати місце підозрілості та заздрості, і ці почуття почнуть поширюватися, подібно до бур'янів. Якщо брат зійшов з правильного

шляху, саме час довести свою справжню зацікавленість у його духовному благополуччі. Люб'язно підійдіть до нього, помоліться з ним і за нього, пам'ятаючи при цьому ту безмежну ціну, яку Христос заплатив за його викуплення. Таким чином, ви зможете спасти душу від смерті і покрити безліч гріхів.

Один погляд, одне слово і навіть інтонація голосу можуть бути сповнені віроломства і, подібно до гострої стріли, встромлятися в чисте чуйне серце, завдаючи йому невиліковних ран. Таким чином, тінь сумніву або ганьба можуть бути кинуті на того, через кого Бог хотів би зробити добру справу. Авторитет такої людини підривається, і користь, яку вона приносить Божій справі, помітно знижується. Серед деяких видів тварин спостерігається таке явище: якщо один із них поранений і падає, на нього відразу ж накидаються його родичі і розривають на частини. Той самий дух жорстокості живе у серцях багатьох людей, які називають себе християнами. Вони виявляють фарисейську завзятість і готові побити камінням тих, хто насправді є менш винними, ніж вони. Є й такі, хто вказує на промахи та помилки ближніх, сподіваючись відвернути увагу від своїх власних, або набути слави великих ревнителів про Бога і церкву». – *Свідощтва для церкви*. – Т.5. – С.58, 59.

«Наскільки краще було б присвятити дорогоцінний час більш піднесеним і благородним цілям, аніж витратити його на пусті, порожні та зловмисні плітки, бо це ще гірше, ніж просто марнувати час». – *Там саме*. – С.176.

П'ятниця

15 листопада

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Чому мені слід стримувати схильність висловлювати свою думку з будь-якого приводу?
2. Назвіть життєво важливий аспект Хриstopодібного характеру, який часто не береться до уваги.
3. Коли ми дискредитуємо своїх одновірців перед іншими, як Бог дивиться на це?
4. Чого мені слід навчитися з 15 розділу книги Псалмів? Чому це так важливо?
5. Як я можу бути винним у тому, що сію розбрат між братами? Чому я повинен зупинитися?

Вибираючи, про що думати

«Як ви можете добре говорити, будучи злими? Адже чим переповнене серце, [те] промовляють уста» (Від Матвія 12:34, остання частина).

«Помолися перед тим, як сказати що-небудь, і Небесні ангели придуть до тебе на допомогу та відженуть злих ангелів, які спонукають тебе зневажати Бога, ганьбити Його справу і ослаблювати власну душу». – Свідчення для церкви. – Т.2. – С.82.

Додаткові матеріали для вивчення:

Блаженства, промовлені на горі. – С.125-129.

Неділя

17 листопада

1. ПРОТИОТРУТА

а. Коли злі люди атакують нас своїми словами, з якою звісткою до нас звертається Бог, навіть незважаючи на все це?

Якова 3:7, 8: ⁷Адже всякий рід звірів і птахів, плазунів і риб приборкується, – вони освоєні людською природою. ⁸А язика ніхто з людей не може приборкати; він – зло невгамовне, повний смертоносною отрути»; **До євреїв 10:38:** «Праведний Мій житиме вірою, а коли відступить, то Моя душа не матиме вподобання в ньому».

«Небесні ангели жаліють [брата Д.], тому що його оточує темрява. До його вух майже постійно долинають слова невіри та темряви. Його постійно переслідують сумніви та запитання. Язык – це невгамовне зло. *"А язика ніхто з людей не може приборкати; він – зло невгамовне, повний смертоносною отрути"* (Якова 3:8). Якби брат Д. міцніше тримався за Божу руку і вважав за свій обов'язок зберігати порядність перед Богом навіть ціною свого земного життя, він отримав би силу згори. Якщо він дозволить темряві та зневірі, які його оточують, справляти вплив на його віру, якщо все ставитиме під сумнів, то дуже швидко зануриться в темряву зневіри і не матиме світла чи підкріплення в Істині.

Йому не слід думати, ніби шляхом компромісу зі своїми друзями, озлобленими на нашу віру, він полегшить собі життя. Якщо він поставить перед собою одну єдину мету підкорятися Богові будь-якою ціною, то отримає підкріплення та силу. Бог любить і жаліє брата Д. Він знає кож-

ну його скруту, кожне розчарування, кожне уїдливе глузування, кинуте йому в обличчя. Господеві добре відомо все це. Якщо брат Д. відкине свою невіру і непохитно перебуватиме в Бозі, його віра зміцниться завдяки постійним вправам». – *Свідощтва для церкви*. – Т.4. – С.236, 237.

Понеділок

18 листопада

2. СЕРЙОЗНЕ ПИТАННЯ

а. Що написано про оманливі та провокуючі слова? Чому ми повинні молитися, щоб перемогти в цьому аспекті життя?

Псалом 5:9-11: «⁹Господи, провадь мене у Своїй справедливості. З огляду на моїх ворогів, Ти вирівняй переді мною Твою дорогу. ¹⁰Адже в їхніх устах немає правди. Їхнє серце – руїна; їхнє горло – відкрита могила, а своїм язиком вони підлещуються. ¹¹Засуди їх, Боже, – нехай вони впадуть від власних задумів. Через їхні великі злочини відкинь їх, оскільки вони збунтувалися проти Тебе».

«Мова – один з найбільших дарів Бога людині. Язик – маленький орган, але слова, які він формулює, що озвучуються голосом, мають величезну силу. Господь говорить: *"А язика ніхто з людей не може приборкати"*. Він налаштовує народ проти народу, спричиняє битви та кровопролиття. Слова розпалюють вогонь, який важко погасити. Вони також приносять радість та підбадьорення багатьом душам. А коли слова промовляються, тому що Бог велить: *"Говори їм Мої слова"*, вони часто викликають смуток до покаяння.

Талант мови несе у собі велику відповідальність. Його треба ретельно оберігати, бо це могутня сила як на зло, так і на добро». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.3. – С.1142.

«Коли виникає спокуса дати повну волю своєму некерованому язичку, будь ласка, пам'ятай, що поряд з тобою стоїть ангел і записує кожне твоє слово. Усе записується в книгу, і якщо Кров Христа не омиє тебе, тобі доведеться знову зіткнутися з усіма цими записами віч-на-віч. У даний час Небесний літопис твого життя заплямований, але Бог прийме твоє щире покаяння. Коли ти вже готова сказати різкі слова, замкни уста і не вимовляй жодного слова». – *Свідощтва для церкви*. – Т.2. – С.82.

б. Поясніть той факт, що наші слова є просто показником того, про що ми думаємо і ким ми є. *Єремій 17:9:* «Серце [людини] лукаве понад усе, і вкрай зіпсуте, – хто його може досягнути?»;

Від Матвія 12:33-37: «³³Виростіть добре дерево, то й плід його добрий, а виростіть погане дерево, то й плід його поганий, бо дерево пізнається по плодах. ³⁴Роде гадючий, як ви можете добре говорити, будучи злими? Адже чим переповнене серце, [те] промовляють уста. ³⁵Добра людина з доброго скарбу виносить добро, а погана людина зі

злого скарбу виносить зло. ³⁶Кажу ж вам, що за кожне пусте слово, яке люди скажуть, відповідатимуть судного дня, ³⁷бо за словами своїми будеш виправданий, і за словами своїми будеш осуджений»;

Від Матвія 14:6-8: «⁶Коли був день народження Ірода, дочка Іродіяди танцювала серед [гостей] і сподобалася Іродові; ⁷він з клятвою пообіцяв їй дати те, чого тільки не попросить. ⁸Вона ж, намовлена своєю матір'ю, сказала: Дай мені тут на полумиску голову Івана Хрестителя!».

«Зміст розмови відкриває сердечні наміри того, хто говорить. Легковажні, звичайні розмови, непотрібні компліменти, дурні жарти, розраховані на те, щоб викликати сміх, є ходовим товаром сатани, і всі ті, котрі беруть участь у таких розмовах, допомагають сатані збувати його товар. На слухачів таких розмов справляється враження, подібне до того, яке справила на Ірода донька Іродіяди, що танцювала перед ним. Усі ці угоди з совістю записуються в Небесних книгах, і в останній великий день постануть в істинному світлі перед тими, хто їх робив. Тоді всі побачать у них оманливі дії сатани, спрямовані на те, щоб вести їх широким шляхом до загибелі». – *Свідощтва проповідників*. – С.84, 85.

Вікторок

19 листопада

3. ЩИРІСТЬ Є НЕОБХІДНОЮ

а. Чому мова віруючих в істину для теперішнього часу не повинна містити протиріч? Якова 3:9, 10: «⁹Ним благословляємо Господа й Отця і ним проклинаємо людей, які створені за Божою подобою. ¹⁰З тих самих уст виходить благословення і прокляття. Не годиться, брати мої, щоб так воно було!».

Яке застереження дається, якщо ми не справляємося з цим завданням?

«Якщо ви постійно пам'ятатимете, що Бог бачить і чує все, що ви робите і говорите, та ретельно записує всі ваші слова і вчинки, і вам доведеться відповідати за них на суді, тоді у всьому, що ви робите чи говорите, ви слідуватимете голосу освіченої і пробудженої совісті. Ваша мова використовуватиметься на славу Божу і стане джерелом благословення для вас самих і для ближніх. Але якщо ви віддалятиметеся від Бога, як робили це й досі, то стережіться, щоб ваша мова не виявилася сповненою нестримного зла і не накликала на вас страшного осуду, бо через вас можуть загинути багато душ». – *Свідощтва для церкви*. – Т.4. – С.244.

б. Яка молитва може допомогти нам думати та говорити більш узгоджено? Псалом 86:11: «Вкажи мені, Господи, дорогу Свою, щоб я ходив у Твоїй правді. Учини моє серце таким, аби воно мало страх перед Твоїм Іменем».

«Якщо людина, яка досліджує Біблію, не робить жодних змін у своїх звичках і вчинках, щоб вони відповідали світлу Істини, що тоді відбудеться? Дух воює проти тіла, тіло – проти духа. І один із них має перемогти. Якщо Істина освячує серце, тоді гріх стає ненависним, і виганяється. Христос же, навпаки, приймається як почесний гість. Христос не може жити в тому, хто відданий Йому лише наполовину; гріх та Ісус не сумісні». – *Свідощтва для проповідників*. – С.160.

«Завжди пильнуй і молись. Цілком присвяти себе Господеві, і тоді тобі буде неважко служити Йому. Ти двоєдушний – ось чому тебе оточує не світло, а темрява. Нині проголошується остання звістка милості, вона вказує на довготерпіння та милосердя Бога. Сьогодні до тебе звучить заклик: "Прийди. Прийди, бо все готове". Це останній заклик милості, після чого настане лише відплата скривдженого Бога». – *Свідощтва для церкви*. – Т.2. – С.225.

«Тільки рішуче налаштовані та всім серцем віддані Богові люди зможуть вистояти у наш час. Христос знову й знову просіював Своїх послідовників; одного дня залишилося усього одинадцять учнів і кілька вірних жінок, вони й заклали фундамент християнської церкви. Є люди, які відходять у тінь, якщо треба взяти на себе тягар, але коли церква сповнена ентузіазму, вони заражаються цим ентузіазмом, вигукують, співають і захоплюються; але бережіться таких. Їхній запал швидко згасне, і лише кілька вірних Халевів мужньо вийдуть уперед, до лінії фронту і продемонструють свої непохитні принципи. Це і є сіль, яка ніколи не втрачає силу». – *Там же* – Т.5. – С.130.

Середа

20 листопада

4. ВОДА З ЧИСТОГО ДЖЕРЕЛА

а. Який принцип показує, що тільки оновлене Божою благодаттю серце може здійснювати послідовні вчинки?

Якова 3:11, 12: «¹¹Хіба з одного джерела виходить солодка й гірка вода? ¹²Чи може, брати мої, смоківниця родити оливки, а виноградна лоза – смокви? І солончак не [може] давати солодкої води».

Наведіть кілька практичних прикладів.

«Охайність і акуратність в одязі, а також чистота в усьому житті повинні суворо дотримуватися тими, хто шанує суботу, на яких дивляться як на дивних і за якими стежать, намагаючись знайти недоліки. Їхній вплив має бути святим. Священна Істина, яку ми сповідуємо, не принизить тих, хто її прийняв, не зробить нас грубими і необтесаними, недбалими до самих себе і неохайними у своїх оселях. Якщо той, хто прийняв Істину, має звички недбалості, Істина підносить його і робить у ньому ґрунтовну реформацію. Якщо Істина не має такого впливу,

значить людина не відчула її сили, яка спасає. Недбалий і неохайний одяг не є ознакою смирення. У цьому дехто обманює себе. Життя, вчинки і слова покажуть, чи має людина справжню смиренність, а одяг відповідатиме виявленим плодам. З чистого джерела не може [тексти] солодка та гірка вода. Очистіть джерело, і потоки стануть чистими. Божий дім часто оскверняють діти тих, хто дотримується суботи. Їхні батьки дозволяють їм бігати по дому, гратися, розмовляти, відволікати увагу людей і виявляти свій злий характер на тих самих богослужіннях, де вони зібралися для поклоніння Богові. Я бачила, що на зібраннях святих повинна панувати свята тиша. Але дім, де збирається Божий народ, часто перетворюється на справжній Вавилон, місце сум'яття та безладдя. Це неприємно Богові. Якщо батьки не можуть керувати своїми дітьми і контролювати їх на зібраннях, Богові було б ліпше, щоб вони залишалися вдома зі своїми непокірними дітьми. Хай вони краще пропустять зібрання, ніж непокоїтимуть велику кількість людей і псуватимуть богослужіння. Якщо батьки дозволяють своїм дітям вдома бути некерованими та непокірними, то вони не зможуть змусити їх бути слухняними на служінні. Хто має страждати у цьому випадку? Звісно ж, батьки. Вони не повинні засмучуватися, якщо інші не хочуть, щоб їхній спокій порушувався, коли вони збираються для поклоніння Богові.

Батьки, у цій ситуації ви є потерпілими, і це може спонукати вас побачити і виконати свій обов'язок, яким ви знехтували. Якщо ви ведете своїх дітей до Божого дому, їм слід дати зрозуміти, що вони знаходяться там, де Бог зустрічається зі Своїм народом. Серед тих, хто дотримується суботи, щодо цього немає такого порядку, як у номінальних церквах. Батьки, вам необхідно виконати свою роботу. Приборкайте своїх дітей удома, і тоді ви зможете керувати ними в Божому домі». – *Духовні дари*. – Т.2. – С.288, 289.

Четвер

21 листопада

5. МУДРІСТЬ І ЗНАННЯ

а. Чому кожному з нас необхідно досліджувати своє ставлення до життя в такій послідовності: серце, слова та діла?

2 до коринтян 13:5: «Випробуйте себе самих, чи перебуваєте ви у вірі, пізнавайте себе. Хіба ви не знаєте себе, що Ісус Христос у вас? Чи, може, ви недосвідчені?».

«"Випробуйте себе самих, чи перебуваєте ви у вірі, пізнавайте себе" (2 до коринтян 13:5). Ретельно аналізуйте та суворо оцінюйте свій характер, погляди, думки, слова, наміри, цілі та вчинки. Як ми можемо свідомо просити допомоги в тому, що нам необхідно, якщо

не досліджуємо за допомогою Святого Письма стан свого духовного здоров'я?». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.89.

«Мої брати і сестри, як ви використовуєте дар мови? Чи навчилися ви настільки контролювати свій язик, щоб він завжди підкорявся велінню освіченої совісті та святим почуттям? Чи звільнили ви свою мову від легковажності, гордості та злості, обману і нечистоти? Чи непорочні ви перед Богом? Слова мають велику силу. Сатана по можливості намагається використати людський язик для своїх цілей. Власними силами ми не можемо приборкувати цей некерований орган. Наша єдина надія на Божественну благодать». – *Свідчення для церкви*. – Т.5. – С.175.

«Той, хто цілком підпорядковує себе керівництву Святого Духа, виявить, що його розум розвивається і його можливості розширюються. У служінні Богові людина здобуває освіту – не односторонню і неповноцінну, що призводить до розвитку однобокого характеру, а ту, що розвиває гармонійну та повноцінну особистість. Слабкості, які виявлялися раніше у вигляді нерішучості та безволля, тепер долаються, бо постійне посвячення і благочестя приводять людину в такі тісні взаємини з Христом, що вона набуває розуму Христа. Об'єднавшись з Христом, людина володіє розсудливістю і вірністю принципам. Її сприйняття стає яснішим, і вона демонструє ту мудрість, яка походить лише від Бога». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.338.

П'ятниця

22 листопада

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Як я повинен реагувати, коли стикаюся з токсичною розмовою?
2. Що насправді можна дізнатися про людей зі слів, які вони вимовляють?
3. Поясніть, яка боротьба відбувається в людському розумі та як у ній можна стати переможцем.
4. Які мої звички/нахили можуть свідчити про забруднене джерело всередині мене?
5. Як і чому мені необхідно змінити свою манеру спілкування?

Лагідна мудрість

«Хто мудрий і досвідчений між вами? Нехай покаже свої діла в лагідній мудрості доброго способу життя» (Якова 3:13).

«Наш Спаситель вражав людей Своєю чистотою і високою моральністю, а Його любов і ніжна доброта викликали в них захоплення. Найбідніші та найскромніші не боялися підходити до Нього». – *Служителі Євангелії (1892). – С.261.*

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідоства для церкви. – Т.5. – С.167-177.

Неділя

24 листопада

1. СПОТВОРЕНА «ПРОНИКЛИВІСТЬ»

а. Якого серйозного зла ми повинні рішуче остерігатися і чому?

Якова 3:14, 15: «¹⁴Коли ж маєте гірку заздрість і суперництво у ваших серцях, не хваліться і не говоріть неправди на правду. ¹⁵Це не та мудрість, яка сходить згори, а земна, душевна, бісівська».

«Той, хто відкриває своє серце для навіювань сатани, вірить злісним припущенням і плекає заздрість, той часто неправильно трактує цей свій злісний настрій розуму, називаючи його особливим передбаченням, здатністю до розпізнавання чи проникливістю у виявленні провини та розумінні недобрих мотивів інших людей. Він вважає, що володіє дорогоцінним даром і віддаляється від братів, з якими мав би бути в злагоді; він підіймається на суддівське крісло, і закриває своє серце перед тією людиною, яка, на його думку, помиляється, ніби він сам стоїть вище за спокусу. Ісус віддаляється від такої людини і залишає її ходити в іскрах вогню, який вона сама розпалила.

Нехай ніхто з вас більше не підноситься над Істиною, заявляючи, що подібний дух необхідний, якщо ми хочемо справедливо ставитися до порушників і відстоювати Істину. Така мудрість має багато прихильників, але приносить водночас дуже багато неправди та завдає шкоди. Вона не сходить згори, а є плодом ненаверненого серця. Вона походить від самого сатани. Нехай жоден обвинувач інших не приписує собі здібності до розпізнавання зла, бо, роблячи так, він одягає сатанинські риси в шати праведності. Я закликаю вас, мої брати, очистити храм душі від усього того, що її сквернить, бо все це є гірким коренем злоби». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]. – Т.7. – С.936, 937.*

2. ТОКСИЧНА ПОВЕДІНКА

а. Опишіть неминучий результат заздрості та чвар. Якова 3:16: «Тому що де заздрість та чвари, там безладдя і всяке лихе діло».

«Одна людина в будь-якій установі чи церкві, яка не контролює своїх злих думок, говорить зле про братів, може розпалити найгірші пристрасті людського серця і розповсюдити закваску зла, яка діятиме на всіх, з ким вона стикається. У такий спосіб, ворог усілякої правди здобуває перемогу, і в результаті його роботи молитва Спасителя, в якій Він благав, щоб учні були єдині, як Він єдиний з Отцем, втрачає всю свою силу». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.7. – С.937.

б. На противагу людським схильностям, що підбурюються ворогом наших душ, як ми повинні взаємодіяти з іншими людьми?

Від Івана 13:34: «Нову заповідь даю вам: Любіть один одного! Як Я полюбив вас, щоб і ви любили так один одного».

«Ти висловлюєш свої міркування про людей і коментуєш їхні манери та спосіб дій, хоча не розумієш їхніх поглядів та суті їхньої роботи. Ти на все дивишся зі своєї точки зору і тому готовий сумніватися у всьому, що роблять брати, або осуджувати їх, не вникнувши у суть питання і не розглянувши його з усіх боків. Ти не знаєш, які обов'язки лежать на інших людях, і тобі не слід брати на себе відповідальність за їхні вчинки. Виконуй свій обов'язок, а виправляти інших – це справа Господа. Розвивай у собі довготерпіння, зберігай мир і душевний спокій, і за все будь вдячний...

Ти надто чутливий, і якщо чуєш, що хтось схвалює протилежний спосіб дій – не той, який ти для себе обрав, – це завдає тобі болю. Тобі здається, що тебе звинувачують, що тобі необхідно захистити себе і спасати своє життя; але у своїх серйозних зусиллях врятувати своє життя, ти втрачаєш його. Ти повинен виконати велику роботу для самого себе – померти для свого "я" і розвинути у собі дух поблажливості та терпіння». – *Свідчення для церкви*. – Т.2. – С.424.

«Ті, котрі критикують та осуджують одне одного, порушують Божі Заповіді та ображають Бога. Такі люди не люблять ані Господа, ані своїх ближніх. Брати і сестри, нам необхідно викинути сміття критики, підозр і скарг і стримувати свою дратівливість. Деякі люди є настільки чутливими, що їх неможливо переконати жодними аргументами. Будьте вельми чутливими щодо правильного дотримання Божого Закону і щодо того, чи дотримуєтеся Закону чи порушуєте його. Бог бажає, щоб наша чутливість виявилася саме в цьому». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.7. – С.937.

3. ДОЛАЮЧИ РОЗЧАРУВАННЯ

а. Що написано про тих, хто любить Божий Закон?

Псалом 119:165: «Великий мир у тих, що люблять Твій Закон! Вони не спотикатимуться».

«Позбудься думки, що тобою маніпулюють, що тебе ображають, що хтось хоче пригнітити тебе або завдати тобі шкоди. Ти все бачиш неправильно. Сатана всі речі представляє тобі у спотвореному світлі». – *Свідощтва для церкви.* – Т.2. – С.424.

«Світ любить гріх і ненавидить праведність, у цьому полягала причина його ворожого ставлення до Ісуса. Усі, хто відкидає Його безмежну любов, уважатимуть християнство перешкодою. Христове світло проганяє темряву, яка приховує їхні гріхи, воно вказує на необхідність змін. Люди, котрі підкоряються впливові Святого Духа, починають боротися із самими собою, у той час як інші, що приліпилися до гріха, провадять боротьбу з істиною та її представниками.

Таким чином, розгортається боротьба, і послідовників Христа звинувачують як заколотників. Однак саме їхня єдність із Богом викликає ворожість світу. Вони несуть на собі ганьбу Христа. Вони ступають на шлях, яким ішли найблагодородніші люди Землі. Вони повинні зустрічати гоніння не зі смутком, а з радістю. Кожне вогняне випробовування – це засіб, який Бог використовує для їхнього очищення. Кожне випробовування робить їх придатними для співпраці з Ним. Будь-яка протидія відіграє свою роль у великій боротьбі за праведність, збільшуючи радість остаточної перемоги. Пам'ятаючи це, вони воліють з радістю прийняти випробовування своєї віри і терпіння, аніж уникати його як чогось страшного». – *Бажання віків.* – С.306.

б. Про що нам потрібно пам'ятати, навіть тоді, коли до нас справді ставляться несправедливо? Від Матвія 5:11, 12, 41: «¹¹Блаженні ви, коли будуть вас зневажати та переслідувати, і наговорюватимуть на вас усяке лукаве [слово], обмовляючи вас за Мене. ¹²Радійте й веселіться, бо велика нагорода ваша на небесах, адже так само переслідували пророків, які були перед вами... ⁴¹Якщо хто примушуватиме тебе пройти одну версту, йди з ним дві»;

1 Петра 4:12-15: «¹²Любі! Не дивуйтеся вогневі, що трапляється вам для вашого випробування, – наче якомусь дивному випадкові; ¹³але радійте, що ви є учасниками Христового страждання, щоб і при з'явленні Його слави ви раділи та веселилися. ¹⁴Ви блаженні, коли вас зневажають за Христове Ім'я, бо з вами перебуває Божий Дух слави. [Отже, ними зневажається, а вами прославляється]. ¹⁵Ніхто з вас хай

не страждає як убивця або як злодій, або як злочинець, або як той, хто втручається в чужі справи».

«Той, Хто є Божественним Головою церкви, наймогутнішим з переможців, бажав вказати Своїм послідовникам на Своє життя, Свою працю, Своє самозречення, Свою боротьбу і страждання, проходячи через зневагу, відкинення, глузування, презирство, образи, знуцання, йдучи дорогою Голгофи до місця розп'яття, щоб спонукати їх йти вперед до мети заради нагороди та відплати, що обіцяні переможцю. Перемога гарантована завдяки вірі та послуху. Застосовуймо слова Христа до нашого життя». // *Рев'ю енд Геральд, 24 липня 1888 року.*

Середа

27 листопада

4. МУДРІСТЬ ЗГОРИ

а. Якою є перша риса мудрості Небесного походження? Чому вона є такою важливою для нас? Якова 3:17 (перша частина): «А та мудрість, що згори, насамперед чиста...»; **Від Матвія 5:8:** «Блаженні чисті серцем, бо вони Бога побачать».

«До Божого міста не увійде ніщо нечисте, його майбутні жителі вже тут повинні стати чистими серцем. Той, хто наслідує приклад Христа, виявлятиме все більшу огиду до нетактовної поведінки, непристойних висловів та лихих думок. Коли Христос перебуває в серці, там виявлятимуться чистота і благородність думок та вчинків.

Однак слова Ісуса: "*Блаженні чисті серцем*" мають ще глибший зміст. Благословенні Христом повинні бути чисті не лише в тому розумінні слова, як це уявляє світ, тобто вільні від усього тілесного, чисті від будь-якого пожадання, а й вірні у найпотаємніших намірах душі, вільні від гордоців і самолюбства, лагідні й безкорисливі, як діти». – *Блаженства, промовлені на горі. – С.24, 25.*

б. Поясніть, на чому ми повинні зосереджуватися, готуючись до зустрічі з Христом. 1 Івана 3:2, 3: «²Улюблені! Тепер ми – Божі діти, але ще не виявилось, що будемо. Знаємо, що коли Він з'явиться, ми будемо подібні до Нього, адже побачимо Його таким, який Він є. ³І кожний, хто має цю надію на Нього, очищає себе, як і Він чистий».

«Вірою ми бачимо його вже тепер, щодня ми пізнаємо Його милість, доброту та співчуття до нас. Ми пізнаємо характер Отця через Його Однородженого Сина; Святий Дух відкриває нашому розумові й серцю правду про Бога і про Його Посланця. Чисті серцем вступають у нові стосунки з Богом як своїм Викупителем і, пізнаючи чистоту та красу Його характеру, прагнуть відобразити Його образ. Вони пізнають Його

як Отця, Котрий прагне обійняти розкаяного сина, і серця їхні сповнюють ся невимовною радістю та вдячністю.

Чисті серцем пізнають свого Творця в ділах Його могутніх рук, у красі природи й усього Всесвіту; ще ясніше бачать вони одкровення Його милості й благодаті у Святому Письмі. Істини, сховані від мудрих і розумних, відкриваються "немовлятам". Прекрасні, дорогоцінні істини, котрих не бачать мудрі світу цього, постійно розкриваються перед тими, хто з дитячою довірою прагне пізнати Божу волю та виконати її. Ми пізнаємо правду завдяки тому, що стаємо співучасниками Божественної природи.

Чисті серцем живуть вже тут, на землі, ніби в постійній присутності Божій». – *Там саме.* – С.26, 27.

Четвер

28 листопада

5. ІНШІ ВАЖЛИВІ ЯКОСТІ

а. Назвіть наступні за чистотою п'ять якостей мудрості Небесного походження, без яких наш вплив буде зіпсований.

Якова 3:17 (середня частина): «...потім мирна, лагідна, покірна, повна милосердя і добрих плодів...».

«Ви потребуєте доброти, ввічливості, лагідності та смиренності Христа. У вас є багато цінних якостей, які можуть бути вдосконалені для вищого служіння, якщо їх освятити для Бога. Вам слід зрозуміти, що до братів необхідно ставитися з добротою та ввічливістю, а не з грубістю та суворістю. Ви не усвідомлюєте, яку шкоду завдаєте своїм різким, владним ставленням до них. Служителі у вашій конференції розчаровуються, втрачають мужність, яку вони могли б мати, якби ви виявляли до них повагу, доброту, довіру та любов. Своєю поведінкою ви відокремилися від братів і сестер, і тому ваша порада не справляє належного впливу на них». – *Християнське керівництво.* – С.6, 7.

«Якщо твої очікування не здійснюватимуться, тобі загрожує небезпека впасти духом, відчувати занепокоєння та бажати змін у житті. Ти повинен уникати своєї схильності до осуду і до владних наказів. Звільнися від усього, що хоч якось нагадує дух критики. Богові не до вподоби, щоб Його досвідчені служителі керувалися цим духом. Молодій людині, котра прикрашає себе смиренністю і внутрішньою лагідністю, личить виявляти запал і ревність, але коли малодосвідчений юнак демонструє безрозсудну ревність і дух критики, це абсолютно неприйнятно і навіть огидно. Ніщо не може зіпсувати йому репутацію так швидко, як це. Доброта, лагідність, поблажливість, довготерпіння, здатність не піддаватися провокаціям, але все переносити, все терпіти, на все сподіватися – ось плід, що дозріває на дорогоцінному дереві любові, що має Небесне

походження. Якщо це дерево удобрювати та підживлювати, воно стане вічнозеленим. Його гілки не засохнуть і листя не зів'яне. Воно безсмертне, вічне і постійно зрошується Небесною рососою». – *Свідощтва для церкви*. – Т.2. – С.134, 135.

П'ятниця

29 листопада

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. У яких ситуаціях у мене виникає спокуса судити про мотиви інших людей і називати це проникливістю?
2. Як звичка критикувати інших є порушенням Божих Заповідей?
3. Про що нам слід пам'ятати, коли стосовно нас люди починають виявляти токсичну поведінку?
4. Що означає бути «чистим серцем»?
5. Як я можу стати більш чуйним, відкритим і готовим коритися?

Субота, 7 грудня 2024 року

ПОЖЕРТВУВАННЯ ПЕРШОЇ СУБОТИ ДЛЯ ДУХОВНОГО ЦЕНТРУ КОЛУМБІЙСЬКОЇ УНІЇ

Колумбія – це держава у Південній Америці, населення якої становить понад 51 мільйон осіб. Промисловість включає нафтову, обробну, текстильну, будівельну, сільськогосподарську, банківську галузі та сферу послуг. 73% населення становлять католики, 9,1% сповідують нехристиянські релігії, 6,9% – євангелісти, 6,5% не сповідують жодної релігії, 2,9% – протестанти, а 0,9% називають себе атеїстами. Ця ситуація є великим викликом для Божої церкви.

У 1960-х роках звістка Третього Ангела прийшла до Колумбії, коли країна переживала моральну деградацію через громадянську війну. На тлі цих потрясінь у нас налічувалося близько 100 членів до 1971 року, коли церква була офіційно зареєстрована. У ті часи працівників було мало, але вони завжди були мужніми та ревними, готовими віддати все заради улюбленої справи. Ми завжди цінуватимемо підтримку пасторів і служителів, котрі, залишивши свої країни та комфорт, з радістю приїхали підтримати роботу в Колумбії, присвятивши себе від щирого серця поширенню звістки спасіння в нашій країні.

З Божої милості у 2006 році було організовано Колумбійську Унію, і сьогодні до неї входять три поля. Духовний центр нашої Унії розташований у сільській місцевості муніципалітету Барбоса, штат Сантандер.

Для того щоб служити нашим братам і тим, хто все більше цікавиться Істиною, ми бачимо нагальну потребу в розширенні наявних в даний час приміщень. Наразі ми маємо власність, де працюють наші офіси, місіонерська школа та відділ мультимедіа. Тут ми також проводимо конференції, семінари та духовні зустрічі для наших членів та тих людей, котрі цікавляться нашою звісткою.

На цій території вже збудовано частину інфраструктури, і зараз ведеться будівництво додаткових об'єктів, але нам не вистачає коштів для завершення цього проекту. Тому ми звертаємося до всесвітньої церковної сім'ї з проханням виявити щедрість. Ваші щедрі пожертвування дозволять нам побудувати більш відповідні приміщення для роботи з людьми, які прагнуть пізнання Господа.

Ми вельми вдячні вам за ваші пожертвування. Тільки вічність зможе показати, скільки добра зробили ваші пожертвування та приношення.

Ваші брати та сестри з Колумбійської Унії

Долаючи проблеми нашої поведінки

«Тож підкоріться Богові, протидійте дияволу, й він утече від вас» (Якова 4:7).

«Любов до чистої Істини, яка освячує, любов до нашого дорогого Викупителя полегшить це завдання». – *Свідчення для церкви*. – Т.4. – С.38.

Додаткові матеріали для вивчення:
Свідчення для церкви. – Т.3. – С.39-47.

Неділя

1 грудня

1. БЕЗКОРИСЛИВО СПРАВЕДЛИВИЙ

а. Назвіть останні дві якості, згадані в описі мудрості Небесного походження. Якова 3:17 (остання частина): «...безстороння, не лукава».

«Апостол Юда говорить: *"І будьте милостиві до одних, з розглядом"* (Юди 22). Але це не означає, що у когось мають бути улюбленці. Вище вказане ставлення з розглядом не можна здійснювати в душі, суть якого висловлена так: *"Якщо ти прихильний до мене, то і я відповім тобі тим самим"*. Це нечестива, світська політика. Бог її не схвалює. Вона полягає у наступному: виявлення особливої уваги та підлещування заради власної вигоди; прихильність до певних осіб, за допомогою яких можна домогтися переваг і кар'єрного росту; прагнення заслужити благовоління *"потрібних людей"* лестощами і потуранням їхнім капризам, аби лишень вони поважали і цінували нас вище, ніж інших, не менш гідних людей». – *Свідчення для церкви*. – Т.4. – С.221, 222.

«Бог не задоволений недбайливою діяльністю в церквах. Він очікує, що Його управителі будуть правдивими і вірними у докорах та застереженнях. Вони повинні виключати невірних за правилами, які Бог дав у Своему Слові, а не відповідно до своїх власних ідей та спонукань. Не можна діяти грубими методами, не можна діяти несправедливо, швидко, імпульсивно. Зусилля, спрямовані на очищення церкви від моральної нечистоти, повинні робитися відповідно до Божих настанов. Не повинно бути жодної упередженості, жодного лицемірства. Не повинно бути улюбленців, гріхи яких вважаються менш гріховними, ніж гріхи інших. О, як сильно ми всі потребуємо хрещення Святим Духом. Тоді ми завжди

діятимемо з розумом Христа, з добротою, співчуттям та милосердям, виявляючи любов до грішника і водночас ненавидячи гріх цілковитою ненавистю». – *Е.Г. Уайт. Матеріали 1888 року. – С.144.*

Понеділок

2 грудня

2. ПРАВИЛЬНО ПРЕДСТАВЛЯЮЧИ ХРИСТА

а. Яким тільки чином можна правильно представляти Христа в нашому мовленні? Якова 3:18: «Адже плід праведності сіється в мирі – [й] творцями миру».

«Можна устами сповідувати Христа, а ділами зрікатися Його. Плоди Духа, які проявляються в житті, означають, що ми сповідуємо Його. Якщо ми залишили все заради Христа, наше життя стане смиреним, наші розмови стануть піднесеними і наша поведінка – бездоганною. Сповідувати Христа означає приймати Істину, яка справляє на душу могутній вплив, що очищує, і являти у житті характер Христа. Якщо слова вічного життя посіяні в наших серцях, їхнім плодом буде праведність і мир. Ми можемо зректись Христа в нашому житті, люблячи безцільне проведення часу або егоїстичні розваги, жартуючи, кепкуючи і прагнучи світських почестей. Ми можемо зректись Його своїм уподібненим до світу зовнішнім виглядом, гордовитими поглядами або дорогим одягом. Лише постійно пильнуючи, наполегливо і безперервно молячись, ми зможемо проявити у своєму житті характер Христа і вплив Істини, яка освячує. Багато людей виганяють Христа зі своїх сімей, виявляючи нетерпіння та дратівливість. Їм слід подолати ці пороки». – *Свідोцтва для церкви. – Т.1. – С.303, 304.*

б. Які звичайні людські схильності, що проявляються у повсякденному житті, нам насправді необхідно подолати, і чому?

Якова 4:1-3: «¹Звідки війни і звідки ворожнеча між вами? Хіба не звідси – не з ваших пристрастей, які воюють у ваших членах? ²Ви прагнете – і не маєте, вбиваєте й заздрите – і не можете досягнути. Ворогуєте і воюєте. Не маєте, тому що не просите; ³просите й не одержуєте, бо не на добро просите, а щоб розтратити на ваші пристрасті».

«Сумно, коли людина не задовольняється умовами життя або обставинами, які прирікають нас, як нам здається, на виконання найпростішої і незначної праці. Тобі не подобається скромна праця, ти відчуваєш занепокоєння, незручність та невдоволення у такій ситуації. Усе це походить від себелюбства...

Так звані християни, котрі весь час нарікають і скаржаться і яким здається, що щасливий і радісний настрій – це гріх, насправді не сповідують істинну християнську релігію». – *Там саме. – Т.3. – С.334.*

«Якби я постійно перекушувала і їла вдвічі більше лише тому, що це смачно, то як я могла б просити Бога допомогти мені в моїй письменницькій діяльності? Я б не зуміла зібратися з думками через свою обжерливість! Чи могла б я просити Бога про те, щоб Він подбав про мій перевантажений шлунок? Це було б ганьбою для Нього, якби просила про це, тому що Бог не може благословити хтивість тіла. Я ж їм стільки, скільки вважаю за потрібне для підтримки свого організму, і в цьому випадку я можу просити Його про те, щоб Він дав мені сили виконати доручену мені роботу». – Там саме. – Т.2. – С.373, 374.

«Коли релігія Христа керує серцем людини, совість її не осуджує і в душі панують мир та щастя. Її можуть спіткати труднощі та нещастя, проте душа завжди буде осяяна світлом». – Там саме. – Т.4. – С.47.

Вівторок

3 грудня

3. УНИКАЮЧИ РОЗПОВСЮДЖЕНИХ ПАСТОК

а. Який ключовий принцип є життєво важливим для справжнього зв'язку з Христом, на відміну від поверхневої, номінальної віри?

Якова 4:4: «[Перелюбники й] перелюбниці, хіба ви не знаєте, що любов світу – це ворожнеча проти Бога? Адже хто хоче дружити зі світом, той стає ворогом Божим».

«Ті, котрі починають своє християнське життя, навернувшись лише наполовину, зрештою опиняються на боці ворога, хоч би якими були їхні початкові наміри. А бути відступником, зрадником Божої справи – це серйозніше за смерть, бо означає втрату вічного життя.

Двоєдушні чоловіки та жінки є найкращими союзниками сатани. Якої б позитивної думки вони не мали про себе, вони лицеміри. Усі, хто є вірний Богові та Істині, повинні твердо відстоювати правду, тому що вона є правдою. Об'єднатися з неосвяченими людьми і при цьому залишатися вірними Істині – просто неможливо. Ми не можемо об'єднатися з тими, хто служить собі, хто втілює світські плани, і не втратити зв'язок із Небесним Порадником. Ми можемо вирватися з пастки ворога, але будемо в синцях і ранах, і наш досвід буде дуже малий». // *Рев'ю енд Геральд, 19 квітня 1898 року.*

б. Чому ми повинні рішуче викорінювати кожную схильність до заздрості? Якова 4:5, 6: «⁵Чи ви думаєте, що Писання даремно каже: Прагне до заздрощів той дух, який оселився в нас? ⁶Та більшу дає благодать, через те й говорить: Бог гордим противиться, а покірним дає благодать».

«Великим недоліком Саула було те, що він любив, аби його хвалили. Ця риса справляла домінуючий вплив на його дії й думки; усе навколо

свідчило про його жадобу похвали і самозвеличення. У визначенні того, що є правильним, а що помилковим, Саул керувався досить низькими стандартами – схваленням народу». – *Патріархи і пророки*. – С. 650.

«Заздрість зробила Саула нещасним, наражаючи на небезпеку його скромного слугу. Яке ж невимовне лихо спричинює в нашому світі ця недобра риса характеру! Та сама ворожнеча, яка підбурювала Каїна повстати проти Авеля через те, що діла брата були праведними і Бог вшанував його, а його діла – лихими і Господь не міг поблагословити їх, оселилась і в серці Саула. Заздрість – це плід гордості, і, якщо її виношувати в серці, вона призведе до ненависті і, врешті-решт, до помсти та вбивства». – *Там саме*. – С. 651.

«Покірність, вдячність і любов до Бога зберігають у серці сонячне світло навіть у похмурий день. Тобі належить навчитися самозречення і гідно нести хрест Христовий. Чи захочеш ти підняти цей хрест?». – *Свідочтва для церкви*. – Т. 4. – С. 47.

Середа

4 грудня

4. ЗОСЕРЕДЖЕНІСТЬ І ПОКІРНІСТЬ

а. Який важливий фактор забезпечує нам справжню, вічну перемогу у Христі? Якова 4:7: «Тож підкоріться Богові, протидійте дияволу, й він утече від вас».

«Деякі люди усвідомлюють свою потребу у викупленні, і з визнанням цієї потреби та виникненням бажання змінити своє серце у них починається боротьба. Щоб відмовитися від своєї волі, а можливо, від своїх улюблених занять чи цілей, необхідно докладати зусиль, на що багато хто не наважується, а тому вагається і повертається назад. Однак ця боротьба повинна відбуватися у кожному щиро наверненому серці. Нам необхідно боротися проти спокус, що приходять і ззовні, і зсередини. Ми повинні здобути перемогу над своїм "я", розірвати плоть із пристрастями і пожадливістю, і тільки тоді починається єдність душі з Христом. Подібно до того, як суха і на перший погляд нежива гілка прищеплюється до живого дерева, так і ми можемо стати живими гілками істинної Лози. І плід, який приніс Христос, будуть приносити всі Його послідовники. Коли такий союз створений, його можна зберегти лише шляхом постійних, ревних та енергійних зусиль. Христос виявляє Свою силу, щоб зберігати і охороняти ці священні узи, і беспорядний грішник, котрий є залежним від Нього, повинен виконувати свою частину з невпинною енергією – інакше сатана своєю жорстокою і підступною силою відокремить його від Христа.

Кожен християнин повинен постійно стояти на сторожі та охороняти всі підступи до своєї душі, щоб сатана не знайшов доступу до нього.

Він повинен молити Бога про допомогу і водночас рішуче чинити опір будь-якому спонуканню до гріха. Завдяки мужності, вірі та невтомній праці людина може перемогти. Але їй слід пам'ятати, що якщо вона хоче здобути перемогу, Христос повинен перебувати в ній, і вона у Христі». – *Свідощтва для церкви. – Т.5. – С.47.*

б. Як Павло повторює це пояснення Якова про духовну життєздатність у християнському житті? *До римлян 6:6-11*: «⁶Знаємо, що стара наша людина розп'ята разом з Ним, щоби гріховне тіло позбавити влади, щоб ми більше не служили гріхові, ⁷бо хто помер, той оправданий від гріха. ⁸Якщо ми померли з Христом, то віримо, що й будемо жити з Ним, ⁹знаючи, що Христос, вставши з мертвих, більше не вмирає – смерть над Ним більше не панує. ¹⁰Бо як Він помер, то тільки один раз помер для гріха, а як живе, то для Бога живе. ¹¹Так само й ви вважайте себе мертвими для гріха і живими для Бога в [нашому Господі] Ісусі Христі».

«Світське мислення, егоїзм, жадібність руйнують духовність і саме життя Божого народу». – *Там саме. – Т.1. – С.141.*

«Ми потребуємо набагато міцнішої віри і більш ревного посвячення. Нам треба померти для свого "я" і в розумі та серці плекати благоговійну любов до нашого Спасителя. Якщо ми шукатимемо Господа всім серцем, то знайдемо Його і наші серця запалають Його любов'ю. Егоїстичне "я" відійде на задній план, а Ісус стане для душі всім і в усьому...»

«Нам необхідно наблизитися до Бога і працювати разом з Ним, інакше слабкості та помилки виявлятимуться у всіх наших справах». – *Там саме. – Т.6. – С.51.*

Четвер

5 грудня

5. ПРИЗУПИНЕННЯ ДЛЯ СЕРЙОЗНОЇ МОЛИТВИ

а. Які запевнення та заклики повинні бути почуті кожним із нас у боротьбі з нашими власними гріховними схильностями?

До колосян 3:1-3: «¹Отже, коли ви з Христом воскресли, то шукайте горішнього – того, де Христос сидить праворуч Бога. ²Думайте про горішнє, – не про земне. ³Адже ви померли, і ваше життя поховане з Христом у Бозі»; *Якова 4:8, 9*: «⁸Наблизьтеся до Бога, і Він наблизиться до вас. Очистіть руки, грішники, і очистіть серця, двоєдушні. ⁹Журіться, сумуйте і плачте. Нехай ваш сміх обернеться на плач, а радість – на смуток».

«Ті, кого приваблює світ, не можуть зрозуміти Істину. Світ стає між ними і Богом, затуманює їхній духовний зір і притупляє сприйняття настільки, що вони позбавляються здатності розрізнити священні

речі. Бог закликає таких: *"Очистіть руки, грішники, і очистіть серця, двоєдушні. Журіться, сумуйте і плачте. Нехай ваш сміх обернеться на плач, а радість – на смуток"* (Якова 4:8, 9). Ті, котрі заплямували руки брудом цього світу, повинні очиститися. Ті, котрі думають, що можна служити світові і водночас любити Бога, є двоєдушними. Не можна служити одночасно Богові та мамоні. Ці люди двоєдушні, бо люблять світ і водночас втрачають будь-яке почуття обов'язку перед Богом, хоч і вважають себе послідовниками Христа. Вони є грішниками, а не праведниками. Вони втратять обидва світи, якщо не очистять руки і серця через послух чистим принципам Істини». – *Свідощтва для церкви*. – Т.1. – С.530, 531.

б. Що відбувається, коли ми упокорюємося перед Богом?

Псалом 34:19: «Господь близький до тих, чії серця у скорботі, й спасає засмучених духом»; *1 Петра 5:6, 7*: «⁶Тож покоріться під міцну Божу руку, щоб Він вас підняв свого часу. ⁷Покладіть на Нього всі ваші турботи, бо Він дбає про вас».

«Якщо ти зараз упокориш себе перед Богом, визнаєш свою провину і навернешся до Нього щирим серцем, то зможеш мати щасливу сім'ю. Якщо ти цього не зробиш, а обереш свій власний шлях, твоєму щастю прийде кінець». – *Там саме*. – Т.2. – С.304.

П'ятниця

6 грудня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Якщо глибоко дослідити свої внутрішні мотиви, у яких сферах я можу бути лицеміром?
2. Перерахуйте можливі варіанти того, як наші слова часто спотворюють уявлення про Христа.
3. У якому сенсі заздрість є серйозним зреченням віри та образу Бога?
4. Чому мені потрібно бути мертвим для себе, щоб бути живим у Христі?
5. Як цей урок узагальнює деякі реальні проблеми, які мені потрібно подолати?

Дивлячись більш смиренно на життя

«Упокоріться перед Господом, і піднесе вас» (Якова 4:10).

«Йдучи смиренным шляхом послуху, ми залишаємо світлий слід на шляху до Небес, яким можуть йти інші. Це наш привілей – мати глибший досвід у Божих справах». // *Ознаки часу, 17 березня 1890 року.*

Додаткові матеріали для вивчення:

Свідчення для церкви. – Т.2. – С.41-44, 678-686.

Неділя

8 грудня

1. УНИКАЮЧИ ПСЕВДОПРОНИКЛИВОСТІ

а. Якої вкрай згубної звички повинні позбутися всі, хто стверджують, що люблять своїх братів? Чому? Якова 4:11, 12: «¹¹Не обмовляйте, брати, один одного. Той, хто обмовляє брата або судить свого брата, обмовляє Закон і судить Закон. А коли осуджуєш Закон, то ти не виконавець Закону, а суддя. ¹²Є один Законодавець і Суддя, Який може спасти й погубити. А хто ти такий, що осуджуєш ближнього?».

«Не слід думати, що говорити про інших погане або ставати суддями їхніх спонукань або вчинків – невинна справа». – *Патріархи і пророки. – С.385.*

«Справжня моральна гідність не прокладатиме собі шлях злими задумами, лихослів'ям та приниженням ближніх. Божі діти повинні відкинути усяку заздрість, усяке лихослів'я і невір'я». – *Наше найвище покликання. – С.234.*

«У кожній громаді слід докладати серйозних зусиль для того, щоб викоринити лихослів'я та дух критики, бо ці гріхи породжують найбільше зло у церкві. Суворість і прискіпливість необхідно викривати як витівки сатани. Необхідно заохочувати та зміцнювати взаємну любов і довіру між членами церкви. Нехай усі з Божим страхом і з любов'ю до братів затулять свої вуха для пліток і критики. Направляйте пліткаря до вивчення Божого Слова. Звеліть йому коритися Святому Письму та нести свої скарги безпосередньо до тих, кого він вважає грішником. Такі спільні дії осяють церкву потоками світла та зачинять двері для злого впливу. Бог буде прославлений, і багато душ будуть спасеними». – *Свідчення для церкви. – Т.5. – С.609, 610.*

2. СЕРЙОЗНЕ СТАВЛЕННЯ ДО СВІТЛА

а. Про що нам завжди потрібно пам'ятати при складанні планів?

Псалом 16:8: «Я завжди маю Господа перед собою. Коли Він праворуч мене, я не захитаюсь»; *Якова 4:10, 13-16*: «Упокоріть себе перед Господом, і Він піднесе вас...¹³Тепер слухайте ви, які кажете: Сьогодні або завтра підемо до цього міста й перебудемо там [один] рік, і будемо торгувати та заробляти!¹⁴Ви, котрі не знаєте, що завтра станеться, яке ваше життя? Адже це пара, що на мить з'являється, а потім зникає.¹⁵Замість того, щоб вам говорити: Коли Господь забажає, і ми будемо живі, то зробимо те чи інше.¹⁶А тепер ви хвалитеся у своїх гордошах. Усяка така хвальба лиха».

«Присвячуйте себе Богові щоранку. Нехай це буде вашою першою справою. Моліться так: "Візьми мене, Господи, я повністю Твій. Я кладу всі свої плани до Твоїх ніг. Використай мене сьогодні у Твоєму служінні. Будь зі мною, щоб усі мої справи звершувалися в Тобі". Це потрібно робити щодня. Щоранку присвячуйте себе Богові на увесь день. Підкоряйте Йому всі свої плани. Будьте готові виконати їх чи відмовитися від них, виходячи з того, що Він у Своєму провидінні покаже вам. Таким чином, ви можете із дня на день віддавати своє життя Богові, і воно все більше й більше уподібнюватиметься до життя Христа». – *Дорога до Христа*. – С.70.

б. Поясніть серйозну відповідальність і підвітність кожного з нас за Небесне світло, яке ми отримуємо у всіх сферах життя.

Якова 4:17: «Отже, хто знає, як робити добро, але не робить його, той має гріх»; *Від Матвія 12:31, 32*: «³¹Тому кажу вам, що кожний гріх і [кожна] хула будуть прощені людям, але хула на Духа не буде прощена.³²І коли хто скаже слово проти Сина Людського, проститься йому, а хто скаже проти Духа Святого, не проститься йому ні в цьому віці, ні в майбутньому».

«Не Бог заслїплює очі людей, роблячи запеклими їхні серця. Навпаки, Він посилає їм світло, щоб вони виправили власні помилки і пішли праведним шляхом. Та відкинувши це світло, людина стає сліпою, а її серце – кам'яним. Здебільшого це відбувається поступово і майже непомітно для людини. Світло проникає в душу через Боже Слово, через Його слуг або безпосередню дію Святого Духа, але коли ігнорують хоча б один промінь світла, тоді духовне сприйняття частково притуплюється, тому наступне одкровення світла сприймається ще важче. Темрява густішає, поки в душі не запанує ніч». – *Бажання віків*. – С.322.

«Небезпечно говорити слова сумніву; небезпечно сумніватися у Божественному світлі та критикувати його. Звичка необдумано і легковажно критикувати впливає на характер, породжуючи неповагу й невір'я. Чимало людей, потураючи цій звичці, не усвідомлюють небезпеки, починають критикувати і відкидати вплив Святого Духа». – *Там саме*. – С.323.

«Коли з людьми говорять про здоров'я, вони часто відповідають: "Ми знаємо набагато більше, ніж робимо". Вони не усвідомлюють, що відповідальні за кожен промінь світла стосовно їхнього фізичного здоров'я і що кожна їхня звичка є відкритою для Бога». – *Свідectва для церкви*. – Т.6. – С.372.

Вівторок

10 грудня

3. БАГАТСТВО ПЕРЕОЦІНЕНЕ

а. Які застереження дані щодо спокус, які оточують тих, хто благословенний матеріальними благами більше, ніж інші?

Якова 5:1: «Тепер слухайте, ви, багатії, плачте й ридайте над жакливими вашими злиднями, які надходять».

«Служителям також не слід вдаватися до лестощів і мати до когось особливу прихильність. Завжди існувала й досі існує небезпека припуститися помилок і трохи інакше ставитися до багатих людей, лестити їм, якщо не словами, то особливою увагою. Існує небезпека захоплюватися людьми заради особистої вигоди, але, роблячи так, ми ризикуємо своїм вічним благом. Служитель може подобатися якійсь заможній людині, і та людина може бути дуже щедрою стосовно нього. Це приємно служителю, і він, у свою чергу, вихваляє свого покровителя за його жертовність. Ім'я цієї людини звеличується в друкованих виданнях, хоча вона може зовсім не заслуговувати на такі почесті, незважаючи на всю свою щедрість. Її щедрість впливає не з глибокого життєвого принципу витратити свої кошти для просування Божої справи, тому що вона цінує цю святую справу, а з якогось корисливого мотиву, із прагнення здаватися щедрим в очах оточуючих. Можливо, вона внесла пожертвування під впливом хвилинного пориву, і її щедрість не пояснюється глибокими принципами, яких вона дотримується. Можливо, її спонукала до цього зворушлива Істина, яка на певний час розв'язала тасьму на її гаманці, але за цим сплеском щедрості не стоять глибші спонукання. Вона жертвує під впливом пориву; її гаманець раптово відкривається і раптово наглухо закривається. Така людина не заслуговує на похвалу, тому що вона у всіх значеннях цього слова є скнарою, і якщо вона повністю не навернеться і не присвятить Богові свої гроші та майно, то почує страшні слова викриття: *"Слухайте, ви, багатії, плачте й ридайте над жакли-*

вами вашими злиднями, які надходять. Ваше багатство зотліло, а ваш одяг сточила міль" (Якова 5:1, 2). Такі люди врешті-решт прокинуться від страшного самообману. Служителі, котрі вихваляли випадкові сплески їхньої жертвовності, тим самим допомагали сатані обманювати їх і змушували їх думати, що вони є дуже щедрими і жертвовними людьми, тоді як насправді вони не були знайомі навіть з азами щедрості чи жертвовності». – *Свідощтва для церкви*. – Т.1. – С.475, 476.

б. Як ми повинні використовувати свої переваги щодо грошей?

Притчі Соломона 11:4: «Багатство не допоможе в день гніву, – лише праведність врятує від смерті».

«Коли ми в житті проявляємо щедрість, ця риса постійно зміцнюється і зростає, поки не стане принципом, що панує в душі. Для нашого духовного стану надзвичайно небезпечно віддавати користолюбству та жадібності навіть найменше місце у серці». – *Там саме*. – Т.3. – С.548, 549.

Середа

11 грудня

4. ВІДМОВА ВІД ІДОЛА

а. Що зазвичай є причиною здобуття багатства? Якова 5:2 (перша частина): «Ваше багатство зотліло...».

«Для нашого покоління жадоба наживи стала всеосяжною пристрастю. Часто багатство здобувається шляхом обману. Чимало людей, які ведуть боротьбу з бідністю, змушені тяжко працювати за мізерну платню, та все ж не спроможні задовольнити найелементарніші життєві потреби. Виснажлива праця й нестатки без жодної надії на краще життя лягають на них непосильним тягарем. Змучені й пригнічені турботами, вони не знають, куди звернутися по допомогу. І все це через те, що багатії прагнуть до надмірності і накопичення багатства.

Любов до грошей та зовнішнього блиску перетворила наш світ на вертеп злодіїв і грабіжників. У Святому Письмі говориться, що зажерливість та утиск будуть вельми поширені перед Другим приходом Христа». – *Пророки і царі*. – С.650, 651.

б. Що є мотивацією більшості людей у цьому світі? З яким закликком слід звернутися до тих, хто керується цією мотивацією?

1 до Тимофія 6:9, 10: «⁹Ті ж, хто прагне до збагачення, потрапляють у спокуси, у тенета, в численні нерозумні та шкідливі пожадання, які приводять людей до знищення і загибелі. ¹⁰Адже коренем усього зла є грошолобство, віддавшись якому, деякі ухилилися від віри й самі наштовхнулися на великі страждання». *Повторення Закону 8:18, 19*: «¹⁸Пам'ятай, що це Господь, твій Бог, дає тобі силу здобувати усі блага, аби підтвердити Свій Заповіт, у якому Він присягався твоїм батькам, як

[це виявляється] сьогодні. ¹⁹Але якщо ти таки забудеш Господа, свого Бога, і підеш за іншими богами, будеш їм служити і їм поклоняєшся, [то] я засвідчую вам сьогодні, що ви неодмінно загинете».

«Біблія не осуджує людей за багатство, якщо воно надбане чесним шляхом. Не гроші, а любов до них є коренем усякого зла. Це Бог дає людям силу здобувати багатство, і в руках того, хто діє як Божий управитель, неогоїстично використовуючи свої кошти, багатство є благословенням як для його власника, так і для світу. Проте багато людей, котрі захоплені прагненням до земного багатства, стають нечутливими до Божих вимог та потреб ближніх. Власне багатство вони сприймають як засіб для самозвеличення. Вони додають будинок до будинку, землю до землі, наповнюють свої оселі розкішними речами, тоді як долею оточуючих є злидні, злочинність і смерть. Присвячуючи таким чином життя самоодгожданню, люди формують у собі якості не Бога, а лукавого.

Такі люди мають потребу в Євангелії. Вони повинні відвернути погляд від марноти матеріальних речей і споглядати дорогоцінні вічні скарби...

Дехто має особливу здатність працювати з представниками вищих класів. Їм потрібно шукати мудрості від Бога, щоб знати, як знайти доступ до таких людей, аби не просто познайомитися з ними, але з допомогою особистих зусиль і живої віри пробудити в них усвідомлення потреб душі, привести їх до пізнання Істини, якою вона є в Ісусі». – *Служіння зіллення*. – С.212, 213.

Четвер

12 грудня

5. НЕ ОБМЕЖУЮЧИСЬ МАТЕРІАЛЬНИМИ ЦІННОСТЯМИ

а. Опишіть результат здобуття багатства нечесним шляхом.

Якова 5:2 (остання частина): «...ваш одяг сточила міль».

«Люди, котрі здобувають багатства за допомогою нечесних угод, завищення цін, пригнічення вдів та сиріт або просто за рахунок пристрасті до накопичення багатства та зневаги потребами бідних, зрештою отримають справедливу відплату, описану натхненним апостолом». – *Свідочтва для церкви*. – Т.2. – С.682.

б. Яку особливу звістку щодо багатства дав Бог?

1 до Тимофія 6:17-19: «¹⁷Багатим нинішнього часу нагадуй, аби не носилися високо й не покладали надії на непевне багатство, але на Бога, Який нам усе дає щедро, для насолоди, ¹⁸щоб ми чинили добро, збагачувалися в добрих ділах, були щедрими, радо ділилися, ¹⁹збираючи собі скарб, – добру основу на майбутнє, – аби досягнути справжнього життя».

«Найскромніші та найбідніші серед істинних учнів Христа, котрі багатіють на добрі справи, є більш благословенними й дорогоцінними в Божих очах, ніж люди, які хваляться своїм великим багатством. Бідних, але скромних людей більше шанують в Небесних оселях, ніж найвищих царів та вельмож, котрі не багатіють в Бозі...

Люди, котрі накопичують кошти або інвестують великі суми в нерухомість, позбавляючи свої сім'ї необхідних життєвих зручностей, поведуться як божевільні. Вони не дозволяють своїм рідним та близьким користуватися тим, що Бог щедро дає їм. Незважаючи на те, що вони мають велике майно, їхні сім'ї часто змушені працювати понад силу заради накопичення ще більших грошей. Тілесні та розумові сили перенапружуються в гонитві за наживою, тоді як релігія та християнський обов'язок зневажаються. Працювати, працювати, працювати з ранку до вечора – ось девіз їхнього життя.

Чимало людей не виявляють щирого бажання збагнути Божу волю і зрозуміти Його вимоги. Деякі брати, котрі намагаються навчати Істині інших, самі не коряться Божому Слову. Чим більше таких вчителів трудяться у Божій справі, тим менш благословенною вона буде». – *Там саме.* – С.682, 683.

П'ятниця

13 грудня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Що я роблю, коли зосереджуюся на недоліках інших людей?
2. Поясніть, як ми засмучуємо Святого Духа, коли ігноруємо Небесним світлом.
3. Як можуть потрапити в пастку заможні люди та їхні пастори?
4. Чому посилюється жадібність і чому ми повинні уникати її зараз, як ніколи раніше?
5. Опишіть красу та переваги смирення у Христі.

Прагнучи до Неба

«Довготерпеливі будьте й ви; зміцніть ваші серця, адже прихід Господа вже близько» (Якова 5:8).

«Вам потрібно постійно зодягатися в праведність Христа. Вам потрібно пам'ятати про те, що ви Боже дитя, і що вам необхідно мати ніжний, добрий, терплячий дух. Уважно стежте за тим, щоб егоїзм і жадібність не перебували у вашій душі». – *Рукописи*. – Т.13. – С.288.

Додаткові матеріали для вивчення:

Ранні твори. – С.72, 73.

Неділя

15 грудня

1. ЧАС ПЕРЕОЦІНКИ!

а. Що незабаром станеться з речами, які з давніх часів надто високо цінуються і часто є бажаними? Про що це має нам нагадувати?

Ісаї 31:6, 7: «Наверніться, діти Ізраїля, до Того, від Котрого ви так далеко віддалились! ⁷Того дня кожен відкине своїх срібних і золотих ідолів, яких власними руками зробили собі на гріх».

«Корінь усього зла – егоїстична любов до грошей, особливо якщо їх неправильно використовують. Багатство буде благословенням, якщо ми вважаємо його Господнім, щоб з вдячністю отримувати і з вдячністю повертати його Даятелю.

Однак яка цінність незліченного багатства, якщо воно вкладене у дорогі особняки чи банки? Що варте воно порівняно зі спасінням однієї душі, за яку помер Син безмежного Бога?». – *Свідощтва для церкви*. – Т.6. – С.453.

«Люди, котрі під різними приводами вважають за краще продовжувати жити в гріхові і пристосовуватися до світу, залишаться зі своїми ідолами... Коли Христос прийде у славі Своїй і славі Свого Отця з усіма небесними ангелами, котрі оточуватимуть Його з усіх боків і супроводжуватимуть Його протягом усього шляху, урочисто оспівуючи Його, так що всі почують найчарівнішу музику, яку коли-небудь чули люди, тоді всі зацікавляться і не залишаться жодного байдужого. Тоді душу не поглинатимуть всілякі домисли. Злитки золота, що раніше насолоджували око скнари, втраять свою привабливість. Споруджені гордими і самовдоволеними людьми цієї землі палаци, які є їхніми ідолами, тепер викликатимуть лише огиду і від них з неприязню відвернуться». – *Там саме*. – Т.2. – С.41.

2. ДОКИ НЕ СТАЛО НАДТО ПІЗНО...

а. Як Святе Письмо описує тих, хто зволікає, втрачаючи можливість шанувати Бога своїм майном? *Осії 4:17*: «Прилучився Єфрем до ідолів, – залиши його!»; *Від Матвія 25:11, 12*: «¹¹Потім приходять й інші діви та й кажуть: Пане, пане, відчини нам! ¹²А він у відповідь сказав: Запевняю вас, я вас не знаю!».

б. Опишіть кінцевий результат усіх, включаючи тих, хто сповідує Істину для теперішнього часу, котрі егоїстично тримаються за свої матеріальні цінності. *Якова 5:3*: «Ваше золото й срібло поржавіло, і їх іржа свідчитиме проти вас і з'їсть ваші тіла, як вогонь. Ви назбирали скарбів на останні дні».

«[*Якова 5:1-3* цитується]. Я бачила, що ці страшні слова стосуються саме багатих, котрі стверджують, що вірять в Істину для теперішнього часу. Господь закликає їх використовувати свої кошти для просування Його справи. Вони мають для цього можливості, але заплющують очі на потреби Божої справи і міцно тримаються за свої земні скарби. Заможні віруючі люблять світ більше, ніж Істину, ближніх чи Бога. Господь закликає багатих пожертвувати своє майно, але вони егоїстично та жадібно утримують його у себе. Час від часу вони трохи жертвують для заспокоєння совісті, але вони не перемогли любов до цього світу. Вони не жертвують для Бога. Господь обрав інших людей, котрі дорожать вічним життям, розуміють і відчують цінність кожної душі, котрі з щедрістю віддають гроші на Божу справу. Робота завершується, і незабаром кошти тих, хто залишив у себе своє багатство, свої великі ферми, худобу та інше, більше не знадобляться. Я бачила, як Господь обертається до цих людей у гніві та люті й говорить: *"Горе вам, багатії!"* Він кликав, але ви не захотіли послухати. Любов до цього світу заглушила Його голос. Тепер Він не може вас використати і відпускає вас зі словами: *"Горе вам, багатії"*.

О, я бачила, як це жахливо бути покинутим Богом, жахливо тут триматися за тлінне майно; адже Він сказав, що якщо ми все продамо та роздамо милостиню, то зберемо собі скарб на Небесах. Мені було показано, що коли робота підійде до завершення і Істина проповідуватиметься з великою силою, ці багатії принесуть і покладуть свої гроші до ніг Божих слуг, благаючи прийняти їх. У відповідь ті скажуть: *"Горе вам,*

багатії. Ваші кошти вже не потрібні. Коли ви могли принести користь своїми грошима і сприяти поширенню Божої істини, ви утримували їх у гаманцях. Нужденні страждали, але ви не підтримували їх матеріально. Тепер Бог не прийме ваших багатств. Горе вам, багатії!». – *Свідощтва для церкви*. – Т.1. – С.174, 175.

Вівторок

17 грудня

3. НАВЧАЮЧИСЬ ЗОЛОТОГО ПРАВИЛА

а. Як зазвичай успішні люди ставляться до найманих працівників чи до своїх покупців? Про що ми маємо завжди пам'ятати?

Якова 5:4-6: «⁴Ось затримана вами платня робітників, які жали на ваших нивах, вже волає, і зойки женців досягли вух Господа Саваота. ⁵Ви розкошували на землі й насолоджувалися, наситили свої серця, [немов] на заколення. ⁶Ви засудили й убили Праведника; Він вам не чинив опору»; **Від Матвія 7:12:** «Отже, все, що тільки бажаєте, щоби чинили вам люди, те чиніть їм і ви, бо в цьому Закон і Пророки».

«Я бачила, що не завжди багатство здобувається з Божою допомогою. Часто не Бог, а сатана допомагає людям набувати майно. Значна частина багатств отримується за рахунок гноблення найманих робітників, яким не виплачується все, що вони заробили. Жадібний за природою багатій накопичує гроші шляхом експлуатації найманої праці. Він наживається за чужий рахунок, збираючи собі скарб, який поглине його тіло, наче вогонь.

Деякі заможні люди поведуться не зовсім чесно та гідно; їм треба кардинально змінити свою поведінку і не гаючи часу працювати над тим, щоб виправити свої промахи. Чимало людей, котрі дотримуються суботи, є винними в цьому гріхові. Вони наживаються навіть на своїх бідних братах. Заможні люди часто завищують вартість багатьох речей, хоча самі вони не заплатили б за них такі кошти; і роблять так, незважаючи на те, що їхні брати перебувають у скрутній ситуації та зазнають поневіряння через брак коштів. Бог знає все це і відплатить за кожен егоїстичний вчинок, за кожне таке здирство.

Я бачила, що це жорстоко і несправедливо – не брати до уваги матеріальне становище брата. Якщо він бідний і живе в нужді, хоча й працює щосили, йому слід надавати знижки і навіть дарувати деякі речі, оскільки заможний брат може це собі дозволити; йому слід виявити співчуття до свого бідного брата. Бог схвалить такі справи милосердя і той, хто їх робить не втратить своєї нагороди. Але проти багатьох людей, котрі дотримуються суботи, в Небесних книгах реєструються їхні корисливі, жадібні вчинки». – *Свідощтва для церкви*. – Т.1. – С.175, 176.

б. Як у минулі часи віруючі безоплатно ділилися одне з одним усім, що мали? 2 до коринтян 8:1, 2: «Повіdomляємо вам, брати, про Божу благодать, яка була дана македонським Церквам, ²тому що серед великого досвіду переживання їхня надмірна радість при крайній убогості переросла в багатство їхньої щедрості (переклад з англ.)».

«Мені було вказано на час, коли мало хто слухав та приймав Істину. Вони не мали достатньо коштів. Потреби Божої справи розділили між собою лише кілька людей. Деяким братам довелося продати свої будинки і землі та придбати дешевше житло, аби тільки мати дах над головою, а решту коштів, виручених від продажу майна, вони щедро вкладали в Божу справу, щоб Істина поширювалася і за допомогою преси, і через проповідь. Коли я дивилася на цих жертовних людей, то бачила, як вони терпіли нестатки заради спільної справи. Я бачила, що ангел стоїть поряд з ними, вказує вгору і промовляє: "У вас є скарбниці на небесах! У вас є скарбниці, які не зігніють! Залишайтеся вірними до кінця, і ваша нагорода буде великою"». – Там саме. – С.176.

Середа

18 грудня

4. ЧЕСНОТА, НЕОБХІДНА В НАШІ ДНІ

а. Чому терпіння є важливою рисою для розвитку нашого характеру? Якова 5:7: «Отже, брати, будьте довготерпеливі до Господнього приходу. Ось хлібороб очікує дорогоцінного врожаю від землі, терпляче очікує його, доки випадуть ранній та пізній дощі».

«"Ось хлібороб очікує дорогоцінного врожаю від землі, терпляче очікує його, доки випадуть ранній та пізній дощі" (Якова 5:7). Так і християнин повинен із терпінням очікувати благословенних плодів Божого Слова у своєму житті. Часто, коли ми молимося про плоди Духа, Господь відповідає на нашу молитву, ставлячи нас у такі обставини, які сприяють розвиткові цих плодів, але ми не розуміємо Його мети, дивуємося і лякаємося. Однак ніхто не може принести ці плоди, як тільки через процес росту і дозрівання. Наше завдання – прийняти Боже Слово та міцно його триматися, віддаючись повністю його керівництву, і тоді його мета буде досягнута в нас.

"У відповідь Ісус сказав йому: *Якщо хто любить Мене, той буде виконувати Моє слово; і Мій Отець любитиме його, і Ми прийдемо до нього, і зробимо оселю в ньому*" (Від Івана 14:23). Нами керуватиме сильніший та досконаліший розум, бо ми маємо живий зв'язок із Джерелом усепереможної сили. У нашому духовному житті ми будемо підпорядковані на послух Ісусові Христу. Ми більше не житимемо звичайним егоїстичним життям, але в нас житиме Христос. Його характер

буде відтворений у нашій людській природі. І так ми принесемо плоди Святого Духа – *"один – у тридцять, один – у шістдесят, а один – у сто разів!"*» – *Наочні уроки Христа.* – С.61.

б. Чому довіра з терпінням є такою корисною, коли виникає спокуса засмутитися або розчаруватися через поширення зла на цій планеті? Якова 5:8: «Довготерпеливі будьте й ви; зміцніть ваші серця, адже прихід Господа вже близько»; **Від Луки 21:19:** «У вашій терпеливості здобудете ваші душі».

«Світ став зухвалим у порушенні Божого Закону. У відповідь на довготерпіння Господа люди потоптали Його авторитет. Вони підтримували одне одного в утисках і жорстокості щодо Його спадку, говорячи: *"Як дізнається Бог? Хіба має бути відомо Всевишньому?"* (Псалом 73:11). Проте існує межа, якої вони не можуть перейти. Наближається той час, коли вони досягнуть встановленої межі. Навіть тепер вони майже перевершили межі довготерпіння Божого, межі Його благодаті й милосердя. Господь втрутиться у розвиток подій, щоб захистити Свою честь, звільнити Свій народ та приборкати поширення нечестя». – *Там саме.* – С.177, 178.

Четвер

19 грудня

5. ПРИКЛАДИ, ЯКІ НАС ЗМІЦНЮЮТЬ

а. На чому ми надто часто зосереджуємося як церква і про що натомість нам слід пам'ятати? Левіти 19:18: «Не будь мстивим і не носи образи на співгромадян свого народу. Люби свого ближнього, як самого себе. Я – Господь»; **Якова 5:9, 10:** «Не нарікайте один на одного, брати, щоб вам не бути засудженими. Ось Суддя стоїть перед дверима. ¹⁰Брати [мої], майте за приклад страждання і довготерпіння пророків, які промовляли Господнім Ім'ям».

«Авель, найперший християнин із синів Адама, помер мучеником. Енох *"ходив з Богом"*, але світ не сприйняв його. З Ноя глузували, як з фанатика, котрий даремно піднімає тривогу. *"Ще інші зазнали знущань і побоїв, а також кайданів і ув'язнення". "Інші були закатовані, не отримавши звільнення, щоб досягнути краще воскресіння"* (До євреїв 11:36, 35).

Вибрані Божі вісники в усі часи зазнавали наруги й переслідувань, але саме завдяки їхнім стражданням поширювалося пізнання про Бога. Кожен учень Христа повинен стати в ряди борців за віру і виконувати ту саму роботу, знаючи, що все, до чого б ворог не вдався, щоб знищити правду, послужить лише на її користь. Бог бажає, щоб правда стояла на видимому місці, щоб її ретельно досліджували, говорили про неї, хоча б це і досягалось ціною презирства та ненависті. Розум людей повинен

прокинутися: кожна суперечка, кожний докір, кожна спроба обмежити свободу сумління – це лише Божий засіб, щоб пробудити розум людей, котрі все ще сплять.

Як часто це підтверджується в житті Божих вісників! Коли благородний, красномовний Степан за наказом синадріону був побитий камінням, це не перешкодило справі Євангелії. Небесне світло, що осяяло його лице, Божественне співчуття, висловлене у його передсмертній молитві, були гострими стрілами прозріння для фанатика з синадріону, присутнього там, і Савл, гонитель-фарисей, став вибраною посудиною, щоб сповіщати про Ім'я Христа перед народами, царями і синами Ізраїлю». – *Блаженства, промовлені на горі.* – С.33, 34.

П'ятниця

20 грудня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. Що мені потрібно зрозуміти про цінність моїх грошей?
2. Що означає заклик Христа, записаний у *Якова 5:1*?
3. У якій слабкості я можу бути винним, коли йдеться про фінансові відносини?
4. Чому терпіння має стати чеснотою серед Божого народу наприкінці часу?
5. Як переслідувані мученики впродовж усієї історії зберігали свою цілеспрямованість?

Перемагаючи вірою

«Тому визнавайте один перед одним гріхи, моліться один за одного, щоби зцілитися, бо має велику силу ревна молитва праведного» (Якова 5:16).

«Смиренна, щира молитва спасе душу від смерті, а сповідання та виправлення покрийють безліч гріхів». // *Рев'ю енд Геральд, 16 грудня 1902 року.*

Додаткові матеріали для вивчення:

Служіння зцілення. – С.225-233;

Свідчення для церкви. – Т.3. – С.271-293.

Неділя

22 грудня

1. НАДІЯ

а. За яку чесноту Йов отримав особливе визнання? Яким є наш Бог у світлі цього? *Якова 5:11:* «Тому що блаженними називаємо тих, які терпіли. Ви чули про терпіння Йова і знаєте Господній кінець, що Господь дуже милосердний та щедрий».

«З невтомною любов'ю [Господь] готовий вислухати визнання грішників і прийняти їхнє каяття. Він чекає від нас вдячності, як мати чекає вдячної посмішки від своєї улюбленої дитини. Він бажає, щоб ми зрозуміли, якою гарячою й ніжною є Його прихильність до людей. Він закликає принести до Нього свої тягарі, щоб Він полегшив наше горе Своєю любов'ю, зцілив рани, зміцнив немічних, заповонив Собою нашу порожнечу. Жодна людина, яка зверталася до Нього, не залишилася розчарованою. *"Подивіться на Нього й засяєте, і ваші обличчя не осоромляться"* (Псалом 34:6).

Хто шукає Бога, на самоті відкриваючи перед Ним свої потреби й прохаючи від Нього допомоги, не даремно кличе до Нього». – *Блаженства, промовлені на горі.* – С.84, 85.

б. Як Яків повторює слова Христа про правдивість?

Якова 5:12: «Та насамперед, брати мої, не клянїться ні небом, ні землею, ні якоюсь іншою клятвою. Нехай же буде у вас "так" – [це] "так", а "ні" – [це] "ні", щоб ви не підпали під осуд»;

Від Матвія 5:37: «Тож нехай же буде ваше слово "так" – так, "ні" – ні, а що більше цього, – те від лукавого».

«Усі вчинки християнина повинні бути ясними, як сонячне світло». – Там саме. – С.68.

Понеділок

23 грудня

2. ВІРА АБО САМОВПЕВНЕНІСТЬ

а. Якщо ми страждаємо від хвороби, як і чому нам слід звертатися до великого Життєдавця? Якова 5:13-15: «¹³Як хтось між вами страждає, нехай молиться. Як хтось радіє, нехай співає псалми. ¹⁴Як хтось між вами хворіє, нехай покличе пресвітерів Церкви, і хай помоляться над ним, намастивши його олією в Ім'я Господнє. ¹⁵І молитва віри спасе хворого, і Господь підійме його, а коли він учинив гріхи, вони йому будуть прощені»; **Псалом 103:1-3:** «¹Благослови, душе моя, Господа і все моє єство, – святе Ім'я Його! ²Благослови, душе моя, Господа і не забувай усіх Його благодійств. ³Він прощає всі провини твої, зціляє всі твої хвороби».

«Бог і сьогодні настільки ж бажає оздоровити хворого, як і тоді, коли Святий Дух проголосив ці слова через псалмоспівця. А Христос і сьогодні – Той самий співчутливий Лікар, яким був під час Свого земного служіння. У Ньому зосереджений цілющий бальзам від усякої хвороби, відновлювальна сила від будь-якої немочі. Сьогодні Його учні мають молитися за хворих так само, як молилися учні в давнину. І одужання надійде, бо *"молитва віри спасе хворого"*. Ми маємо силу Святого Духа, спокійну впевненість віри, котра може покладатися на Божі обітниці. Обітниця Господа: *"будуть покладати руки на хворих, і вони ставатимуть здоровими"* (Від Марка 16:18) заслуговує нині такого ж довір'я, як і за днів апостолів». – Служіння зцілення. – С.226.

б. Про який баланс ми повинні пам'ятати, прагнучи набути здоров'я? Псалом 66:18: «Якби я виношував у своєму серці беззаконня, Господь [мене] не почув би».

«Ми не заслуговуємо милості [Господа], але коли віддаємо себе Йому, Він приймає нас. Він діятиме через тих і для тих, хто прямує за Ним.

Однак тільки живучи в послусі Його Слову, ми можемо сподіватися виконання Його обітниць... Його обітниці не виконаються для нас, якщо наш послух Йому лише частковий, не від усього серця». – Там саме. – С.227.

«Шлях, яким ішов Христос, був таким: проповідування Слова та polegшення страждань чудесними діями зцілення. Однак мені було показано, що ми не можемо діяти таким самим способом, тому що сатана використовуватиме свою силу для звершення чудес. Божі слуги сьогодні не можуть діяти за допомогою чудес, тому що звершуватимуться псевдозцілення, що видаватимуться за Божественні.

З цієї причини Господь вказав, яким саме чином Його народ повинен виконувати роботу фізичного зцілення одночасно з дослідженням Божого Слова. Повинні бути створені санаторії, і ці медичні установи мають бути укомплектовані працівниками, які зможуть здійснювати справжню медично-місіонерську роботу. Таким чином, люди, котрі звертаються до санаторіїв за лікуванням, будуть оточені захисним впливом.

Господь передбачив, щоб у такий спосіб євангельська медично-місіонерська робота звершувалася для багатьох душ». – *Медичне служіння*. – С.14.

Вікторок

24 грудня

3. ДВА РІЗНОВИДИ МУЖНОСТІ

а. Назвіть життєво важливий аспект зцілення, який, на жаль, не береться до уваги. Якова 5:16: «Тому визнавайте один перед одним гріхи, моліться один за одного, щоби зцілитися, бо має велику силу ревна молитва праведного».

«Як помиляються люди, котрі вважають, що каяття в гріхах принижує їхню гідність і послаблює їхній вплив на братів! Дотримуючись цієї хибної думки, багато хто хоч і усвідомлює свої пороки, але втрачає можливість покаятися в них, не звертаючи уваги на свої гріхи стосовно ближніх, отруюючи таким чином своє життя і затьмарюючи життя інших людей. Визнання власних гріхів не зашкодить вашій гідності. Позбудьтеся цього хибного почуття власної гідності. Упадіть на Скелю і розбийтеся, і Христос дасть вам справжню Небесну гідність. Нехай ні гордість, ні самовпевненість, ні самоправедність не утримують нікого від сповідання гріхів, аби людина могла сподіватися на обітницю: *"Хто втаює свій гріх, той не матиме успіху, а хто його визнає і залишає, той буде помилуваний"* (Притчі Соломона 28:13). Не приховуйте нічого від Бога і не нехуйте визнанням своїх провин перед вашими братами. *"Визнавайте один перед одним гріхи, моліться один за одного, щоби зцілитися"* (Якова 5:16). Багато гріхів залишаються несповіданими, і вони постануть перед грішником в день останнього суду; чи не краще сповідатися в своїх гріхах тепер, покаятися в них і залишити їх, поки викупна Жертва ще заступається за вас. Не втрачайте можливості пізнати Божу волю щодо цього. Від вашого способу дій залежить здоров'я вашої душі та спасіння інших душ». – *Вибрані вісті*. – Кн.1. – С.326, 327.

б. Коли Ілля був занепокошений духовним відступництвом свого народу, які дії він вчинив і як Бог зберіг його? 1 Царів 17:1-3: «¹Якось тішбієць (з Тішби) Ілля, мешканець Гілеада, промовив до Ахава: Як живий Господь, Бог Ізраїлю, Якому я служу, в найближчі роки не буде ні роси, ні дощу! Хіба що за моїм словом! ²І було до нього Господне

слово такого змісту: ³Йди звідсіля, і подайся на схід. Сховайся біля потоку Керіт, що неподалік Йордану».

«З душевним болем він благав Бога зупинити Свій колись улюблений народ на шляху нечестя і, якщо необхідно, відвідати їх Своїми судами, аби вони у правдивому світлі могли побачити своє відступництво від Неба. Він прагнув пересвідчитися в їхньому розкаянні, перш ніж беззаконня досягне таких меж, що Господь буде змушений цілковито знищити їх...»

Іллі було доручено передати царю Ахаву Небесну звістку про суд... У царському палаці він ні в кого не почав просити дозволу увійти або зачекати, коли сповістять царя про його прихід. Зодягнутий у грубий одяг, який зазвичай носили пророки того часу, він непоміченим пройшов повз охорону і за хвилину стояв перед здивованим царем». – *Пророки і цари*. – С.120, 121.

Середа

25 грудня

4. НАВЧАЮЧИСЬ У ІЛЛІ

а. Чому молитви Іллі про те, щоб Бог пробудив його народ, котрий відступив, наведені як приклад для нас? Якова 5:17: «Ілля був людиною з подібними до нас нахилами, та помолився молитвою, аби не було дощу, й дощу не було на землі три роки й шість місяців».

«Численні заклики, прохання і застереження не привели Ізраїль до покаяння. Надійшов час, коли Бог заговорив до них мовою судів. Поклонники Ваала стверджували, що дари неба – роса і дощ – походили не від Єгови, а є наслідком дії сил природи, і що лише завдяки творчій енергії сонця земля отримувала живлення і давала рясні плоди. Це стало причиною, що важкі Божі прокляття лягли на опоганену землю. Бунтівні ізраїльські племена повинні були усвідомити, яке це безумство – очікувати земних благословень від Ваала. І доки вони не розкаються та не навернуться до Бога, доки не визнають Його Джерелом усіх благословень, доти на землю не падатиме ані роса, ані дощ». – *Пророки і цари*. – С.120.

б. Яким чином молитви Іллі, після того як Ізраїль знову навернувся до Бога, є прикладом для нас? Якова 5:18: «І він помолився знову, – і небо дало дощ, а земля зростила свій урожай»; **1 Царів 18:39-45:** «³⁹Коли всі люди усе це побачили, то, попадавши долілиць, стали вигукувати: Господь є Богом! Господь є Богом! ⁴⁰Тоді Ілля заволав до людей: Хапайте Ваалових пророків, аби ніхто з них не втік! Тож упіймали їх, після чого Ілля запровадив їх до потоку Кішон, і там усіх їх знищив. ⁴¹Після того Ілля сказав Ахавові: Йди, їж і пий, бо вже

[чути] наближення дощу. ⁴²Отже, Ахав пішов, аби споживати їжу, а Ілля піднявся на вершину Кармелю, опустився на землю й схилив свою голову до своїх колін. ⁴³Своєму слугі Ілля сказав: Йди й подивись у напрямку моря! Тож слуга пішов й, подивившись, сказав: Там нічого не видно. Але пророк сказав слугі: А ти повтори це сім разів! ⁴⁴Так сталося, що на сьомий [раз] слуга сказав: Бачу маленьку хмаринку, розміром з людську долоню, що наближається з боку моря (зі заходу). Тоді Ілля сказав: Иди й скажи Ахавові, щоб запрягав [колісницю] та їхав, інакше його захопить дощ! ⁴⁵Так і сталося: незабаром небо потемніло від хмар, подув вітер, і почалась велика злива. Ахав сів на колісницю, й поїхав до Єзреела».

«Шість разів [Ілля] широко молився, і не було жодних ознак того, що його прохання було задоволене, але з сильною вірою він підносив своє прохання до престолу благодаті. Якби вшосте він зневірився, його молитва не була б почута, але він молився до тих пір, поки не прийшла відповідь. У нас є Бог, Чие вухо не закрите для наших прохань; і якщо ми випробуємо Його слово, Він виконає те, у що ми віримо. Він бажає, щоб усі наші інтереси переплелися з Його інтересами, і тоді Він зможе впевнено благословити нас; адже отримавши благословення, ми не присвоюватимемо слави собі, а віддаватимемо всю хвалу Богові. Бог не завжди відповідає на наші молитви, коли ми звертаємося до Нього вперше, адже якби Він так чинив, ми могли б вважати само собою зрозумілим, що маємо право на всі благословення та милості, які Він дарує нам. Замість того щоб досліджувати своє серце, щоб зрозуміти, чи немає там зла, чи немає потурання гріхові, ми стали б легковажними і не усвідомлювали б своєї залежності від Нього і своєї потреби в Його допомозі.

Ілля упокорював себе доти, доки не опинився в такому стані, що не міг присвоїти слави собі. Саме в такому стані Господь чує молитву, бо ми тоді віддаватимемо хвалу Йому». – *Біблійний коментар АСД [з коментарів Е.Г. Уайт]*. – Т.2. – С.1034, 1035.

Четвер

26 грудня

5. ПРОЯВ ХРИСТОПОДІБНОЇ ЧУЙНОСТІ

а. Серед розчарувань, які приносять нам порочні люди у цьому гріховному світі, яким закликом Яків завершує своє послання до нас? Якова 5:19, 20: «¹⁹Брати мої, коли хтось із вас відхилиться від правди, а його хтось напевне, ²⁰то нехай знає, що той, хто навернув грішника з його облудної дороги, спасе його душу від смерті й покриє безліч гріхів».

«Не давайте жодного приводу для розчарування тому, хто спіткнувся. Не дозволяйте фарисейській жорстокості увійти в серце і завдати болю братові. Нехай жодна гірка насмішка не промайне в розумі чи серці. Хай у голосі не відчувається навіть натяку на зневагу. Якщо ви скажете необережне слово, якщо продемонструєте байдуже ставлення або виявите підозру чи недовір'я, це може призвести до загибелі душі. Винному потрібен брат зі співчутливим серцем Старшого Брата, щоб торкнутися його людського серця. Нехай він відчує сильний потиск співчутливої руки і почує тихе запрошення до спільної молитви. Бог допоможе пережити вам обом багатий духовний досвід. Молитва єднає нас одного з одним та з Богом. Молитва приводить до нас Христа і дає ослабленій, збентеженій душі нові сили для перемоги над світом, власним тілом та дияволом. Молитва відбиває атаки сатани.

Коли людина відвертається від вад ближніх, аби споглядати Христа, Бог здійснює перетворення в її характері. Дух Христа, працюючи над серцем людини, приводить його у відповідність з образом Спасителя. Тоді і ви докладіть зусиль, щоби звеличити Ісуса. Спрямуйте погляд грішника на Божого Агнця, *"що на Себе бере гріх світу"* (Від Івана 1:29). Здійснюючи цю роботу, пам'ятайте: *"То нехай знає, що той, хто навернув грішника з його облудної дороги, спасе його душу від смерті й покриє безліч гріхів"* (Якова 5:20).

Завдяки Божому прощенню серце грішника пригортається до великого серця Безмежної любові. Потік Божественного співчуття зливається в його душу, а від нього – і в душі інших». – *Наочні уроки Христа*. – С.250, 251.

П'ятниця

27 грудня

ЗАПИТАННЯ ДЛЯ ПОВТОРЕННЯ

1. У які моменти мого життя я бачив щедрю милість Бога до мене?
2. Яким чином я можу виявити самовпевненість щодо свого здоров'я?
3. Як Бог відповів на молитву Іллі за його народ?
4. Чому Ілля повинен був молитися багато разів, щоб знову пішов дощ?
5. До кого мені слід виявляти більше співчуття і чому?

Дивіться нас:

www.sdarm.org

www.sdarm.com.ua

[sdarm ua](https://www.youtube.com/sdarmua)

[sdarm ua music](https://www.youtube.com/sdarmuamusic)

[Рух Репрорформації](https://www.youtube.com/РухРепрорформації)

[sdarm_ua](https://www.instagram.com/sdarm_ua)

[sdarm_vegfood](https://www.instagram.com/sdarm_vegfood)

[+38\(096\)411 33 64](https://wa.me/+380964113364)

[+38\(066\)811 44 64](https://wa.me/+380668114464)

Пожертвування першої суботи

5 жовтня

для Дому молитви у
Редінгу, Пенсільванія,
США

2 листопада
для Літературного відділу
Генеральної Конференції

7 грудня

для Духовного центру
Колумбійської Унії

